

NOVI TEHNIK

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LASKO, SLOVENSKE
KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELSAH IN ŽALEC

Z UREDNIKOVE MIZE

Danes teden smo se, kot sem najavil v prejšnji številki, mudili v Rečici b Savinji. Več dan smo bili v njej in počutili smo se kot v partizanskih časih, pravi novinar JURE KRASOVEC, ki je v tistih časih tam partizanal. Pa pravi, da se ni dosti spremenilo, žal tudi na zunanjo. Rečica doslej ni kdovekaj korakala naprej v razvoju, na sestanku zvečer pa so nam ljudje zagotavljali, da bo poslej drugače. Strnili so svoje vrste, vedo kaj hočejo in pogled so uprli naprej. Nekaj malega tega življenjskega utripa smo zabeležili taisti dan v rečičkem Novem tedniku, ki smo ga natisnili v »partizanski« tiskarni. Pri vsem delu smo bili deležni vsestranske pomoči domačinov. V očitnem pomenku, na trenutke polemičnem, so nam na sestanku pomagali mozirski župan in predstavniki družbenopolitičnih organizacij. Rečički Novi tednik, ki smo ga ob 18. uri delili zborovalcem pa nam je ilustrirala LIZA LIK, domačinka, slikarska ustvarjalka sicer pa nekdanja naša sodelavka. Mogoče se bo odslej še kaj oglašala tako, kot se je pričel ALEKSANDER VIDEČNIK, zdaj še pravi Savinjecan.

Hvala, pa prav vsem resnična hvala!

VAS UREDNIK



LETEČE UREDNIŠTVO NT—RC

BILI SMO V REČICI

Za konec letečega uredništva v Rečici ob Savinji, v četrtek, 20. t. m., še ustni časopis, v katerem pa ni šlo samo za srečanje časnikarjev našega tednika in Radia Celje z domačini, marveč še predvsem za sproščen razgovor o najvažnejših krajevnih problemih, vidikih itd. V tej razpravi pa so sodelovali oziroma se je udeležili tudi naj-

vidnejši predstavniki mozirske občinske skupščine s predsednikom Francem Sarbom na čelu (četrti z desne v prvi vrsti) ter Ivan Kramer, predsednik občinske konference SZDL (tretji z desne v prvi vrsti), Stane Kranjc, sekretar OK SZDL, Jože Rakun, namestnik sekretarja OK ZKS in drugi. Foto: DRAGO MEDVED

KONJIŠKO KMETIJSTVO

POMOČ VSEH

DELAVCI BODO PODPRLI KMETE

Zanesljivo je interes konjiške industrije in celotnega gospodarstva, da se kmetijska proizvodnja pospešeno razvija, zdaj je še precej neizrabljenih možnosti. To je bilo v ponedeljek nesporno ugotovljeno na seji predsedstva občinske konference SZDL, ki je med drugim obravnavala akcijo samoupravnega sporazumevanja o združevanju sredstev vsega združenega dela za pospeševanje kmetijstva. Le-to naj bi združilo sredstva v višini 0,2 odst. bruto osebnih dohodkov s katerimi bodo financirali program pospešene kmetijske proizvodnje. Z dodatno denarno injekcijo bodo razvili predvsem obsežen sistem izobraževanja kmetijskih proizvajalcev, kar je pogoj za polgajitev kooperativne proizvodnje, njene organiziranosti in plasmana na trgu. Potem bo šle sodelovanke govoriti o širši zasnoven kreditiranju kmetijske proizvodnje, še posebej višinskih kmetij, kjer so posebno dobri pogoji gospodarjenja, saj so višje ležeča kmetijska zemljišča strnjena, kar omogoča intenzivno obdelavo.

V skladu s programom pospeševanja kmetijstva v konjiški občini bi postopoma uredili še okoli 600 do 800 hektarov zemljišč, subvencionirali bodo umetna gnojila in dražja semena, kolikor gre za pospešeno kmetijsko proizvodnjo. Združili bi okoli milijon dinarjev, pri čemer pa so na seji poudarili, da je poleg materialnih sredstev

še posebej pomembno to, da tako dobiva kmetijstvo v konjiški občini širšo podporo vsega gospodarstva. Samoupravni sporazumi o združevanju sredstev so zdaj že v organizaciji združenega dela, podpisovanje pa je trenutno še zastalo, ker v gospodarstvu še zdaj niso znane družbene obveznosti.

Na seji so med drugim razpravljali tudi o vlogi regionalnih sredstev komuniciranja in menili, da jim je potrebna večja družbena podpora, da bi bila sposobna zadovoljiti vse večje potrebe obveščenosti delovnih ljudi.

B.V.

ŠENTJUR

NOVA POSOJILA

PRIZADEVEN KOLEKTIV LB

V šentjurski enoti Ljubljanske banke prav v teh dneh končujejo z odobravanjem kreditov potresnim oškodovancem. Kot je povedala vodja enote Ljubljanske banke Fanika Ulaga, je na njihov naslov do 31. decembra prispelo 900 vlog. Vse po vrsti so pregledali in jih približno petdesetim prosilcem odklonili, ker niso bili kreditno sposobni. Sicer pa so do posojila upravičeni vsi potresni oškodovanci, ki še niso odstranili razpok na svojih hišah od prve do četrte kategorije. Predvsem je treba povedati, da so zelo ugodni kreditni pogoji tisti, ki so pritegnili prosilce, da so napi-

sali prošnjo za najem posojila. Odplačevali ga bodo namreč 10 let in to po 2 odst. obrestni meri. Ljudje so s temi pogoji izredno zadovoljni, nam je še povedala Fanika Ulaga. Vračanje posojila pa bo steklo šele s 1. januarjem 1978, če posameznik ne želi ali ne more prirediti z odplačevanjem že praj. Teh pa je prav malo. Za pomoč je lahko zaprosil vsakdo iz omenjenih kategorij, ki mu je škoda ocenila biro za tehnično pomoč po potresu. Na razpolago je bilo 3 milijarde dinarjev. Ljubljanska banka — podružnica Celje pa bo posodila še eno milijardo dinarjev. Obrestno mero 6 odst. pa bo regresirala samoupravna stanovanjska skupnost na 2 odst., tako, da bodo pogoji za prosilce izenačeni. Večina večino kreditov so že izplačali, ostalo je le še 150 prošelj, ki jih bodo v kratkem tudi odobrili.

Nenazadnje velja povedati, da je kolektiv enote Ljubljanske banke, v katerem je zaposlenih le 7 uslužbencev, zelo prizadeven, saj se z odobravanjem kreditov ukvarja poleg vsega rednega dela in še to v pretesnih prostorih. Vsi po vrsti radi priskočijo na pomoč z nasveti ljudem, ki se obračajo nanje. Dobro in vestno izpolnjujejo še to dodatno nalogo, da bi tako tudi oni po svojih najboljših močeh pomagali pri odpravljanju posledic po potresu. Kot smo pred kratkim že zapisali, so si v šentjurski občini zadali nalogo, da do konca letošnjega leta odstranijo vse posledice nastale ob junjskem potresu leta 1974. MATEJA PODJED

SIS V LAŠKI OBČINI

MEDSEBOJNA SOLIDARNOST

Minulo soboto so se v Laškem na skupni seji zbrali delegati samoupravnih interesnih skupnosti s področij izobraževanja, otroškega varstva, socialnega skrbstva, zdravstva, telesne kulture in kulture. Najprej so se seznanili z resolucijo o družbeno-gospodarskem razvoju občine. Medtem ko so nekateri bili mnenja, da je resolucija premalo konkretna, so sestavljenci spet menili, da bi bilo treba prvenstveno zagotoviti v združenem delu predviden gospodarski razvoj in od njega odvisna sredstva za skupno porabo, ker le tako bodo zagotovljeni pogoji za naložbe in financiranje interesnih skupnosti. Sicer pa so interesne skupnosti pred časom nastopile pred združenim delom s svojimi programi, ki so večji del tudi razvrščeni po prioriteti, vendar ne

v vseh skupnostih (tako na primer v kulturni).

Pomembnejše od sklepanja o resoluciji se zdi odločitev, ki so jo na predhodnih sejah predložile skupščine ali pa izvršilni odbori interesnih skupnosti, da se medsebojno solidarnostno sporazumejo o valorizaciji porabe v posameznih interesnih skupnostih. Gre namreč za to, da bi v letošnjem letu sprčo potreb dobile več sredstev izobraževalna skupnost, skupnost otroškega varstva, socialnega skrbstva in zdravstvenega varstva. Dasiprav je v skupnosti za telesno kulturo in kulturo veliko problemov, vendar potreba in zahtev, so vendarle delegati in skupščine s tega področja razumeli večjo potrebo prej naštetih koristnikov skupne porabe.

J. KRASOVEC

CELJSKI IZVRŠNI SVET

ZAHTEVNO DELO

KAJ JE S ŠTIPENDIJAMI

Člani izvršnega sveta celjske občinske skupščine so že letos imeli štiri redne in eno izredno sejo. Ze ta podatek potrjuje, da je šlo za odgovorno delo. Tako je prišla resolucija o politiki izvajanja srednjeročnega družbenega plana občine v letošnjem letu kar dvakrat na tapeto. Zato je tudi končni predlog besedila začet tisto konkretnost, ki so jo člani in drugi zahtevali. Navzlic temu ostaja nekaj vprašanj odprtih. Še posebej na področju trgovine, kjer bo moč uresničiti zahteven investicijski program le ob spremenjenih pogojih po-

slovanja. Sicer bo v skupnem žepu premalo denarja.

Izredno tehtna je bila razprava o razvojnih programih organizacij združenega dela s področja industrije in trgovine v letošnjem letu, dosti novih obveznosti pa je nakazala tudi ocena o delovanju služb za pospeševanje trženja v delovnih organizacijah v občini.

In ne nazadnje, je izvršni svet zavzel odločno stališče po čimprejšnjem ureditvi študentskih problemov. V tej zvezi je tudi zahteval poročilo o zbiranju sredstev za študentske republike.

Prostor za naročnikov naslov:

SLOVENSKE KONJICE

RAZVOJ IN PROBLEMI

OCENA NA SEJI KONFERENCE ZKS

Ko so delegati občinske konference ZKS v Slovenskih Konjicah (sestali so se v torek), ocenjevali samoupravno organiziranost v TOZD, SIS in KS v konjiški občini so bili v oceni enotni, pa tudi kritični.

V akcijo za samoupravne odnose so v konjiški občini pristopili organizirano pri obravnavanju osnutka zakona o združenem delu, prizadevanja za stabilizacijo v kadrovske politike pa so se lotili v vsaki osnovni organizaciji sindikata in osnovni organizaciji Zveze komunistov.

Ker je v konjiški občini veliko gospodarskih organi-

zacij razdrobljenih so nekateri integracijski procesi potekali prepočasi, kar pa se odraža v gospodarskih rezultatih in socialni varnosti zaposlenih.

Nekatere TOZD še tudi ne odločajo o vseh samoupravnih pravicah, ki jih določa zakon, na primer pravice iz delovnih razmerij se ureja preko skupnega organa na ravni delovne organizacije, kar pa je v nasprotju z veljavno zakonodajo.

Se vedno pa tudi ni zadovoljivo obveščanje delavcev, ker se važne informacije še vedno zadržujejo v vodstveni sredini. Tudi povezovanje gospodarstva z

drugimi družbenimi dejavnostmi bo moralo bolj zaživeti — tako so menili na včerajšnji seji komunisti konjiške občine in za uresničevanje sprejetih nalog določili mesec dni. V tem času bodo organizirali seminar, kjer se bodo komunisti podrobneje seznanili z zakonom o združenem delu in delegatskih odnosih v organizacijah združenega dela.

V zelo razvejanem političnem življenju v konjiški občini je bila tudi ocena o uresničevanju sklepov 5. seje CK ZKS pozitivna. V občini je bilo v preteklem letu sprejetih v ZK 74 novih članov. Z. STOPAR

ŠMARJE PRI JELŠAH

RESOLUCIJA V OZADJU

NA SEJI SKUPŠČINE VEČ O SKUPNI PORABI

Resolucija o izvajanju družbenega plana razvoja v občini Šmarje pri Jelšah, ki je že kakšen mesec dni med občani, četudi le še kot osnutek, v torek na seji zborov skupščine v Rogaški Slatini vendarle ni naletela na takšen odnevi, kakršnega bi pričakovali. Razen dveh delegatskih dopolnil je šla malo več ali manj neopazno, četudi bi ji delegati morali posvetiti več pozornosti.

Precej več pozornosti so na seji delegati posvetili splošni

in skupni porabi ter podražitvi vode. Presečni dinar (podražitev naj bi bila 2,00 dinarja pri kubičnem metru vode) naj bi uporabili za modernizacijo vodovodnega omrežja v Rogaški Slatini, Rogatcu in Kostivnici.

Spregovorili so tudi o problemu pekarnice. Delegati so bili zadovoljni z odgovorom, da bodo s pekarno začeli letos, nekoliko manj zadovoljivo pa je dejstvo, da obrt v šmarski občini še vedno nima, kljub vsem naporom ob-

činske skupščine, tistega mesta, ki mu gre.

Poleg premoženjsko pravnih zadev in nekaterih drugih splošnih vprašanj so se delegati vseh zborov soglasno odločili, da podelijo svojemu občanu Tonetu Vidmarju-Luki, legendarnemu komandantu XIV. udarne divizije in narodnemu heroju naziv petega častnega občana šmarske občine. Odločitev so delegati sprejeli s plaskanjem.

MILENKO STRASEK

CELJE

DANES OBRAČUN

Uspešno izpeljan referendum za drugi samopriskpevek bodo danes ocenili na seji predsedstva občinske konference SZDL v Celju. Na seji bodo tudi člani občinskega štaba za pripravo in izvedbo referenduma ter predsedniki štabov v krajevnih skupnostih. Ocena bo posegla na področje učinkovitosti frontnega pristopa v izvedbi celotne akcije in deleža, ki so ga pri tem opravili poverjeniki socialistične zveze. Pred-

sedstvo ne bo šlo mimo zahtev in predlogov občanov, pa tudi mimo kritike, ki je bila izrečena na sestankih pred referendumom.

Osrednja smer politične ocene na seji predsedstva pa bo slejkoprej dogovor o naslednji izvedbi referendumskega programa.

Najboljšim krajevnim skupnostim, ki so v tekmovalju prednjačile, pa bodo podelili posebna priznanja.

OBMOČJE:
POENOTENE
DAVŠČINE

Svet osmih občin se seli v Mozirje

Včerajšnja seja sveta osmih občin celjskega območja, ki je bila v Laškem, tokrat še pod predsedstvom laškega župana RUDIJA GROSARJA — ta predaja zdaj območno taktirko mozirski občini je pomembna vsaj zaradi dveh obravnavanih vprašanj: usklajevanje davčne politike v letošnjem letu in delovanje samoupravne interesne skupnosti na preskrbovalnem območju Elektro Celje.

Letos bodo dokončno usklajili davčne obveznosti davkoplačevalcev na vsem celjskem območju. Dogovorili so se, da naj bi v vseh občinah letos občani plačevali davek iz kmetijstva po enotnih stopnjah od 12 do 40 odstotkov, odvisno od skupine v katero je razvrščeno zemljišče. Enote pa bi bile tudi davčne olajšave, ki se zdaj razširjajo še na strojne skupnosti in na kooperacijo. Gozdni posestniki bodo plačevali davek po stopnji od 20 do 25 odstotkov glede na različne cene lesa na panju, določenega za posek. Obdavčen pa bo le les za prodajo, dočim les za domačo uporabo tudi letos ne bo obdavčen.

Letos naj bi bilo tudi konec nezadovoljstva med obrtniki, ki so doslej plačevali v posameznih občinah dokaj različne davke. Zdaj uvažajo enotne stopnje davka iz obrtnih in drugih gospodarskih dejavnosti in intelektualnih storitev z naraščajočo stopnjo od 25 do 51 odstotkov od osnov, ki presegajo dohodek, ki se šteje za osebnih dohodek. Občani, ki pa jim ta dohodek ni glavna pridobitev, bodo plačevali davek po enotni stopnji 30 %. Zbiralci odpadnega materiala na dohodek iz te dejavnosti ne bodo plačevali nikakršnega davka.

Poenotenje davkov na vsem območju pa bo tudi pocenilo delo davčnih uprav poleg tega, da bosta dva sosedna v dveh občinah enako obdavčena.

BOJAN VOLK

VPRAŠANJE JAVNEMU
DELAVCUTOVARIŠ JOŽE JAN, PREDSEDNIK
SKUPŠČINE OBČINE ŽALEC

Tovariš Jan! Ob zadnjih primerih onesnaževanja okolja so občani vaše občine ostro reagirali, med drugim tudi s protestnim zborom in pohodom. Ob tem pa v kuloarjih vse pogosteje slišimo pripombe, češ, na eni strani protestirajo, na drugi pa sami ne naredijo dovolj, da ne bi onesnaževali drugih občin. Slišimo tudi pripombe, da bi z enako pravico protestirali Celjani v Žalcu zaradi neredenega vprašanja levške kanalizacije, pa Laščani v Celju itd. Vse skupaj je videti že skoraj kot tista pravilica: »dedek babico, babica miško, miška repo, in vlekli so, vlekli...«

Sprašujemo, kaj ste v občini naredili za čistejšo okolje? Kako in kdaj boste rešili vprašanja virov onesnaževanja, ki ogrožajo celjsko občino in kakšen je program ekološke dejavnosti v vaši občini? Za odgovore že vnaprej hvala.

Novinar Branko Stamejčić

ZK V ŽALCU

ŽE PRIPRAVE

DO PROSLAVE STO ČLANOV

V žalski občini so se pravočasno lotili vseh priprav na proslavo štiridesete obletnice ustanovitve Komunistične partije Slovenije in prihoda Tita na čelo jugoslovanske partije. Petnajst članski odbor že dober mesec pripravlja osnove programa proslav. Te bodo v vseh večjih krajih žalske občine, torej na Vranskem, Polzeli, v Preboldu, Šempetru, Žalcu, Grižah in Libojah. Vsem tem proslavam pa bo pred dnevom mladosti sledila še redna občinska proslava in akademija, ki bo v Žalcu. Poseben poudarek v pripravah na proslavo v občini dajejo predvsem proslavam v starih revolucionarnih krajih Preboldu, Libojah in Grižah, kjer je bilo predvojno delo-

vanje komunistične partije še posebej močno.

V planu so si zadali vrsto nalog. Med drugim tudi krepitev članstva. V osnovnih organizacijah že teče evidenciranje kandidatov, saj so si zadali cilj, da bi ob osrednji proslavi v Žalcu v članstvo sprejeli vsaj 100 novih komunistov. Poseben pomen dajejo tudi vrsti akcij, s katerimi naj bi preuredili znano predvojno sestajališče komunistov — Šmiglovo zidnico — v muzej. Tu naj bi bila v bodoče stalna razstava starih partijskih dokumentov.

Tudi priprave kakovostnih kulturnih programov ne zaostajajo, še posebej pa je v teh pripravah aktivna žalska mladina.

sb

PROSLAVE V ŽALCU

10 BO VEČJIH

Izvršni odbor predsedstva občinske konference SZDL Žalec je pred koncem leta pripravil in sprejel program vseh proslav in večjih prireditvev v žalski občini. V programu so zajeli deset osrednjih proslav v občini letos, poleg tega pa so opozorili še na druge pomembne obletnice in dogodke, ki se jih bomo letos spomnili in jih počastili.

Program proslav, ki so ga poslali vsem krajevnim konferencam SZDL v obravnavo, ima za cilj bolj koordinirano, skladno in pravočasno pripravo proslav. Zaradi pravočasnosti pri delu in pripravi se letos nadejajo v občini boljše pripravljenosti in bolj kakovostnih proslav.

Osrednje proslave v občini bodo ob slovenskem kulturnem prazniku, dnevu žena, obletnici ustanovitve OF in

prvem maju, dnevu mladosti, dnevu samoupravljalcev, dnevu borca in občinskem prazniku, dnevu vstaje, prazniku republike ter dnevu jugoslovanske ljudske armade. Kot lani, pa bodo tudi letos pripravili teden komunista, ki bo v mesecu oktobru.

Ob programu proslav in praznovanj so razdelili že tudi vse zadolžitve in jim dodali politične opredelitve vsebine, ki naj bi jo določena proslava imela.

V občini pričakujejo, da bodo krajevne skupnosti na osnovi tega programa, ki zajema le najpomembnejše praznike in prireditve, po lastni pobudi program še dopolnile, v pripravah praznovanj pa zagotovile večjo enotnost sodelovanja in kar najbolj množično udeležbo, ki je zlasti v zadnjih letih zatajila. BRANKO STAMEJČIČ

MLADI V ŠENTJURJU

NAJBOLJŠE IŠČEJO

Predsedstvo Občinske konference ZSMS Šentjur je razpisalo akcijo za najboljšo osnovno organizacijo v krajevnih skupnostih in delovni organizaciji. Priložili so tudi poseben točkovnik, po katerem bodo ugotavljali in ocenjevali aktivnost in uspehe mladih. Na občinski konferenci pa bodo sestavili poseben odbor, ki se bo sproti pripravil o delu in uspešnosti posameznih osnovnih organizacij. Akcija bo stekla že s 1. februarjem, končala pa se bo ob dnevu mladosti — 25. maju. Najboljše tri osnovne organizaci-

je bodo namreč na ta dan prejeli priznanje občinske konference. S tem pa ne želijo, da bi delo mladih presahnilo. Nasprotno! Postati mora vzpodbuda za nadaljnje delo vseh osnovnih organizacij, saj je dan priznanja tesno povezan z rojstnim dnem tovariša Tita. Poživitve dela mladosti ob vzpodbujeni akciji naj bi se nanašala na praznovanje 40-letnice ustanovitve kongresa KP Slovenije, 40-letnice prihoda tovariša Tita na čelo KP Jugoslavije in praznovanju rojstnega dne tovariša Tita. M. P.

SREČKO
KOJC

Sedela sva v SIP-ovi govorilnici in najin pogovor je v rednih presledkih sekal oster zven velikih kladiv. Teško sem ga pričel, da je pripovedoval o sebi. In ko je beseda vendarle stekla, je Srečko Kojc mnogo več kot o sebi govoril o dejavnosti organizacije, ki ji je posvetil večino svojega prostega časa — krajevne organizacije Rdečega križa Šempeter.

»Rodil sem se v vasi Tiške pri Rogatcu in tu preživel mladost. Že zelo zgodaj mi je umrla mati, oče se je kmalu spet poročil in srečne mladosti je bilo ob slabi mačehi konec.«

Med vojno so ga mobilizirali, pa je že po nekaj mesecih pobegnil in se pridružil partizanom. Tri leta po osvoboditvi je prišel iz vojske in se zaposlil v Gradisu, a od tod kmalu prešel v SIP, kjer dela še danes.

»Vseskozi sem bil družbenopolitično aktiven. V sindikatu, krajevnih upravljanih, krajevnih organizacijah, SZDL, vendar sem največ časa in dela posvetil humanemu poslanstvu organizacije Rdečega križa. Brez družbenopolitičnega dela ne morem. Človekovo življenje je brez boja za ideale in brez aktivnega soustvarjanja časa v katerem živimo, prazno in nepomembno.«

Organizacijo Rdečega križa je Srečko Kojc spoznal, ko je postal krvodajalec. »Krvodajalstvo je najbolj humano dejanje. To sem spoznal kaj kmalu. Ko sem nekoč videl prometno nesrečo in izvedel, koliko krvi je po-

nesrečenec potreboval, da je preživel, sem tudi sam postal krvodajalec. Kri sem daroval sedemindvajsetkrat, nato pa sem žal zbolel in krvi ne morem več dajati. Ob tem mi je hudo. Se zlasti, kadar ob akcijah vidim tovariše, ki z veseljem legajo na stol in dajejo najdragocenejšo, kar imajo — svojo kri. Takrat mi je pogosto nerodno. Toda, tako pač je; precej krvi sem daroval. Ko bi je vsak državljan toliko, je nikoli ne bi primanjkovalo...«

Pred leti je bilo krvodajalstvo v Šempetru na dokaj nizki ravni. Potem pa so v organizaciji, ki jo je tedaj vodil Srečko Kojc, sklenili, da je potrebno doseči premik na bolje. To jim je tudi uspelo. Predvsem po začetku delovnih organizacij v kraju, ki so pokazale dovolj razumevanja in seveda z izjemno aktivnostjo vseh odbornikov in krajevnih aktivistov, ki so v krajanih vzbudili do-

OBRAZI

volj interesa in visoko stopnjo zavesti.

»Malo je organizacij Rdečega križa v občini, ki bi se lahko pohvalile s takšnimi dosežki, kot naša. Na vsaki krvodajalski akciji imamo skoraj sto krvodajalcev, izredno so uspešne akcije zbiranja oblačil, starega papirja in podobno. Še posebej pa se ponasamo z našo skrbjo za ostarele krajane, nad katerimi bdi. Takošno delo zahteva ogromno časa, dobre volje, zagnanosti in tudi lastnih žrtv. Toda ostaja globoka in čudovita zavest, da smo pomagali soljudem. To pa je tudi največ, kar človek lahko doseže.«

B. STAMEJČIČ

OBMOČJE: ZA VEČJO POVEZANOST MLADIH

Zadnja, razširjena seja medobčinskega sveta Zveze socialistične mladine za celjsko regijo je bila namenjena predvsem organiziranju koordinacijskih odborov družbenih organizacij in društev pri občnih konferencah mladinske organizacije.

Analiza o uresničevanju sklepov devetega kongresa ZSMS je namreč opozorila, da občinske mladinske organizacije beležijo najslabše uspehe prav na področju vključevanja in združevanja tistih družbenih organizacij in društev, ki imajo med člani večje število mladih. Splošna je ugotovitev, da te družbene organizacije in društva še niso postali resnično kolektivni člani enotne mladinske organizacije. Ta stališča niso povsem zajeta niti v organizacijskem smislu, saj so redki koordinacijski sveti ali konference, ki združujejo delegate družbenih organizacij in društev, pa čeprav imajo družbene organizacije in društva odprta delegatska mesta v vseh občnih konferencah.

Rezultati prizadevanj občnih organizacij se sicer v nekaterih primerih že kažejo, vendar gre pretežno za tesnejše akcijske stike, ne pa tudi za programsko povezanost.

Se vse premalo pa so zaživeli stiki s kulturnimi in telesnokulturnimi organizacijami, četudi so najbolj množične in imajo v svojih vrstah predvsem mlade. Le-te organizacije vse prepočasno sprejemajo bistvo kolektivnega članstva. Kot osnovni problem v delu s temi organizacijami pa se kaže njihova zaprtost in zato izključevanje vsakega širšega družbenega interesa.

Naslednji pa je kadrovski problem, ki je v nestrokovnem vodenju organizacij pa tudi v tem, da so vodstveni kadri onemogočali priliv novih, mlajših ljudi in zato danes v resnici ni dovolj usposobljenih ljudi mlajših in srednjih let, ki bi lahko uspešno prišli za krmilo.

DARKO NARAGLAV

BEG OD SAMOUPRAVE

NAVKLJUB INTERESU

»MAL' D'NARCEV — MAL' MUZ'KE«

Težko se sprijaznimo z mislijo, da se ljudje odreka samoupravni urejanju najbolj vsakdanjih vprašanj za katere so živo in najbolj neposredno zainteresirani. In vendar, zdi se, kot bi bilo tako. Problem najbrž niti ni specifičen in omejen zgolj na naše razmere in okolje, dosti bolj ni na širšem prostoru. A, je prav zato poučen.

V Celju je 813 stanovanjskih hiš, ki imajo pogoje za oblikovanje hišne samouprave. V 217 zgradbah nimajo hišnih svetov, torej je dobra četrtina brez skupnega upravljanja, namesto njih upravlja »komesars«. V samoupravi stanovanjski skupnosti vedo povedati, da je v občini formalno 596 hišnih svetov, med njimi je le malo takšnih, kjer dobro delajo, največ jih je, ki prepuščajo delo le predsedniku, tuintam blagajniku. Baje lani niti en zbor stanovalcev ni bil sklicen. Vprašati se moramo, zakaj je temu tako?

Eni pravijo, da hišni sveti nimajo neposrednega vpliva na večji del stanarine. Na voljo so jim sredstva za tekoče vzdrževanje, ta pa znaša letno okoli 1.850.000 dinarjev oziroma 11 odstotkov letno zbranih stanarin v višini 17 in pol milijonov dinarjev, ob povprečni stanarini 209,60 din mesečno. Morala pada pri stanovalcih, pravijo, saj s temi sredstvi ne morejo pokriti niti najnujnejših vzdrževalnih del.

Drugi stanovalci, vedo povedati, da je brezupno hoditi na stanovanjsko podjetje, kjer najpogosteje slišijo le take besede in odgovore: ne morete, nimate denarja, ni po odloku. Če pa naletite na odgovor: dobite si obrtnika, potem je to že dober znak, da se bo nekaj le dalo urediti.

Odnos do istega vprašanja sta si preveč vsak sebi, da bi se zblížala, sčasoma, sama po sebi. Potrebna bo širša družbeno politična akcija, ki mora izmeriti do kje je v

družbene normative vtikana spodbujenost stanovalčevega interesa. Tega, pravijo, zdaj ni dovolj, zato »pada moral«, stanovalci se »branijo 11 odstotne samouprave in če poleg tega še ni prizadevanj, da bi vsaj v danih razmerah razvili najneposrednejšo obliko temeljne samouprave, niti ni pričakovati kaj več. Zda smo na tem, da bomo za stanarino odšteli mesečno skorajda tretjino več. Koliko bo namenjeno tekočemu, investicijskemu vzdrževanju, s čemer utemeljujemo podražitev stanarine. Po ključu kot doslej? Potem bo za tekoče vzdrževanje letno na stanovanje več okoli 276 din, kar je približno toliko, kolikor stanovalci plača za »najmanjši poseg v vodovodno inštalacijo«. Teh pa ni malo in tudi edini posegi niso. Smemo zato pričakovati povečan interes v stanovanjski samoupravi? Ostane nam upanje, vprašanje pa je, če je to dovolj.

BOJAN VOLK

ZIDANI MOST

PREIZKUŠNJA „V ŽIVO“

RAZGOVOR S POVELJNIKOM OBČINSKEGA ŠTABA

V prejšnji številki smo poročali o plazu, ki je 14. januarja zvečer zasul cesto iz Zidanega mosta proti Hrastniku, ogrozil stanovanjski objekt in poškodoval nekaj avtomobilov. Kako so se lotili odstranjevanja posledic sanacije terena je v razgovoru razložil poveljnik občinskega štaba za civilno zaščito JOŽE KOS.

N. TEDNIK: Pred dvema mesecema, ste bili imenovani za poveljnika občinskega štaba civilne zaščite. Najbrž ste med prvimi, ki so bili tako hitro postavljeni pred konkretno nalogo. Poročali smo o plazu v Zidanem mostu. Kako ste ukrepali v občinskem štabu?

JOŽE KOS: Najprej je treba povedati, da so hitro in učinkovito ukrepali v krajevni skupnosti sami in niso čakali na odločitve občinskega štaba. Krajevni štab je takoj ukrenil kar je bilo

v njegovi moči za varnost ljudi v ogroženi stavbi in za reševanje premoženja občanov, predvsem poškodovanih in ogroženih avtomobilov. Informirali so tudi naš štab, milico, cestno podjetje in druge. No, mi v občinskem štabu smo se tako zbrali in obvestili tudi najodgovornejše v občinski skupščini. Naši ukrepi so bili: Stopili smo v stik s cestnim podjetjem Ljubljana, republiško skupnostjo za ceste. To je bilo še v isti noči. Zgodaj jutraj so začeli odstranjeva-

ti skale za ceste, pri tem je delavcem cestnega podjetja izdatno pomagala nakladalec laškega TIMA.

N. TEDNIK: Slišati je tudi drugačna mnenja, češ, cesta ni bila dovolj hitro odprta?

JOŽE KOS: To seveda govorijo ljudje, ki premalo premislijo preden začno kritizirati. Plaz je nastal v času ko je vreme ustvarilo pogoje za to. Morda so bombardiranja, potresi pred časom tudi doprinesli svoje, da so se raztrgale skale in ob tej moči in s pomočjo nočnih zmrazil sprožile v plaz. Kdo je lahko zagotovil, da je plaz 14. januarja bil tudi dokončen?

Če je še mogoče spregledati prejšnjo kontrolo terena ob cesti in železnici pred tem dogodkom, bi verjetno težko zagovarjali žrtve potem, ko smo vsi skupaj že bili opozorjeni. Pravzaprav je na tem mestu sploh potrebna posebna previdnost vse do takrat, ko bo teren temeljito preiskani in ko bodo izpeljani vse varnostni ukrepi. Morda bo celo treba umetno sprožiti labilne skale in sile, da bi to območje spet lahko proglasili za varno. No in ti ukrepi, ki naj zagotovijo odstranitev nevarnosti v prihodnje, so naša skupna predstoječa naloga. Potrebno je najprej izvršiti geološki posnetek terena, kar bo skrb slovenske skupnosti za ceste. Tako lahko računamo, da bodo dela pri dokončni sanaciji v najboljših vremenskih razmerah trajala vsaj še mesec dni. V tem času pa potekajo tudi vse potrebne zaščitne mere za stanovalce ogroženega dela Zidanega mosta.

J. K.

POGLEJMO V SVET

★ OB TRAGIČNI SMRTI predsednika ZIS Džemala Bijedića, njegove žene in sodelavcev so predsedniku Titu, zveznemu izvršnemu svetu in Jugoslaviji izrekli sožalje mnogi predsedniki tujih dežel in vlad; mnogi pa so se vpisali v knjige žalosti po naših ambasadah v tujini. — Avstrijska vlada je kljub nasprotovanju svojih državljanov Slovencev sprejela sklep o sovzetih, to je o organih, ki naj bi nadomestili dosedanje vladne komite za stike z manjšino; to bo le nova posoda, politika v njej pa stara. Za nameček pa so te dni zaprti tajnika Narodnega sveta koroških Slovencev Filipa Warascha. — V Ljubljani je bil seminar naše mladine in mladinskih komitejev nordijskih dežel; posvečen je bil samoupravljanju pri nas. — Tuji plačanci so spet poskušali »zavzeti« eno od afriških držav: iznenada so se spustili na letališče v Beninu (nekdanji Dahomej) z namenom, da prodro v mesto in pobijejo vlado. To pa se jim ni posrečilo; predsednik Benina Kerekou Jih je prehitel. — Egipt so potresli krvavi nemiri; povod je bila podražitev nekaterih življenjskih potrebščin, pravi vzrok pa hude gospodarske težave, ki pa pestijo predvsem revne državljane. — Podpredsednik ZIS in zvezni sekretar za zunanje zadeve Miloš Minić je na obisku v Etiopiji, predsednik Tito pa je uspešno zaključil obisk v Libiji.

★ LIBIJA (2,3 milijone prebivalcev, 1.759.450 kv. km) je puščavska dežela, bogata z nafto in z odločnostjo ljudstva ter njenih mladih voditeljev. Neodvisnost je dosegla 1960. leta, ko je bila ustanovljena kraljevina, od katere pa ljudje niso ničesar imeli. Še leta 1960 je dohodek po prebivalcu znašal samo 135 dolarjev, toda že 1964. leta odkrijejo nafto in zemeljski plin. Pet let kasneje prevzamejo usodo Libije v roke mladi oficirji z Gadafijem na čelu. Gadafiju je bilo takrat 28 let. Zda je Libija pomembna dežela v arabskem svetu, v Sredozemlju in med neuvrščenimi državami. Prav o teh vprašanjih in o medsebojnih stikih je tekla beseda med Titom in njegovim gostiteljem. V Libiji dela zdaj okoli 40 naših podjetij na projektih, vrednih okoli 750 milijonov dolarjev. Predsednik Tita so sprejeli kot starega znanca in prijatelja ter kot enega od utemeljiteljev politike neuvrščenosti.

★ JIMMY CARTER (39. ameriški predsednik, demokrat, južnjak in za zdaj še svetovna uganka) je 20. januarja prevzel oblast v Beli hiši. S tem je sedel za krmilo, kjer lahko stori mnogo dobrega ali slabe. V predvolilnem boju je obljubljal, da bo zmanjšal ameriški vojaški proračun in s tem tudi oboroževanje v svetu, da bo ukrotil domačo inflacijo in brezposelnost, da bo tesno sodeloval z zavezniki (predvsem z Zahodno Evropo in Japonsko), da bo odločnejši s Sovjetsko zvezo in pozornejši do dežel v razvoju. Ob prevzemu dolžnosti pa se njegovi poudarki že spreminjajo, čeprav je še previdno splošen; počakati bo treba, da se iz besed izcimijo dejanja. Sovjetska zveza pričakuje in želi živahnije sodelovanje z ZDA, Zveza na republiko Nemčija in Velika Britanija kažejo valjivo prijateljski izraz, Francija previdno premišluje, Italija pa išče možnosti, kako naj tudi z mednarodnim sodelovanjem reši gospodarsko krizo doma. Ford se je poslovil od visokega položaja, prej pa je še telefoniral Brežnjev; Kissinger pa zbira svojo dokumentacijo, da bo lahko napisal zanimivo knjigo, s katero bo veliko zaslužil. Predsednik Tito je poslal Jimmyju Carterju prijateljsko čestitko z najboljšimi željami za uspešno delo.

ŽALSKI SINDIKAT

NAČRT DELA

SEJE STROKOVNIH ODBOROV

V žalski občini so se v ponedeljek pričele prve seje občinskih odborov strokovnih sindikatov, na katerih bodo poleg ocen svojega dela v minulem obdobju zastavili tudi nove letne načrte. V ponedeljek se je že sestal občinski odbor sindikata delavcev kovinske industrije, zadnja seja pa bo v začetku februarja, ko se bo sestal občinski odbor sindikata delavcev v upravi, pravosodju in družbenopolitičnih dejavnostih. V tem času se bo zvrstilo kar 10 sej, na katerih bodo ocenili svoje uspehe pri razvijanju samoupravljanja, pri izvajanju družbenoekonomske politike in na področju organiziranosti sindikatov.

Na teh sejah pa bodo sprejeli tudi nadvse pomembne letne načrte dela, ki bodo osnovalna osnova za sindikalno delo na področju razvijanja delegatskih odnosov, dela delavske kontrole, življenjskih in delovnih razmer delavcev, varstva pri delu, inventivne dejavnosti, izobraževanja, kadrovske politike, samozastite, obveščanja in športa ter rekreacije.

Seje občinskih odborov žalskih sindikatov so tudi osnova za pripravo letne skupščine Zveze sindikatov v žalski občini.

S. B.

CELJE: TURISTIČNA SRBIJA

Po dogovoru med Turističnim društvom, Celjsko turistično zvezo in Turistično zvezo Srbije bo 15. in 16. februarja letos v mestu ob Savinji več razgovorov, predavanj, filmov, razstav fotografij in plakatov in še kaj, da bi tako kar najbolj predstavili našim ljudem turistično Srbijo.

CENTER ZA MLADINSKI TURIZEM
IN ZBOR SMUCARSKIH UCITELJEV CELJE

prirejata

PETDNEVNI
SMUCARSKI TECAJ

na GOLTEH, in sicer
od 31. 1. do 4. 2. 1977.

Vse informacije dobite
v poslovalnici Centra za
mladinski turizem,
Kocenova 2, Celje,
tel. 22-664.

DRUŽBENA SAMOZAŠČITA

UKRADENA HIŠA

Bilo je nekaj let po vojni. O eni od stranskih cest je »znajdljivo« državljani enostavno razbil betonske stebre in iz njih potegnili tračnice za industrijske železnice, ki so bile vgrajene kot varnostna ograja ob cesti. Ko je državljani bil pripeljan pred sodišče, je naredil nedolžen obraz in razložil svoje dejanje s tem, da je pač mislil, kako to ni prekršek (oziroma greh) ker je tako in tako vse naše.

Včasih nam pridejo pred oči časopisna poročila, iz katerih vzemo, kako so ponekod kradli kot srake. Človeku se kar čudno zdi, da je s temi zasedbnimi razlaševalci slo vse, kar ni bilo privarjeno ali čvrsto pribito.

Kaže, da je naša šibica točka kontrola. Če že storilec ni prijet pri dejanju, bi vsaj ne smeli preteči dnevi in tedni, pre-

den kdo opazi, da nekaj manjka.

Pri gradnji »Slovanke« so poleg cementa, apna, železa, »orodja in podobnega« »izpareli« celo manjši stroji. Gradbišča so sploh najbolj nevarovana. Po stavbiščih se sprehajajo ljudje, ki tam nimajo kaj iskati. Najbrž je največ kriv sistem organizacije gradbišč sam,

Piše in ureja
Jure Krašovec (19)

ki otežuje učinkovitejšo kontrolo. Graditelji vedo povedati, da so se celo pri gradnji enodružinskih hiš zvrstili malone vsi delavci manjšega gradbenega podjetja. Kako težko je ob taki »efektivnosti« imeti nadzor, je očitno! Tam, kjer dnevno porabijo na stotine vreč cementa, kjer v zidovje vgradijo na tisoče opek, tam bi bila kontrola tem bolj potreb-

na, kajti v nepreglednem kupu materiala ne opaziš, če zmanjka manjša količina. Malomarnost od vrha navzdol je kriva, da zgine po različnih kanalih v bistvu velika gradbenega materiala in orodja. Vsak načrt pa vsebuje natančen predračun potrebne materiala. Če je treba med gradnjo pripeljati še na tisoče opek, na desetine vreč cementa, je jasno, da odgovoren ni prepričan, da je bilo iz centralnega skladišča dostavljeno dovolj materiala, če dovoljuje naknadna do-

stave.

Praktično vzeto, lahko kje stoji zasebna hiša, zgrajena v glavnem s ukradenim materialom. Potlej se pa čudimo, zakaj so cene gradenj tako visoke, zakaj je pri nas kvadratni meter stanovanjske ali poslovne površine med najvišjimi v Evropi?

AUTO + magazin
AUTO
magazin

CELJE

DRAŽJA STREHA

Prvega marca bodo, če se morda stvar ne bo pomaknila v april, stanovanj v družbenih stanovanjih dražje plačevali streho nad glavo. V samoupravni stanovanjski skupnosti v Celju pripravljajo te dni izračune za predlog podražitve stanarin v opreču za 30 odst. in hkrati tudi zboljšanje sistema subvencioniranja stanarin za družine s šibkejšim gnotnim položajem. Zdaj tako kaže, da se bodo stanarje v zgradbah, ki imajo vgrajeno centralno kurjavo povečale za

okoli 35 odst., v zgradbah brez nje pa za približno 25 odst. Višina te podražitve še ni zanesljiva.

Podobne predloge podražitev nam pripravljajo tudi v drugih občinah, saj gre pri tem za republiški dogovor o povečanju stanarin, ki naj bi letos v Sloveniji dosegle tudi do 25 odst. povečanje na leto, če upoštevamo, da bodo 30 odstotno povečanje plačevali stanovanjci deset mesecev v tem letu.

B. V.

ROGAŠKA SLATINA

PRIZNANJE VODI

Zadnje ocenjevanje kvalitete jugoslovanskih kislih vod (mineralnih vod) je znova pokazalo veliko prednost rogaške slatine, saj se je v kar precej pisani in tako majhni družbi dobro odrezala. Ocenjevalci so bili Centralni zavod za napredek gospodinjstva v Ljubljani ter Center za razvoj in znanstveno raziskovanje mineralnih vod v Mariboru, ki je tudi opravil kemične analize ter z mikrobiološkimi raziskavami še Zavod za zdravstveno varstvo, prav tako v Mariboru.

Med ocenjevanjem so strokovnjaki izločili le mineralno vodo Vrnjci, ker je bakteriološka analiza pokazala,

da je v njej veliko zdravju škodljivih klic.

Najboljše, torej na vrhu lestvice, so mineralne vode DONAT, Knjaz Miloš, Lipički Studenec, Milan Toplica, Salteri, TEMPEL in Petanjski vrelec. Vse našteje vode so bile pri bakteriološki analizi neoporečne, pa tudi pri kemični analizi niso preveč odstopale od predpisanih norm.

Visoka uvrstitev rogaških mineralnih vod TEMPEL in DONAT ni le dokaz visoke kakovosti, tako pravijo v Zdravilišču, ki ji potrošniki lahko zaupajo, ampak je obenem priznanje kolektivu polnilnice, ki svoje delo dobro in vestno opravlja.

MILENKO STRASEK

ŠENTJUR

DENAR ZA PROGRAM

Tudi šentjurska občina je pristopila k družbenemu dogovoru o enotnih izhodiščih za financiranje programov krajevnih skupnosti, oziroma za sprejemanje ustreznih sporazumov v občinah celjske regije.

Krepitev materialne osnove krajevnih skupnosti je pogoj za uveljavljanje njihovega ustavnega položaja, zato si bodo prizadevali za celovito razreševanje teh vprašanj. Zaradi skupnih interesov delovnih ljudi in občanov, je torej potrebno sprejeti enotna izhodišča za financiranje programov krajevnih skupnosti.

Podpisniki tega dogovora bodo tudi v prihodnje krajevnim skupnostim zagotavljali del proračunskih sredstev za pokrivanje funkcionalnih izdatkov in stroškov delegatskega sistema. Prav tako bodo vztrajali, da se nadaljuje in dograja praksa zbiranja samoprispevkov za realizacijo programov krajevnih skupnosti. Poseben poudarek bo dan organiziranosti in delu komunalnih interesnih skupnosti, v okviru katerih se bodo morala razna komunalna vprašanja razreševati bolj organizirano in načrtno.

M. P.

DOBILI SMO

POJASNILO K „LE ENI RESNICI“

Ker je v članku »Resnica je le ena«, objavljenem na 3. strani 3. številke vašega tednika z dne 20. januarja 1977, na dveh mestih omenjeno tudi Okrožno javno tožilstvo v Celju, pošiljam sledeče sporočilo in prosim, da ga objavite v naslednji številki:

Tržna in veterinarska inšpekcija Skupščine občine Celje sta vložili 20. maja 1976 ovadbo z dne 12. maja 1976 zoper Hmezd Zalec, TOZD Mesnina Celje, in odgovorni osebi Pečnik Albina, poslovođjo mesnice »Mesnina Celje, in Lemut Franca, vođjo DE Proizvodnja pri tej temeljni organizaciji, zaradi gospodarskih prestopkov po 3. čl. I. odst. 64. čl. Zakona o jugoslovanskih standardih in normah kakovosti proizvodov, ki obravnava poleg drugih kršitev, tudi prodajo svinjskega kareja s predebelim slojem slanine, kar je v nasprotju s Pravilnikom o kakovosti mesa klavne živine, perutnine in divjadi.

Na naš poziv so nam vse tri imenovane obdolžene osebe poslane dne 23. avgusta 1976 svoja stališča do v ovadbi očitanih kršitev. Ker ta stališča oporekajo ugotovitvam inšpektorjev, je bila zadeva vrnjena dne 21. januarja 1977 v dopolnitev obema inšpekcijama.

Tako bo mogoče odločiti o zadevi šele po dopolnitvi ovadbe, o naši odločitvi pa bo javnost obveščena, ko bo ta sprejeta.

BORIS KMET

okrožno javno tožilstvo

TRAJNE REŠITVE

PISE: BRANKO STAMEJCIC

Trenutno med najbolj perečimi vprašanji gospodarstva izstopa eno — kako iz zagate, ki so jo povzročile izgube. Problemi bodo namreč povsod tam, kjer lani nastalih izgub ne bodo zmogli sami pokriti. V tem primeru je namreč nujna sanacija temeljne ali delovne organizacije.

Na nedavni seji medobčinskega sveta Zveze komunistov celjskega območja smo slišali zelo realne ocene trenutnega položaja. Ocene, ki ugotavljajo precejšnje nepokrite izgube v vseh občinah območja razen v konjši in žalski. Te ocene sicer ne vzbujajo strahu, saj sanacija vsaj v smislu pokritja nastalih izgub ne bi smela biti problem. Nekoliko težav bo le povsod tam, kjer so sanacije lani že izvajali, pa te niso obrodile pričakovanih sadov. Podobno bo tudi z nekaterimi delovnimi organizacijami, kjer že nekaj let nazaj ne morejo iz težav. Kljub temu pa vsaj po tem letošnje leto ne bo posebej izjemno.

Ključ naših razmišljanj leži drugod. V vprašanju namreč, koliko so sanacije smotno zastavljene in v kolikšni meri jamčijo uspeh. Uspeh namreč ni le v usposobitvi za trenutno normalno poslovanje. Tak uspeh je lahko le polovičen. Letos od delovnih organizacij, ki bodo primorane na sanacijo, terjajo trajne rešitve.

Tako je vsaj izvenela razprava že omenjene seje medobčinskega sveta ZK, kjer so povsem jasno in odločno povedali, kaj je mogoče smatrati kot uspešno zastavljeno sanacijo in kaj le kot akcijo za pokritje izgub.

Nedvomno, prva faza vsake sanacije mora biti namoščilo tistih sredstev, ki delovni organizaciji manjkajo. Vprašanje pa je, kdo naj ta denar zagotovi. Osnutek zakona o sanacijah to terja od ostalih tozdrov delovne organizacije na prvem mestu. Na drugem, od poslovnih partnerjev, ki naj bi močnejše kot doslej sodelovali pri zagotavljanju normalnejšega poslovanja delovnih organizacij. Ze to kaže, da vnovič dajemo prvenstvo dogovarjanju in dohodkovni povezanosti partnerjev, manj kot doslej pa golemu kreditiranju s strani poslovnih bank. Tako je tudi prav.

Tej fazi sanacije mora slediti tista prava — ugotavljanje krivcev in vzrokov za slab uspeh, odprava teh vzrokov in zagotovila za trajno uspešnejše poslovanje.

Verjetno slednjega ne bo mogoče iskati zgolj v stari proizvodnji. Vse ostreje se izpostavlja nujna po novih proizvodnih programih, ob tem pa gospodarstveniki ugotavljajo, da jim raziskovalne organizacije in skupnosti, pa tudi strokovnjaki sami, dajejo premalo uporabnih rešitev in predlogov. Vse bolj torej kaže, da postaja rakova rana gospodarstva iskanje novih, boljših in uspešnejših proizvodnih programov in gospodarstveniki imajo prav, ko terjajo znanstveno pomoč.

Namesto zaključka naj služijo le sklepe misli citirane seje. Izgube, tako nepokrite, kot tudi tiste pokrite, pred katerimi preveč zatiskamo oči, so velike in predstavljajo resno nevarnost za socialno varnost delavcev (80 odst. plače). Kljub temu ni vzrokov za pesimizem. Odločno je treba poiskati vzroke težav (za te pretežno ugotavljajo, da so v delovnih organizacijah in njihovem obnašanju), spreminiti, kar ni v redu in odločno izvesti vse sanacijske ukrepe v smeri trajnejših rešitev. To pa bo mogoče le z enotno akcijo vseh družbenih dejavnikov, s smotnim dohodkovnim povezovanjem in z uporabo novih proizvodnih programov. Dolgoročno ekonomska krepitev, ponovimo to še enkrat, pa mora biti osnova sleherni sanaciji. Sicer ta nima pravega smisla.

V LAŠKI »VOLNI« NIČ NOVEGA

VEDNO SLABŠE ZA SANACIJO

PREDOLGOTRAJNO REŠEVANJE PROBLEMA »STARI KOLEKTIV«

V laški »Volni« so prepričani, da je položaj, v katerem se nahaja kolektiv, na začetku novega leta slabši, kot je bil ob koncu leta 1976. Če pravimo, da je stagnacija v bistvu nazadovanje, rekoč bolj velja, kadar stagnirajo prizadevanja za odpravo usodnih posledic. Le-temu korenin ni moč iskati zgolj v odločitvah in poslovanju znotraj kolektiva. Vsa tekstilna industrija je v krizi, volnarji pa še zlasti, saj med vsemi jugoslovanskimi podjetji te vrste najdemo samo eno, ki se je izmotalo brez izgube. In vendar so med podjetji s podobnimi težavami takšna, ki imajo čisto drugačno, utečeno programsko usmeritev, razvitejšo tehnologijo in na voljo številnejše in boljše strokovne kadre.

Vsa prizadevanja kolektiva, njegovega vodstva, občinskih

in regijskih forumov ter dejavnikov, celo republiških, do sedaj še niso rodila konkretnih sadov. Ne samo to, da ni bil dosežen bistveni korak pri zmanjševanju izgube, tudi prihodnost tega kolektiva je vprašljiva, kajti nihče ni pripravljen prevzeti sanacijske zadolžitve za ves kolektiv, za njegov obstojči proizvodni potencial; če je sploh kdo, ki bi to (v branži) tudi znal. Parcialne rešitve bi zagotovile socialno varnost in delo le manjšemu delu kolektiva, obetajoče pa bude in programi kolektiva, kot na primer proizvodnja tehničnih tkanin, pa v začetku ne bi zmogle samostojne rešitve.

Če bi občina Laško ne storila komaj prve skromne korake čez meje slabše razvosti, če bi obetajoča, vendar še vedno v fazi razvoja rastoča nova industrija bila

ZALEC

MANJ ŠTIPENDIJ

NOVI KRITERIJI RAZREDČILI VRSTE

V žalski občini je še minulo šolsko leto prejelo študentov nad 600 študentov. Ob koncu šolskega leta pa je število močno upadlo zaradi študentov, ki so študij končali in učencev poklicnih šol, ki štipendije med praktičnim delom, ki je sestavni del učnega procesa, ne dobivajo. Štiristošestnajst študentov, ki so ostali pa se je ob začetku šolskega leta priključilo 286 novih. Kot se je to pripetilo letos po vsej republiki, ne za dolgo časa. Skupna komisija podpisnic družbenega dogovora o štipendiranju v republiki je namreč sprejela vrsto novih določil in omejitev, ki so močno posegla v vrste študentov. Določili so nove pogoje in cenzuse omejitve kot pogoj za pravico do prejemanja štipendije. Med študenti, ki so upravičeno prišlo do razburjenja. Ne toliko zaradi novih kriterijev, čeprav bi se tudi o teh dalo še veliko razpravljati, bolj zato, ker so pozne odločitve skupne komisije povzročile vrsto težav občinskim komisijam in strokovnim službam. Preverjanju pogojev za prejem štipendij, novim izračunom višine štipendij in podobno, so logično sledili veliki zaostanki pri izplačevanju študentov. Zato so študentje — študenti upravičeno nezadovoljni z odločitvami skupne komisije, ki so v mnogočem resno ogrozile njihove normalne pogoje za študij.

O kriterijih je to, da se zde cenzusni pogoji le nekoliko ostri. Za študij v sufičarnih smereh dohodki študentov ne smejo presegati sto starih tisočakov na družinskega člana in v deficitar- nish študijskih smereh dvesto starih tisočakov. Kljub očitni želji, da bi kar največ študentov stimulirali za študij na smereh, ki jih bodo usposobile v strokovnjake, kakršnih naši družbi še posebej manjka, kar je povsem pravilno, se zde cenzusne omejitve le nekoliko preostre.

V žalski občini je tako ostalo le 425 študentov, ki so te dni prešli dolgo pričakovane štipendije, skupaj z ostanki iz mesecev, ko študentij ni bilo. Štipendije ta-

ko sedaj prejema 317 študentov na srednjih in poklicnih šolah ter 108 študentov na višjih in visokih šolah. Zaradi neizpolnjevanja cenzusnih pogojev, neizpolnjevanja pogodbenih obveznosti, slabega uspeha in izračuna, ki je pokazal, da bi v bodoče dobivali štipendije le v višini manj kot pet starih tisočakov, je v občini ostalo brez štipendij kar 285 študentov in dijakov, od tega 43 iz čistih kmečkih družin in 92 kadrovskih študentov.

Medtem ko so v minulem šolskem letu za štipendije v občini potrebovali mesečno 420 tisoč dinarjev, bodo v bodoče potrebovali le 260 tisoč dinarjev. Iz družbenega dogovora v občini zberejo mesečno po 190.000 dinarjev, ostanek pa prispeva republika iz skupnih solidarnostnih sredstev.

Ob tem, ko podpiramo akcije, da bi v študentski politiki le zavladal večji red, vnovič opozarjamo na pravočasno in realno izračunavanje cenzusnih in drugih pogojev za dodeljevanje štipendij, da se ne ljube letošnje zakasnitve ne bi ponavljale tudi v bodoče.

B. STAMEJCIC

TRI POMEMBNE KONJIŠKE SEJE

Ta teden je minil v znamenju treh pomembnih konferenc — predsedstva občinske konference SZDL, občinske konference ZKS ter seje predsedstva občinskega sindikalnega sveta.

Komunisti so ocenili samoupravno organiziranost v delovnih organizacijah, samoupravnih interesnih skupnostih in krajevnih organizacijah, obravnavali pa so tudi finančni načrt občinskega komiteja ZKS za tekoče leto.

Na seji predsedstva občinskega sindikalnega sveta so med drugim razpravljali o sprejemu resolucije o minimalnih standardih pri zaposlovanju delavcev, sklepali pa so tudi o sindikalni listi za letošnje leto.

znalci razmer, menjajočih se iz dneva v dan, ugotavljajo novo nevarnost. Ugotavljajo, da če ne bo zaustavljen plaz zapuščanja tovarne, bo vprašljiva kadrovska zmogljivost izpeljave sanacije, če tudi bi bila ta na presenetljiv način vendarle zagotovljena.

Vprašanje, koliko kolektiv bo kot jedro ostalo in se prebilo v boljše čase, je najvažnejše. Toda tudi prepoznavitev je pomembna. Žal bi zvečine vsi, ki so se vključili v solidarnostno akcijo pre zaposlovanja, radi mlade, zdrave delavce, po možnosti kvalificirane. Sicer pa resnično zagretost za problem postavlja v dvom dejstvo, da se je prepoznavitev v Radeče zataknila pri avtobusni progi, ki je baje ni moč zagotoviti. Deset malih problemov pa odtehta velikega.

JURE KRAŠOVEC



Na pobudo celjske podružnice Ljubljanske banke danes že drugič obširneje pišemo o razvoju kmečkega turizma na širokem celjskem območju. K tej problematiki sodi tudi naslednja slika, ki nam jo je posredovalo ČZP Kmečki glas v Ljubljani. In to tedaj, ko je lani v njegovi založbi izšla zanimiva knjiga pod naslovom »Počitnice na kmetih«. Posnetek S. Bernardi pa je zajel predsednika Tita na obisku pri Robanovih v Robanovem kotu. In tako je domačin, sedaj že pokojni Joža Vršnik-Roban, zaigral dragim gostom tudi na citre. Poleg njega sta še Edvard Kardelj ter Jože Deberšek.

CELJSKA HORTIKULTURA

IN ZDAJ POMOČ POSOČJU

V delovnem načrtu celjskega hortikulturnega društva za letošnje zavzema posebno mesto pomoč Posočju. Društvo bo namreč organiziralo obhode svojih članov in zlasti mladih s celjskih srednjih šol, ki bodo urejali zelene površine in pod strokovnim vodstvom tudi sadili.

Stekle pa so tudi že prve

priloge na slovensko razstavo oziroma prireditve »Hortikultura 80«. V okviru te akcije bo posebne skrbi deležen mestni park. Dela v njem se bodo pričela že letos.

Prva seja članov upravnege odbora hortikulturnega društva po rednem občnem zboru pa je veljala tudi kon-

stituiranju. V odboru ni večjih sprememb. Tako so za predsednika znova izbrali Jožeta Benčina, za podpredsednika inž. Slavka Aleša, za tajnika Janka Prisilana, blagajnika Mimico Volavšek in za gospodarja Karla Pokelška.

Poleg tega so izvolili tudi predsednike in člane posameznih stalnih komisij. MB

TURISTIČNO DRUŠTVO LUČE

PETDESET LET

POTREBUJEJO VEČJE GOSTIŠČE

Pol stoletja je skoraj cela doba človekovega življenja. Mnogi v tem času dosežejo življenjski cilj, posamezniki pa jo izpolnijo s pomembnimi deli in uspehi.

Toda, petdesetletna doba kakšnega društva pomeni dosti več. To tudi zagotavlja, ker društvo že takoj ob svojem nastanku razgiba družbo in ji daje s svojim delom nov prispevek za napredek in razvoj.

Turistično društvo Luče je pred kratkim počastilo 50-letnico obstoja. Da je turizem oziroma takratni tujski promet važna gospodarska panoga, ki prinaša predvsem gospodarsko manj razvitem krajem vsestranske koristi, so v našem kraju spoznali že dosti prej kot pred petdesetimi leti. Enkrat v letu 1926. pa se je nekaj naprednih Lučanov domenilo, da ustanovijo društvo, ki se je tedaj imenovalo Tujsko-prometno in olepševalno društvo.

Tedanjša dela ne morem podrobno opisati, ker ni najatanjših podatkov. Starejši Lučani vemo, da je bilo v tistih predvojnih časih že lepo število dobro urejenih sob, tudi nekaj priznanih gostiln, ki so nudile dobro pre-skrbo. Društvo je že takrat uredilo nekaj sprehajalnih poti, namestilo na razglednih točkah klopi, na tako imenovanih Krndaveh prodih pa je bil urejen mali smrekov gaj, v katerem so bile mize

in klopi. Najbrž pa je bila za tisti čas posebna zanimivost kraja, ki pa je žal danes nimamo, to je lepo, malo kopalnice z osmimi kabinami, ki je nazadnje stalo na prostoru, kjer je zdaj park.

Ceprav o kmečkem turizmu takrat še nismo govorili, je bil na Stoglejevi kmetiji že dobro vpeljan.

Tujski promet je bil za tiste čase razgiban, zato so tedanji turistični delavci že skrbeli za razvedrilo gostov in organizirali tudi zabavne večere.

Vojna vihra je prekinila to delo in uničila vse, kar je bilo do tedaj narejenega.

Prva skrb po vojni je veljala obnovi porušene doma-vine. Toda, že v poletju 1948. leta so se pojavili prvi gostje, po večini stari obiskovalci Luč izpred vojnih dni. Tako se je turizem znova pričel razvijati.

V Lučah je zdaj zadostno število dobro urejenih sob. Največji problem pa se kaže v prehrani. Luče nujno potrebujejo večji, sodobno urejen gostinski lokal.

V kraju sta dve smučarski vlečnici. In tako se je začel razvijati tudi zimski turizem. Lensko zimo smo za-beležili že prve zimske goste. Bili so to v glavnem mlajši ljudje, ki so prišli na smučanje, iskali pa so tudi razvedrilo, zabave in podobno, za kar pa v našem kraju

ŠEMPETER: TURISTI NA ZBORU

Jutri, v petek, 28. t. m., bo že šestnajsti redni občni zbor turističnega društva Šempeter v Savinjski dolini. Gre za oceno dela turistične organizacije v minulem letu, ki se je uveljavila zlasti z rimsko nekropolo in v zadnjem času z jamo Pekel. In prav lani so odprli še nove prostore. Zato ni naključje, da se je število obiskovalcev in občudovalcev te kraške lepote znatno povečalo.

Občni zbor bo pričel po običajnem dnevnem redu. Zato bodo ne le ocenili minulo delo, marveč tudi sprejeli program za letošnje. Ta je obsežen zlasti na investicijskem področju.

Sicer pa bodo odločali še o članih v društvenih organih in razdelili priznanja prizadevnim gojiteljem ovetlic.

MB

ni pogojev. Vse dokler ne bomo imeli gostinskega objekta.

Turistično društvo Luče je v zadnjih letih dobilo več priznanj. Tako počal Celjske turistične zveze, priznanja Turistične zveze Slovenije, tudi za najlepše urejen turistični kraj v Sloveniji in podobno. Občinska konferenca SZDL v Mozirju pa nam je podelila srebrni znak OF.

OLGA SILJAR



Ljubljanska banka
podružnica celje

Današnji zapis o kmečkem turizmu je pravzaprav nadaljevanje tistega, ki smo ga začeli pred tednom dni. Če smo v prvem opozorili predvsem na odnos kmetijskih združenj in organizacij in še posebej celjske podružnice Ljubljanske banke do odobravanja posojil za razvoj kmečkega turizma, bomo danes ocenili praktično dosežke na tem področju. In tudi teh ni malo. Tudi v njih se zrcali velika skrb za pospeševanje te veje našega turističnega gospodarstva. Na vsak način pa one, ki dobiva tudi na širšem celjskem območju vse večji obseg.

Zdaj se tudi po zaslugi celjske podružnice Ljubljanske banke odpirajo vrata kmečkega turizma ne samo v Gornji Savinjski dolini in na Zreškem Pohorju, marveč tudi drugod. Prvi znanilci tega turizma se oglašajo v šentjurski, žalski in celjski občini. S tem pa bržčas seznam interesentov po območjih ni zaključen. Sicer pa so najboljše propagande za to konkretni rezultati, uspehi, ki jih posamezna kmečka gospodarstva že dosegajo v turizmu.

Zapisali smo, da je ta zapis namenjen pregledu konkretnih rezultatov dela in prizadevanj. Pa poglejmo, kako je s tem!

V Gornji Savinjski dolini delata složno na tem področju celjska podruž-

nica Ljubljanske banke in Zgornjesavinjska kmetijska zadruga. Samo lani se je za naložbe v kmečki turizem prijavilo dvanajst gospodarstev. V vseh primerih je šlo za adaptacijo obstoječih poslopj pa tudi za nove gradnje. V glavnem so se kmetje že prej lotili preureditvenih del in tako je šlo zdaj le za logično nadaljevanje pa tudi za zaključek investicij.

Z uresničitvijo teh dvanajstih načrtov — dela so bila v glavnem končana le v enem primeru — bo na novo urejenih 174 ležišč za ponudbo v kmečkem turizmu Gornje Savinjske doline. To ni malo! Pretežni del teh investicij bo zaključen prihodnje leto, dve med njimi pa celo 1979. leta. Po predračunski vrednosti investicijskih programov bo skupna vrednost naložb 8.670.365 dinarjev.

Tako torej v Gornji Savinjski dolini lani. Glede na začetek del seveda.

Na konjiškem območju nastopajo trije partnerji skupaj Poleg celjske podružnice Ljubljanske banke še kmetijska zadruga in obrat celjskega Gozdnega gospodarstva. Sicer pa je treba zapisati tudi to, da je duhovni vodja teh akcij za razširitev kmečkega turizma v konjiški občini, ali bolje rečeno, na Zreškem Pohorju, dipl. inž. Branko Korbar. Stega predela je celj-

ska podružnica Ljubljanske banke lani dobila dva investicijska elaborata za naložbe v kmečki turizem. Pri obeh je šlo za preureditev obstoječih objektov. Medtem ko bo ena investicija, ki bo dala osem ležišč, končana letos, bo druga z desetimi zaključena prihodnje leto. Obe skupaj bosta torej dali 18 ležišč. Celotna vrednost teh del pa znaša po predračunih 702.261 din.

In kakšna so predvidevanja za letošnje?

Kot smo zapisali že prejšnji teden, so kmetijske organizacije predvidele v planih za letošnje naložbe v kmečki turizem v predračunski vrednosti 12 milijonov dinarjev. Od tega naj bi celjska podružnica Ljubljanske banke s posojilom pokrila 4,2 milijona, hranilno-kreditne službe pri kmetijskih združenjih organizacijah 2,4 milijona, prav tako s posojili, preostanek, to je 5,4 milijona dinarjev, pa odpade na kmetovalce same.

Sicer pa kaže, da bo letošnje na območju Gornje Savinjske doline devetnajst kandidatov za posojila v kmečki turizem, na Zreškem Pohorju pa trije. Kot rečeno, pa se bo letošnje krog kandidatov za posojila v kmečki turizem bržčas pravič razširil še na nekatera druga območja oziroma občine. Tako v celjski podružnici Ljubljanske banke pred-

ODPRTA SO VRATA ZA KMEČKI TURIZEM

videvajo še dve naložbi v kmečki turizem v šentjurski občini, tri v žalski in eno (okolica Dobrne) v celjski občini.

V vseh teh primerih gre samo za predvidevanja. Zato podatki niso dokončni. Ne glede na to, smo zapisali že te, da bi opozorili, da ideja o kmečkem turizmu vse bolj osvaja in da je čedalje več tistih urejenih kmečkih gospodarstev, ki se odločajo tudi za to dejavnost.

Glede na to bodo strokovne službe pri kmetijskih združenjih organizacijah in seveda pri celjski podružnici Ljubljanske banke vse te prošnje oziroma programe investicij za kmečki turizem še proučili. Kot za druge primere pri obravnavanju posojil, so tudi za te vrste denarnih pomoči potrebni pogoji. Ne gre samo za kreditno sposobnost prosilca, marveč prav tako za urejenost njegove kmetije, za njegovo proizvodnjo in ne nazadnje za ljudi, družinske člane, ki bodo delali s

turisti, gosti.

Toda, vrata so odprta. Lahko rečemo, da precej na široko in da se zato-rej tudi po bančni strani jasneje vidijo perspektive kmečkega turizma na širšem celjskem območju. Ne samo v Gornji Savinjski dolini, kjer je ta veja poglavalna pri nas korenine, marveč prav tako na Južnem Pohorju in po novih predvidevanjih tudi v drugih občinah celjske regije. Tudi v šentjurski, žalski, celjski in morda še kje. Treba se je samo odločiti, utemeljiti zasnovi in podobno.

Sicer pa se lepe perspektive kmečkega turizma na našem območju kažejo tudi v dejstvu, da imajo vse kmetije teh investitorjev lepo, da ne zapišemo celo odlično lego. Da so urejene dovodne ceste in da je do vseh možen dostop z motornim vozilom, avtomobilom.

Posebna značilnost je tudi v tem, da so kmetije urejene in da imajo vse naravne pogoje za spreho-de, izlete, planinarjenje,

za smučanje v zimskem času, mnoge celo tudi za kopanje v poletnih mesecih.

Sicer pa — tudi pospeševanje kmečkega turizma ima svoj namen, cilj. Akcija teče vzporedno s specializacijo in ureditvijo kmetijske proizvodnje. Zato pomeni tudi odločitev za kmečki turizem pomembno oživitvev za kmetijo. Vrh tega tudi ta dejavnost pomemben vir dodatnega zasluga kmetu oziroma gospodinjici, ki nosi pri tej obveznosti prav tako gotovo glavno odgovornost.

Značilno nadalje je spoznanje, da kmečki turizem približuje kmetijo ostalemu svetu, da preprečuje njeno izoliranost in da ji odpira vrata v svet tudi s sprejemanjem gostov in spoznavanjem ljudi.

In ne nazadnje — tudi kmečki turizem je tista panoga dejavnosti, ki lahko vpliva na odločitev mladih ljudi s kmetij, da ostanejo doma in da vidijo tudi v tej aktivnosti svojo perspektivo.



Ljubljanska banka
podružnica celje

PROBLEMI SO TU

LJUDSKA PRIZADETOST

ZAKAJ JE NA REFERENDUMU PRESENETILA KRAJEVNA SKUPNOST STRMEC

Dvakrat morda ne, toda enkrat je celjski referendum presenetil. Ljudje si lahko pomanejo roke, saj 80 odstotkov glasov ZA uvedbo samoprispevka vsekakor pomeni lep uspeh. Hkrati zagotovo, da bo razvoj na družbenem področju stopil vstric z gospodarskim.

Presenetil pa je referendum mnogo. Nihče ni — menda lahko tako zapišemo — pričakoval, da se bodo volivci krajevnih skupnosti Strmec tokrat tako slabo odrezali. Na nekaterih glasovalnih mestih je bilo oddanih glasov »proti« uvedbi samoprispevka več kot polovico tako, na primer, v naselju Straža — 63 odstotkov, Novake — 55 odstotkov, drugje spet ne dosti manj (Vine — 45 odstotkov, Polže — 41 odstotkov itd.). Vsa krajevna skupnost pa je sicer glasovala za samoprispevek, 64,08 odstotka volilcev je bilo zanj. Novinarska radovednost nam ni dala miru, da ne bi pobliže pridrli v razloge za ta, presenetljiv podatek, ki je nekdanjo najboljšo krajevno skupnost tokrat uvrstil med zadnjo na lestvici uspešno izvedenega referenduma. Radovednost tembolj, ker bo letos v tej krajevni skupnosti osrednje praznovanje občinskega praznika — 20. julija.

Govorili smo z ljudmi — od funkcionarjev kraja do tistih brez »zadolžitve«. Spraševali smo za razloge in našli so nam kup problemov, ki jih tarejo, za katere menijo, da jih sami ne morejo rešiti, širša družba pa da se preveč »velikodušno« ne meni zanje. Kogarkoli smo pobarali nam jih je naštel skorajda po enakem zaporedju. V ihti so jih navrgli, kot bi jih stresli iz konserve, v kateri so problemi konzervirani in spravljani za »boljše čase«. In vendar ni vse tako, če smo količkaj objektivni.

V pomeniku dregneš, da v kraju vendarle modernizirajo cesto do Socke (in dije proti Vitanju). Nič hujšega kot to. Potem spoznaš kako dobri opazovalci so krajan. Steherni dan hodi jo po cesti in vidi jo.

»Nekaj dni delajo, potem pa prekinajo delo, umaknejo stroje in delo zamre za kak mesec.« Drugi je pripomnil: »Če bi videli, kako dolgo je ekipa polagala nekaj metrov obcestnih robnikov, ta cesta res ne more biti poceni.« Nejevoljno moramo razumeti, saj so krajan zanj prispevali 72 starih milijončkov. Krajan brez delovnih organizacij, ki jih tod ni. Razen dveh gostilničarjev in trgovine. Ta dva zasebna gostilničarja ša sta prispevala, menda po 8.000 dinarjev, kar tudi zanju ni malo.

Krajanove oči kritično gledajo »kaj se na cesti dogaja.« Ljudje pač ne morejo razumeti, da se dela tako v presledkih pa čeprav denar priteka po časi, neenakomerno.

V pomenek sežejo še drugi. »Zdaj nam bodo v Socki ukiniteli trgovino, ki tam obstoja že 50 let. Zato, ker je lastnik zgradbe odpovedal prostor, nove zgraditi pa ne nameravajo, češ, se ne splača. Kruha že itak ne moremo kupiti, ker sanitarna ne dovoli prodaje zaradi neoporečnosti. Mleko moramo pa nositi v zbiralnice v Strmec,« je pribil odrezavo, kot bi hotel reči »kakšno življenje pa sploh imamo v Socki.«

»Včasih so naše otroke cepili v kraju, zdaj jih moramo nositi v Celje.«

Beseda je nanesla na otroke. Bila je iztočnica novi temi. »Petnajst staršev zjutraj, navsezgodaj vozi otroke v Celje, Konjice v vrtec, ker tu nimamo zagotovljenega stalnega varstva. Da bi bil potreben vrtec pove tudi podatek, da je v potujočem vrtcu vselej kakih 50 otrok. Morda bi potrebovali kakšen oddelek, če že ne velikega vrtca. Pa še to zapišite, da so našim otrokom za Dedka Mruza grdo zagodili, saj smo ga v Socki čakali dve uri, potem so nam ga »posodili« iz Strmca, ker je na naše otroke čisto pozabil. Vsi pozabljajo...«

Malce razjarjeno se nekdo vključi v pomenek. Kdo bi si zapomnil imena sogovornikov in mar je to sploh potrebno? »Mislili so, da nas bodo potolažili, če so tri dni pred referendumom zakoličili cesto do Socke. Od tlej jih ni bilo več.«

Pogovor se obrne na telefon. »Skoraj smo se že dogovorili, da bodo v Strmec in Socko napeljali po 12 telefonov. Zdaj bo telefon le do Strmca, pa še to z veliko muko. Za Socko pa pravijo na PTT, da bi naj položili telefonski kabel od vitanjske centrale sem, kar pa je enkrat dlje. Zato bi le kabel veljal okoli 180.000 din.«

Pogovor se vleče. Vsakdo kaj reče. Ta opozori na neuresničen urbanistični in zazidalni načrt, oni na kulturni dom ali adaptacijo sušilnice in souporabo s kombinatom, ta spet na kombiniran pouk na šoli v Socki, odkoder je učitelj odšel v Vojnik itd. Ni konca, problemov ne zmanjka. K sreči, ali v posmeh vsemu le ena pohvala. Lani so otroci v Socki dobili igrišče s podporo Prevoznikstva, ki ima nad šolo patronat, nekaj je primaknila občinska telesna kultura. Igrišča so otroci veseli, tudi starši, zato so ga tudi omenili.

»Drugače pa od samoprispevka nimamo kaj pričakovati, tudi v prvem samoprispevku nas ni bilo, a smo menili, da bomo vsaj v drugem na vrsti. Pa saj sploh nismo vedeli, kako se program sestavlja, dokler ga nismo brali v rdeči knjižici.«

So to razlogi, ki so silili k obkrožanju na glasovnicah besede »proti«? Kdove. Zanesljivo nihče, a utegnejo biti. Nekaj je zaškripalo v samoupravljanju, ugotavljajo sami, nekaj bi jim morali prišepniti od strani. Eno je zanesljivo, ljudje niso dovolj obveščeni. Pozna jo le eno plat: poznajo svoje probleme in težave, ne poznajo druge plati: možnosti. Zato krivijo vse, najraje se ozirajo proti Celju. Tam, pravijo, je premalo razumevanja, če pa kdo pride v Strmec, se konča z besedami »vsega pa res ne morete dobiti.«

Vsega naenkrat res ne, postopoma bi se dalo. Zato pa je treba večkrat sesti skupaj in se pogovoriti. Tudi o postopnem urejanju.

S krajan kramljali: BOJAN VOLK



SZDL CELJE

O POVERJENIKIH

Celjski referendum je znova potrdil veliko vlogo poverjenikov socialistične zveze v pripravi in izvedbi množičnih, širokih družbeno-političnih akcij. Forumsko delo se umika novim oblikam političnega združevanja občanov, predvsem na stalnih območjih krajevnih skupnosti, in tudi že preizkušeni, a nemalokrat pozabljeni načinom osebnega kontaktiranja, dogovarjanja, pričevanja, pojasnjevanja. Živa, neposredna beseda se spet uveljavlja kot najbolj pristna in neposredna pot človeka k človeku. In poverjeniki — aktivisti, poverjeniki kot družbenopolitični delavci znotraj SZDL že stopajo po se ne dovolj šojenih poteh ureditve novih možnosti pri krepitvi družbenopolitične povezanosti na terenu.

Do referendumske akcije so v krajevnih konferencah socialistične zveze v celjski občini imeli na seznamih nekaj manj kot 300 poverjenikov. Poverjeniške mreže še vedno niso organizirali pri petih krajevnih konferencah. Toda v sklepni referendumske akcije je sodelovalo močno čez 600 aktivistov — močnih bodičih poverjenikov. Če bi k vsem potencialnim kandidatom za poverjenike pristeli še mnoge nove obraze v glasovalnih odborih, v različnih komisijah za pripravo in izvedbo referenduma, bi nenadoma začutili resnično moč množičnosti političnega dela, pomen in vse bolj naglašeno odvisnost razgibane politične dejavnosti v KS od razvite in sposobne poverjeniške mreže.

Politične ocene referendumskega glasovanja bodo v vsaki krajevni skupnosti vključevale ugotovitve o aktivnosti in uspešnosti poverjeniškega dela. Rezultati niso bili vsepovsod enaki.

Referendumska akcija in nekajmesečno razpravljanje o delovanju poverjenikov v krajevni organizaciji SZDL v celjski občini, poseben občinski posvet s poverjeniki in oblikovane teze za delo poverjenikov (objavljene v informativnem biltenu SZDL)

pa v tem trenutku zahtevajo prizadevno nadaljevanje družbenopolitične akcije za dokončno uveljavitev poverjenikove vloge v preobrazbi socialistične zveze. Poverjenikovo delo kajpak ni lahko. Zato si ne moremo zatiskati oči pred dejstvom, da nekateri posamezniki niso z velikim navdušenjem sprejeli zadolžitve v času najpomembnejše celjske družbene akcije. Osebna srečanja z občani, raznašanje vabil, pojasnjevanja, priprava evidence in pregled odzivnosti občanov na referendumsko akcijo pa še druge naloge — to za mnoge ni bila lahka preizkušnja. Tudi zato, ker smo doslej mnogokrat po kakšni pomembni, dobro opravljeni družbeni akciji pozabili na vlogo poverjenikov in na obljube, dogovore o nenehni krepitvi njihove politične vloge.

V celjski SZDL smo pri opredelitvi vloge poverjenikov kot družbenopolitičnih delavcev upoštevali novo vlogo frontne krajevne organizacije SZDL, zahtevo po uveljavitvi neposrednih kontaktov v političnem delu, novo organiziranost SZDL z vaškimi, uličnimi odbori in s podružnicami SZDL, krepitev samoupravnih in delegatskih odnosov v KS ter uveljavljanje množičnega političnega dela, delo poverjeniške mreže pa je pomembno tudi z vidika koncepta družbene samozasčite in splošne ljudske obrambe.

O vseh vprašanih delovanju in uveljavljanju poverjenikov je občinska konferenca SZDL pripravila vsebinske zasnove, teze za razpravo o poverjenikih kot družbenopolitičnih delavcih v KS. O gradivu bodo razpravljali izvršni odbori krajevnih konferenc. Prav bi bilo, da bi razpravo povezali z opravljenimi nalogami poverjenikov v referendumski aktivnosti. Občinska konferenca SZDL pa bo do 15. februarja izvedla več skupinskih posvetov s poverjeniki o njihovem dosedanjem delu in prihodnjem družbenopolitičnem angažiranju.

J. V.

ŠENTJURSKÉ ULICE

POIMENOVANJE TEČE

28 DOBRO IZBRANIH PREDLOGOV

Na sedežu krajevnih skupnosti v Szentjuru je nekaj časa teče akcija za poimenovanje ulic. Predlog poimenovanja ulic je izdelala komisija za kulturno dejavnost in prostorsko planiranje v občini. Na podlagi tega predloga so potem na krajevni skupnosti v Szentjuru izdelali plan, ozioroma razporeditev centra na 28 ulic. Povedati je seveda treba, da do sedaj še ni poimenovana nobena ulica, kar povzroča ob vedno večji gostoti in naseljenosti pogoste nevednosti ne samo poštarnim uslužbencom, ampak celo občanom samim. Hišne številke z imenom ulice bodo tako dobili Szentjur — center, naselje Hrušovec in zaselek Pečnica.

Delo, ali akcija poimenovanja ulic se morda zdi marsikateremu Szentjurčanu dolgotrajna, glede na to, da teče že od lanskega leta, vendar

pa delo ni tako preprosto, so nam povedali na krajevni skupnosti. Treba je bilo namreč izdelati natančen plan in dodeliti hišne številke in naslove tudi tistim hišam, ki bodo po urbanističnem načrtu zrasle šele čez čas. Ta problem se je še posebej odražal pri planiranju v naselju Hrušovec, kjer je kar 40 novih parcel. Prav v teh dneh pa pričakujejo, da bodo od sekretariata za urbanizem dobili še potrebno vsleditev statističnih okolšev. Šele nato bodo lahko v celjskem EMO izdelali tablice, v Szentjuru pa jih pritrdili na pročelja hiš.

In kakšni so predlogi za imena ulic? Treba je reči, da dokaj zanimivi in dobro izbrani. Ulice bodo spominjale na velike moze, ki so se bodeli tod rodili ali pa žrtvovani svojo življenja v času NOB. Spet drugi nazivi ulic bodo

zveneli dokaj domače. Tako na primer Na lipico, Pod vrbo. Na razgled in podobno. Ulica od križišča pa do kulturnega doma bo nosila ime po Dušanu Kvedru, ena izmed njih se bo imenovala po Leonu Dobrotinšču in bo vodila od križišča pa do njegove rojstne hiše. Proti Dramljam bo vodila ulica Milosa Zidanška. Z ozirom na solidarnost ljubljanskih občin ob potresu, se bo cesta, ki vodi v Celje imenovala Ljubljanska cesta. V Szentjuru pa so se celo ob poimenovanju ulic spomnili na pobrateno občino in tako bodo imele tudi Cesto Uzičke Požeje.

Sicer pa — kot rečeno, tablice bodo zdaj zares kmalu nared, saj se obsežna akcija poimenovanja ulic v Szentjuru izteka, z njo pa bo odpravljena marsikatera zdražnja zmeda ali zamenjava. MATEJA PODJED

DARILO ZDRAVJU

Za modernizacijo regionalne bolnišnice Celje so darovali:

- 23. 11. 1976, RIKO PRESINGER, Celje, namesto ovetja pok. Ani Jerič, 300,00 din;
- 1. 12. 1976, R. DOBOVIŠEK, Rog. Slatina, v spomin staršev, 100,00 din;
- 9. 12. 1976, R. DOBOVIŠEK, Rog. Slatina, v spomin pok. Marije Stefančič, Dončka gora, 150,00 din;
- 9. 12. 1976, STANOVALCI BLOKA 127 — družine M. Bukovec, Planke, Potonik, Turk, Medved, Gogala, T. Bukovec, Pilko, Starnad, Mirtl, Novak — namesto venca na grob Pavla Reberška 1150,00 din;
- 10. 12. 1976, KOLEKTIV MAVRICA, Celje, Stanetova 19, 800,00 din;
- 11. 12. 1976, PROMETNA SEROLJA ZIDANI MOST, 1303,00 din;
- 22. 12. 1976, OBC. SVET ZSS Slov. Konjice, namesto novoletnih čestitk, 1000,00 din;
- 22. 12. 1976, OBC. KONF. SZDL

Slov. Konjice, namesto novoletnih čestitk, 500,00 din;

- 22. 12. 1976, LUDVIK in ANICA BOBEK, Store, namesto venca pok. Jožetu Polancu, 400,00 din;
- 23. 12. 1976, RUDA in ŽELJKO DOBOVIŠEK, Rog. Slatina, namesto venca Celi Petrič, Krško, 300,00 din;
- 28. 12. 1976, SSP KOLEKTIV PO. KRAJINSKI MUZEJ, namesto novoletnih čestitk, 300,00 din;
- 30. 12. 1976, OS LJUBA SERCER, JA, Loče, namesto novoletnih čestitk 300,00 din.

Skupaj saldo na dan 31. decembra 1976 — 6.683,00 din.

Vsem darovalcem priskrba hvala! Občane in delovne ljudi obveščamo, da lahko prispevke namesto venecv in ovetja ter druge darove namenijo za modernizacijo regionalne bolnišnice in jih nakažejo na tekoči račun 50700-740/31-30918 pod oznako: Modernizacija bolnišnice Celje — ZZZ Celje.

LETEČE UREDNIŠTVO NOVEGA TEDNIKA IN RADIA CELJE IN USTNI ČASOPIS V REČICI OB SAVINJI

BESEDA JE IZZVALA BESEDO

Leteča uredništva Novega tednika in Radia Celje niso nič novega. Tudi ustni časopisi ali razgovori na koncu takšne akcije niso nič posebnega. To je naša delovna praksa. Predvsem zato, da se skupina časnika bolj podrobno spozna z življenjem, delom in problemi določenega kraja, da se spozna z domačini in obratno, da tudi delovni ljudje in občani kraja, v katerem dela leteče uredništvo, srečajo časnika in se z njimi sami pogovorijo o tem in onem.

To je seveda prva stopnica. Druga pa je v objavljanju zbranega gradiva. In tako po zaslugi letečega uredništva tudi širša javnost spozna določen kraj, ljudi v njem, življenje, delo in vidike.

Tokratni obisk skupine časnika Novega tednika in Radia Celje pa je veljal še eni nalogi — takojšnji izdaji posebnega Novega tednika. Lahko bi ga imenovali tudi rečiškega. Naloga je v celoti uspela. Vsem ko so bile dopoldanske ure namenjene zbiranju gradiva, je bilo popoldne tri ure časa za pisanje in kmalu po 18. uri, v četrtek, 20. januarja letos, je prišel »iz tiskarne«, ciklostilnega razmnoževalnega stroja tudi Novi tednik. Imel je šestnajst strani. Domačini, ki so se zbirali k ustnemu časopisu, so ga razgrabili in z zanimanjem prebirali. Tako tudi doma, ko je bilo več časa.

Leteče uredništvo, ustni časopis in izdaja posebne številke Novega tednika v Rečici ob Savinji so dosegli svoj namen. To tudi po zaslugi domačinov, ki so pomagali članom naše ekipe na vsakem koraku. Zato tudi na tem mestu vsem skupaj — iskrena hvala!

IZBRALI SMO REČICO OB SAVINJI

Ne po naključju. Tudi žrebali nismo, kam bi šli. Zvestno smo se odločili za ta kraj.

Rečico poznamo. Nekateri bolj, drugi manj. Naš Jure

obrt, da bi odkrili tudi drugim njihove komunalne probleme in opozorili na živahno kulturnoprosvetno delo. V tem kompleksu vprašanj se je osnovna šola pojavila kot poglavje zase.

In ko smo opravili svoje delo in se zvečer utrujeni vračali na domove, smo si rekli: še bomo prišli. Ne samo zaradi prijaznih ljudi, mar-

toč hotenja po hitrejšem napredku.

Uslužnostnih obrtnikov je pre malo. Ni šivilj, ne čevljarjev. Tudi ostalih je malo.

Razdrobljena trgovina kaže posledice. Zakaj bi je ne povezali? Vsaj v domačem, občinskem krogu?

Z odpiranjem novega zadržalnega okolja — Rečica I — bo dobilo življenjski prostor okoli 25 družin. Morda kakšna več. Na vidiku je tudi drugi zadržalni okoliš. To daje upanje. Mladi ostajajo doma. Kraj ni zapisan počasnemu propadu. Nove mlade družine — več otrok. In spet zahteva po popolni osnovni šoli. Zavedajo se, da jim je potrebna zaradi otrok, pa tudi zaradi življenja v kraju samem. Šola je nekaj več, je tudi družbeni center.

Izredna aktivnost na kulturnoprosvetnem in športnem področju. Z delom je pričela godba na pihala. V kulturnem domu je dobila svoj prostor tudi mladina. In če bodo v domu uredili še ogrevanje prostorov, bo lepše, boljše.

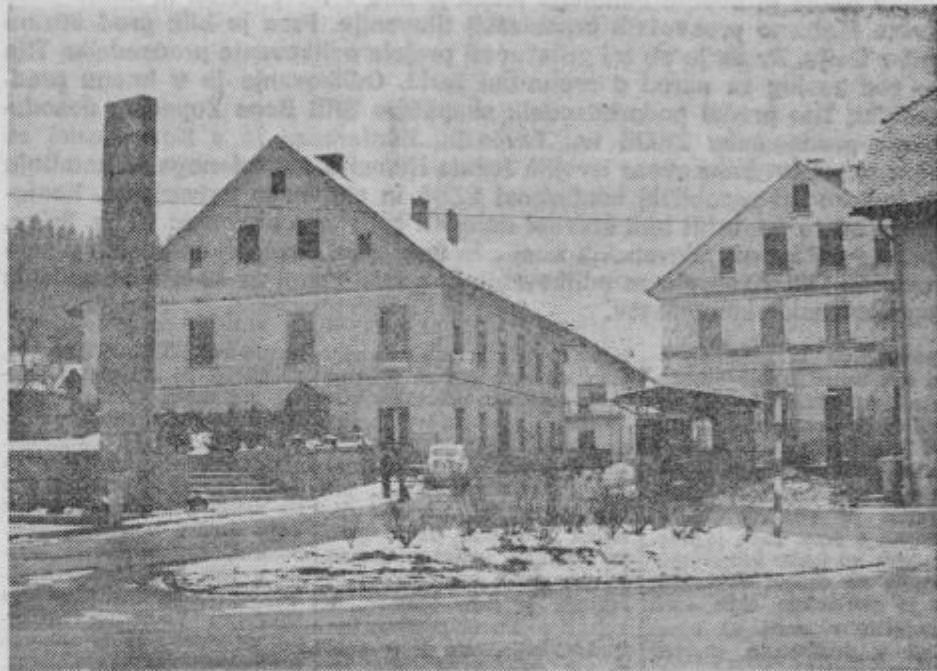
Krajna organizacija SZDL uspešno povezuje vse napredne sile. Močno se čuti vpliv zveze komunistov, čeprav je v krajevni organizaciji le štirinajst članov, v celotni skupnosti pa 43. Toda, odločili so se za kvaliteto delo in ne za število članov. Hočejo delavne, ne na papirju.

Skozi vse sedanje in prihodnje tokove se prepletajo spomini na partizansko Rečico. Dala je veliko borcev in hiše na tem območju niso nikoli zapirale vrat, če je nanje potrkal partizan.

Po besedah predsednika občinske skupščine sodi Rečica med najbolj delavne, aktivne krajevne skupnosti v Gornji Savinjski dolini. Njena perspektiva je predvsem v kmetijski proizvodnji.

Z modernizacijo ceste Rečica-Zekovec se odpirajo tudi njene turistične perspektive. Nanje mora biti pripravljena, sicer bo zamudila.

In popoldna osnovna šola?



Središče Rečice ob Savinji.

Foto: MB

To je želja vseh ali vsaj večine. Trenutno ni odgovora, kakšna bo rešitev. Toda, če vemo, da je rešitev v rokah upravljalcev, delovnih ljudi in občanov, potem bo takšna, kot jo bodo potrdili. Seveda pa bo treba vse skupaj uskladiti. Zlasti v občini. Morda tudi nameniti sedanje novo šolsko poslopje posebni šoli in za novo popolno osemletko postaviti novo zgradbo. Morda tudi realizacija tega načrta tudi v drugem občinskem samoprispevku, za katerega se bodo bržčas odločili takoj, ko bo potekel prvi. To pa je že prihodnje leto. Toda priprave nanj bodo stele že letos.

Velika so prizadevanja za napeljavno telefonov. Tudi v vasi. Ljudje so pripravljeni plačati določene zneske.

Čudno vprašanje. Čigav je Elkoj? Lastita si ga tudi Mozirje in Nazarje, čeprav leži na zemlji krajevne skupnosti Rečica.

Kanalizacija. Najprej bo treba zgraditi glavne zbiralnike v Mozirju, Nazarju in Rečici. Šele potem bo prišla na vrsto krajevna kanalizacijska mreža.

V občini bi močno okreplili kreditni potencial, če bi povezali hranilno-kreditni službi pri Zgornjesavinjski kmetijski zadrugi ter pri Gozdnem gospodarstvu. Tudi tu razdrobljenost, ki bi je ne bilo treba.

KJE JE REŠITEV?

V Rečici se dobro zavedajo, da je rešitev predvsem v njih samih. V nadaljnjem složnem delu, v pospešenem reševanju domačih proble-

mov in ne v gledanju čez plot, kaj ima sosed. In še to — če kaj predlagajo ali zahtevajo, pa njihove pobude niso sprejete v končne načrte, bi tudi radi vedeli, zakaj. Ta zahteva je več kot upravičena.

SKLEPNA BESEDA

Dobro se zavedamo, da nismo napisali in povedali vsega. Zato s tem ne zaključujemo naših zapisov z obiska v Rečici ob Savinji. Še bomo pisali v prihodnji in naslednjih številkah. In tudi pozneje. To je naša obveznost!

KDO NA USTNEM ČASOPISU

Harmonikarja Ivan Senica in Ivan Olgala. Zatem recitacijska skupina iz osnovne šole Slavko Brezovnik. Z nastopom ju je pripravila Anica Novak, vodja podružnične šole. Zapel je tudi trio sester Senica. Deklice je za ta nastop pripravila Vida Remič.

Vsem iskrena hvala za lepo dopolnitev sporeda.

V AKCIJI SO SODELOVALI

Bojan Volk — glavni in odgovorni urednik NT, Jure Krašovec, Milan Božič, ki je akcijo usmerjal po novinarski plati, Drago Medved, Milenko Strašek, Mateja Podjed in Vojko Rimzal, vsi člani uredništva NT in RC. Pri pisanju sta sodelovala še novinar Dela Janez Plesnik in

naš zunanji sodelavec Aleksander Videčnik. Ilustracija na prvi strani posebne številke Novega tednika je bila delo domače slikarke Lize Lik.

Posebno številko Novega tednika smo natisnili v improvizirani tiskarni krajevne skupnosti Rečica ob Savinji. Izšla je v nakladi 200 izvodov. Vse številke smo razdelili brezplačno.

Mislil v sestavku na tej strani pa je zapisal MILAN BOŽIČ.

ŠE BOMO PISALI

Da, ostalo je še veliko materiala. Dosti tem. Zato bomo še pisali:

— o položaju in problemih trgovine, gostinstva in obrti,

— posredovali bomo še razgovor s sekretarjem osnovne organizacije ZK, Dragom Jelenkom,

— v intervjuju s predsednikom sveta Ivanom Jerajem, še bolj predstavili krajevno skupnost,

— opozorili na delo in ugotovitve matičarja, Franca Nadvežnika,

— o mladih, o kulturnoprosvetnem življenju, o obisku pri slikarki Lizi Lik, o splavarjih in drugem,

— o zazidanem pismu Jerajevе mame iz leta 1942, o mučeniški smrti partizana Skoka in še druga pričevanja iz NOV.

Dosti poročil pa je že in še bo sprejel tudi spored Radia Celje, ki ga pa, žal, v Rečici ne slišite najboljše.



Kljub improvizaciji so bili delovni pogoji za leteče uredništvo Novega tednika in Radia Celje odlični. V posebni sobi gostišča »Drena« so zaropotali pisalni stroji. Delo redakcije je steklo in v dobrih dveh urah so bili pripravljeni vsi rokopisi za posebno, rečiško izdajo Novega tednika. Na posnetku od leve: Jure Krašovec, Meta Polkeka, Mateja Podjed in Milan Božič.

Foto: Drago Medved

še iz partizanskih časov. In tudi zdaj, mu je bilo toplo pri srcu, ko je šel spet v Rečico. Upal je, da bo srečal dekle, ki ji je kot mlad partizan rekel, da jo ima rad. Pa je ni našel. Toda, ljubezen do Rečice je vendarle ostala. Lepa in nična.

V Rečico smo odšli, ker smo vedeli, da domačini težko sprejemajo nekatere dejstva. V prefekčnosti so marsikaj izgubili. Morda celo tisto glavno, kar jim je dajalo polet. Toda, pogum ni splahnel. Tudi volja po napredku ne. In prav v tem je njihova moč.

Hoteli smo spoznati, kje so zdaj. Kaj načrtujejo. Kaj bi radi naredili, da bi ujeli vlak, ki je odpeljal pred minutami, da bi dohiteli zamujeno in stopili v korak z drugimi. Imajo vse pogoje, da na tej poti zmagajo. Pa ne zato, da bi s prstom pokazali na poraženca, marveč zato, ker tako hočejo in tako tudi morajo. Takšna je njihova odločnost. Ta hotenja so izrazili tudi v srednjeročnem načrtu razvoja krajevne skupnosti.

Odšli smo v Rečico, da bi se seznanili z delom in uveljavitvijo krajevne samouprave, da bi spoznali aktivnost družbenopolitičnih organizacij, da bi pobrskali v kmetijstvo, trgovino, gostinstvo,

več tudi zavoljo problemov in da bomo pisali, kaj so naredili od tistega, kar so načrtovali.

KAJ SMO UGOTOVILI?

Odsev novinarske akcije v dopoldanskih urah je bil prav gotovo večerni ustni časopis. V posebni sobi gostišča »Drena«. Polna soba. V večini moški.

Prvo besedo smo imeli novinarji. Po vrstnem redu namreč. Potem nič več. Samo toliko, da smo opozorili na probleme, odprli razpravo. Bila je živahna, kritična, polemična.

Ugotovili smo, da krajevna skupnost dobro dela in da je delo vseh krajevnih delavnikov, od skupnosti do družbenopolitičnih organizacij in društev složno.

Krajevna skupnost ima tudi svoj srednjeročni načrt. V njem izstopajo modernizacija preostalih krajevnih cest, še zlasti pa na odseku od Rečice do Zekovca, kanalizacija, ponovna uvedba popolne osnovne šole, zadržalni okoliš in podobno. Kmetijstvo dobiva vse večjo veljavo.

Srečujemo se s problematično kraja, ki v zadnjih letih ni kdo ve kako napredoval, kvečjemu obratno. Čuti se bolečina. Tudi ogorčenje. Od



Se en posnetek z uspelega ustnega časopisa ob zaključku letečega uredništva v Rečici ob Savinji. Z recitalom se je predstavilo pet mladink iz osnovne šole v Mozirju.

Foto: Drago Medved

DRUGA KONFERENCA ZKO SLOVENIJE

MNOŽIČNOST IN KAKOVOST

TO STA OSNOVNI VODILI BODOČEGA DELA ZKO SLOVENIJE

V petek in soboto minulega tedna je bila v Novi Gorici II. konferenca Zveze kulturno prosvetnih organizacij Slovenije. Prva je bila pred štirimi leti v Celju. Zveza je ob tej priložnosti prejela odlikovanje predsednika Tita — red zaslug za narod s srebrnimi žarki. Odlikovanje je v imenu predsednika Tita predal podpredsednik skupščine SRS Beno Zupančič dosedanjemu predsedniku ZKOS Ivo Tavčarju. Konferenca je v Novi Gorici za novega predsednika zveze izvolila Jožeta Humarja, zaposlenega na komiteju za kulturo pri republiški konferenci SZDL in aktivnega ustvarjalca. Konferenca so se udeležili tudi številni delegati celjskega območja: Celja, Žalca, Šmarja pri Jelšah, Slovenskih Konjic in Sentjurja. Delegati so poslali pismo tovarišu Titu z zahvalo za odlikovanje in s čestitkami za 40-letnico vodenja jugoslovanskih komunistov.

Množičnost in kakovost — sta dve osnovni nalogi bodočega dela ZKOS — tudi novo ime je dobila zveza, skupaj s podpisami vseh, ki se v obliki samoupravnega sporazuma v njej združujejo. Konferenca je kritično ocenila dosedanje delo. Tako je prav. Le tako bo lahko svoje vrste krepila na osnovi kakovosti, ki je poglavitna skrb vseh delujočih v zvezi. O njeni vlogi v družbenem razvoju je spregovoril tudi Franc Salih, član IK CK ZKS. Dejal je, da morajo kritika in doseženi rezultati vlivati realni optimizem. Bolje bo treba uveljavljati dohodkovne odnose po načelih svobodne menjave dela v interesnih skupnostih in preko njih. Samoupravni odnosi morajo biti grajeni iz osnov, iz tozdov, poglobiti bo treba de-

legatsko delo in poostriiti zahtevo, da ima SIS za kulturo svoje mesto in položaj v vse-spolni politiki občinske skupščine. ZKO je nepogrešljiv dejavnik v demokratizaciji kulturne politike... pri razvoju ZKO moramo izhajati iz dejstva, da so ljudje v svojem bistvu osebnosti in ne stroji ali številke... kultura je delo ljudi... v kulturi se človek potrjuje kot ljudsko bitje, zato ne bi smelo biti človeka, ki ne bi bil prisoten vsaj z eno od svojih ustvarjalnih kulturnih aktivnosti v ZKO... Tako Franc Salih. Jože Humer, novi predsednik zveze pa je med drugim dejal: »Kvaliteto si predstavljam kot premico, v obe strani je brez konca, Nikoli ni tako slabo, da bi ne moglo biti slabše, nikoli tako dobro, da bi ne

moglo biti boljše. Nič ni res, da bi bil na tej premici neke nekakšen voz — mehanik med amatersko kvaliteto in profesionalno kvaliteto. »Profesionalno« ni izraz za višjo kvaliteto, profesionalni so samo pogoji, s katerimi naša družba omogoča kontinuiteto, strokovnost in seveda s tem tudi visoko kvaliteto nekaterih dejavnosti. Na nekaterih področjih kulturnih dejavnosti sploh nimamo profesionalizma (folklor), na nekaterih skorajda ne amaterizma (balet). Na nekaterih imamo oboje, pa v glavnem na amaterskem dosegamo vrhove (zborovsko petje). Kaj je amatersko in kaj profesionalno v literarnem ustvarjanju? Prešeren je bil kot pesnik očitno amater. Na tej premici ni miru, vedno gibanje je. Gibanje navzgor in navzdol. Hotenje pa je le vedno navzgor. In če kdaj kje ni, je to bolezen. Pride samozadovoljstvo, zaplankanost, preobčutljivost, napihnjena samohvala, malikovalstvo lastne tradicije same po sebi... To bi veljalo izganjati iz naših vrst, kjerkoli in kadarkoli, vsaj kot zaohel duh, če že ne kot hudobnega duha... Zato pa prinaša težnja po kvaliteti delovno vneto, pošteno delovno zadovoljstvo, dober razgled in vse več pravih užikov in veselja v umetnosti in z njo, prinaša iskateljstvo, primerjanja in preverjanja, sodelovanje in bratenje in tovariško tekmovanje, spoštovanje do drugih in kritičnost do sebe, do svojih spoznavnih, izpovednih, organizacijskih dometov, kritičnostjo tudi zdravo samozavest... GLOBLJE — PRISTNEJE — BOLJE je geslo, zapisano na zastavi ZKO, kar boči navdih in vodilo tistim, ki pod njo hodijo, vabilo onim, ki naj pod njo stojijo, formula zoper staranje naše akcije, iztočnica za njeno družbeno veljavo. Taka je moja vera.

VOJKO RIZMAL

vrednotah vedno večja, trdnjša. Krepiti delo in vpliv kulture je resna naloga. Zato je bilo mnogo kritike podane (ob lastni seveda) solstvu. Gremo v akcijo — kulturo ljudstvu, pa jo izganjamo iz šole. Vse manj ur glasbenega pouka, estetske vzgoje, likovnega pouka itd. Ostre besede kritike so letele tudi na osrednje glasilo SZDL Delo, ker premalo posveča pozornosti množični kulturni dejavnosti. (Zanimiv je primer s športno stranjo, kjer zadnja liga, zadnja vaška tekma najde svoj prostor, na kulturni strani pa ne more najti prostora množičen nastop pevcev v Trbovljah, Celju, Kranju in drugod, vesti so največkrat končane s stavkom: sledil je kulturni sporred...)

Razumljivo je, da veljavo amaterizmu ne bodo dali zgolj sredstva javnega obveščanja. Njeno delo samo ga mora ponesti med ljudi, seveda ob izdatnejši pomoči informativnih medijev. Nekdo je rekel v svoji razpravi, da so kulturni delavci še premalo družbeno pismeni. To je res, to dokazuje praksa. Neka dejavnost začrta program dela, ki je seveda odvisen tudi od družbene pomoči, pa mislijo ljudje, ki v tej dejavnosti delajo, da ga mora zdaj samo in zgolj družba izpeljati, brez njihovega lastnega in bistvenega deleža.

Kljub vsem naštetim težavam, pa zveza stopa v novo obdobje dela z optimizmom, ker doslej prehojena pot daje sadove, ki niso majhni. Zadnja leta, ko govorimo o kulturi več kot kdajkoli prej, ko je ta stopila tudi v tovarne in na sejo delavskega sveta, ko poudarjamo njeno družbeno vlogo v sistemu gradnje socialističnih, predvsem pa samoupravnih odnosov, lahko trezno narčujemo njen nagelji razvoj.

DRAGO MEDVED

ŠENTJUR: ZAŠČITA ARHEOLOŠKIH NAJDBIŠČ

O zaščiti Rinfška in gradu na Planini je med drugim tekla beseda na zadnji seji izvršnega sveta v Sentjurju. Ker se na gradu Rinfški nahajajo pomembna arheološka najdišča in ker se nekateri kupci zanimajo za nakup parcel za gradnjo vikend hiše, so se na seji odločili, da je to okolje potrebno vendarle zaščititi. Zato so izdali sklep o prelovi gradnje v tem rezervatu, saj si v občini niti najmanj ne želijo, da bi potem prišlo do podobnih zapletov, kot ob črni gradnji počitniških hiš na Pokljuki. Sklep bo izvršni svet predložil v obravnavo skupščini občine. Podobne ugotovitve veljajo tudi za okolico gradu na Planini.

M.P.

ZREČE: ŽOGICA NOGICA

Mladi oder v Zrečah pripravlja pod režijskim vodstvom Zdravka Ivačiča pri ljubljeno igrice Žogica nogica. Pokrovitelj Mladega odra je osnovna organizacija ZSMS iz Cometa. Režiserju pomaga pri delu Vili Ravnjak.

IZ DNEVNIKA SLG



Slovensko ljudsko gledališče uprizarja je dni svojo četrto premiero v letošnji sezoni, noviteto slovenskega avtorja Pavla Lužana »Zlati časi, lepi kraji« v režiji Mirana Herzoga, sceni Avgusta Lavrenčiča, v kostumih Vlaste Hegedušičeve in glasbi Urbana Kodra. Nastopajo Nada Božičeva, Marjanca Krošova, Anica Kumrova, Jadranka Tomažičeva (zavoljo bolezni je vskočila Milada Kaležičeva) in Borut Alujevič, Janez Bernež, Drago Kastelic in Jože Pristov. Na fotografiji sta Anica Kumrova in Nada Božičeva.

LIKOVNI SALON PREDSTAVLJA

GRAFIKA GALIČA

Po zanimivem in ilustrativnem prikazu likovnega ustvarjanja grupe Junij, ki jo je celjski Likovni salon pripravil decembra v muzeju revolucije, bodo v mali dvorani Narodnega doma v četrtek ob 18. uri odprli razstavo slikarja in grafika Stefana Galiča, mojstra, ki izhaja iz prekmurske tradicije in ustvarja v Lendavi. Otvoritev Galičeve razstave, ki bo odprta do 11. februarja, bo s krajšim recitalom popestril Janez Starina, igralec Slovenskega ljudskega gledališča iz Celja.

Stefan Galič je avtor, ki živi in dela v nekoliko od središč likovnega dogajanja oddaljenem svetu, tako da je njegovo ime kljub izredno kvalitetnemu likovnemu izrazu celjski publiki, vsaj tisti, ki podrobneje ne spremlja slovenskega li-

MARLEN PREMSAK



MPF CELJE

VSE BLIŽJI!

PRIPRAVE NA FESTIVAL V TEKU

Naša največja mladinska pevska manifestacija bo letos posvečena 85-letnici našega maršala Tita in 40 letnici njegovega vodstva jugoslovanske partije. MPF bo trajal od 26.—29. maja 1977.

Priloge na Mladinski pevski festival, ki bo letos še posebno slaven in veličasten, že tečejo. Sestavljene so že vse delovne komisije v katerih je okrog 50 članov. Prav tako so že v glavnem izbrane zvezne in mednarodne strokovne žirije. Tako bodo zvezno žirijo sestavljali znani glasbeni delavci: E. Kunej, A. Srebotnjak, B. Kranjčević, B. Djurković, T. Skaloški in J. Mihaljica, mednarodno pa: E. Kunej, B. Popović, M. Požaić, P. Eben (CSSR), J. Swider (Poljska), A. Juon (Švica) in W. Kersters (Belgija).

Iz naše domovine je že prijavljenih 28 mladinskih zborov, ni pa še prijav iz Črne gore in AP Kosova. Za mednarodno tekmovanje pa so že prijavljeni zbori iz Francije, Belgije, ZR Nemčije, Sovjetske zveze, Bolgarije in Mešana mladinski zbor gimnazije Celje. Pričakujejo se še prijave zborov iz Finske in Anglije. V mednarodno tekmovanje so zajeti predvsem zbori iz držav, s katerimi ima Jugoslavija podpisane sporazume o kulturnem sodelovanju.

Se posebno slaven in veličasten bo zaključek Mladinskega pevskega festivala v mestnem parku. Nastopilo bo združeno preko 1000 mladih pevcev z desetimi pesnimi. Glavni naslov te zadnje in najmnogičnejše manifestacije Mladinskega pevskega festivala pa bo: Mednarodno srečanje pojoče mladine.

SLOVENSKE KONJICE

ŽENSKÉ POJEJO!

USTANOVILI PEVSKI ZBOR, KAKRŠNEGA ŠE NI BILO

Na pobudo Zveze kulturno prosvetnih organizacij so pri godbi na pihala v Sl. Konjicah ustanovili ženski pevski zbor. Doslej takšnega zbora v konjiški občini ni bilo. Ob vsakem srečanju moških pevskih zborov je bilo slišati željo tudi po ustanovitvi ženskega zbora. Zdaj se nudi priložnost ženam in dekletom, ki imajo posluh in veselje za petje, da se vključijo v zbor, ki ga vodi Darinka Mohorič-Ivačič, sicer učiteljica glasbe na šoli Dušana Jereba v Konjicah.

V zboru poje zdaj 21 žensk, zvečinoma iz Konjic. So iz raznih poklicev in podjetij

ozlomoma ustanov. Na vaje, ki so zelo intenzivne in dobro pripravljene, hodijo pevke zelo radi. Obljubile so, da bodo prvič nastopile že za osmi marec. Takrat se že nekaj let zapovrstjo v Slovenskih Konjicah srečujejo ženski pevski zbori in zabavni ženski ansambli iz raznih krajev Slovenije. Tudi letos je v načrtu takšna prireditev.

Ženske namreč hočejo pokazati, da so tudi one kljub zaposlitvi, kljub delu doma, še pripravljene na udeležbo v kulturnem področju. Pravijo, da so naravnost čutille potrebo po delu v zboru. Znano je, da precej žena

v konjiški občini veze go-belino, suče slikarske čopice ali izraža svoja notranja doživljanja v verzih in prozi. To potrjuje tudi vsakoletna razstava.

Posebno pohvalno je, da je godba na pihala prevzela organizacijo in skrb za redno delo ženskega zbora, da nudi svojo novo dvorano za vaje in s tem podpira široko kulturno akcijo v občini, v kateri je zlasti glasbena dejavnost močno razvita. Vsak večji kraj v občini ima svoj pevski zbor, v Konjicah pa se je dosedanjim trem moškim pridružil še ženski pevski zbor. KONRAD SODIN

CELJSKO JAVNO KOPALIŠČE SE KAR ZAPRTO

VSI NIMAJO KOPALNIC!

»ZADNJI CELJAN« SE JE OKOPAL PRED ŠTIRIMI MESECI

Problematika javnega kopališča v Celju, ki je zaprto od 19. septembra lani, še vedno ni rešena. Pereča pa postaja zlasti zdaj, v zimskem času, ko se ni mogoče okopati drugje kot v zaprtem prostoru. Zadeva pa tiste Celjane, ki žive v starih stanovanjih, brez kopalnic, predvsem pa so to ljudje, ki se ne ovijajo v toplo suknjo in krzno in imajo tanek žep.

Ko je bilo staro javno kopališče v Gledališki ulici v Celju zaradi nehijskih razmer pred leti zaprto, so predvideli prostor, kamor bi se hodili umivati Celjani, v dom upokojeincev. Tu so v kletnih prostorih namestili

štiri kopalne kadi in štiri tuše in novo javno kopališče je bilo nared 1973. leta. Skrajša je bilo dobro obiskano, a ekonomska računica je kaj kmalu pokazala, da je kopanje za nekatere občane predrago (cena kopanja v kadi 8,50, tuš 7,50, sušenje las 3, uporaba brisače 2,50 in uporaba mila 1 dinar), zato jih je bilo tudi vedno manj. V poprečju pa se je mesečno okopalo okoli 380 Celjanov, kar pa je verjetno premalo, da bi domska skupnost, katera je prevzela skrb nad javnim kopališčem, poslovala uspešno. Prvič je zato na to problematiko opozorila izvršni svet občinske skupščine in skupnost socialnega skrbstva

že leta 1975. Ker pa je ostala nepojasnjena in neurejena, je domska skupnost, ki ni mogla več prikrivati stroškov, zaprla javno kopališče septembra lani, hkrati pa je ponovno opozorila socialno službo in izvršni svet občinske skupščine v Celju na perečo problematiko.

Po vsem tem je uprava doma dobila sugestijo, naj bi skrb za javno kopališče prevzela komunalna skupnost. Tja so tudi v začetku letošnjega leta poslali vse fotokopije dosedanjega tovrstnega materiala, obenem pa so z obstoječim stanjem obvestili občinski sindikalni svet, občinsko konferenco SZDL ter predsednika za družbeno

dejavnost pri izvršnem svetu občine v Celju.

Ne bomo se spuščali v obrazložitev, kdo je za javno kopališče odgovoren ali kdo je dolžan pokriti prekratko odedo, pod katero se skrivajo nepokriti finančni izračuni ali pa premajhno število kopalcev. Dolžni pa smo opozoriti javnost na pereč družbeni problem, ki ga že predolgo potiskamo v ozadje. Polne štiri mesece je minilo, odkar se je zadnji Celjan okopal v javnem kopališču, zato je skrajni čas, da se dogovorimo, kdo je dolžan skrbeti zanj. Upokojeinci v domu prav gotovo ne.

ZDENKA STOPAR



LEPOTE RITMIKE

TRDO DELO

JE EDINA POT K USPEHU

Tega, da ni razvoja osebnosti brez povezave vzgoje in izobraževanja s praktičnim delom, se PEDAGOSKI CENTER v Celju zaveda. Zato, in v želji, da bi to vzgojno ustanovo zapustili dijaki že kot družbeno čim bolj razvite osebnosti, si center prizadeva, da omogoči kar se da primerno vključevanje mladih v svet dela. Da se to doseže, je poskrbljeno s celovito izvenšolskih aktivnostih.

Danes želimo predstaviti le nekatere od njih.

Izredne uspehe je doslej namreč žel krožek za kreativni ples, katerega cilj je povečati občutljivost in odzivnost na dogajanja okoli nas, spodbujati pa tudi lastno kreativnost. V letošnjem šolskem letu je na proslavi Dneva republike s svojo izvedbo navdušil zaradi izredne gibalne interpretacije Polanškovičevih tekstov o Koroških. Brezhibni nastop pa je pri tem dokazal ure in ure vaj sodelujočih.

S svojo vlogo za delo, s svojimi kreacijami, si želijo ven, v javnost, v tovarne. Rade bi namreč doživele tovarniški utrip dela kot spodbudo za nov plaz ustvarjalnih možnosti.

Dijakinje, ki se pripravljajo za poldnevno vzgojiteljico, so razen v šolskih obveznostih, aktivne še na drugih področjih. Peti letniki imajo nam-

reč v prvem polletju enkrat tedensko šesturno prakso v vrtcih.

Ker je mnogo zanimivih snovi, ki jih one žele posredovati najmlajšim članom naše družbe, in ker vsi otroci nimajo možnosti, da bi zanje zvedeli v vrtcih, so se že lani dijakinje odločile, da bodo ob sobotah pripravljale ure pravičje, namenjene tistim malčkom, ki niso vključeni v vrtnice.

Ob Novem letu je lutkovni krožek pripravil dve igrici za šolarje na podružničnih osnovnih šolah.

Zaradi svojega bodočega poklica dijakinje vzgojiteljskih razredov tudi obvezno opravijo smučarski in plavalni tečaj.

Dijaki tretjih in četrth letnikov pedagoških razredov so z letošnjim šolskim letom navezali delovne stike s matičnimi šolami celjskega območja. V njihovo delo so vključeni kot mentorji pri pripravi različnih proslav, kot vodje dodatnega pouka in kot mentorji raznih krožkov.

Vso razgibanost kulturnega in strokovnega življenja na PŠC pa še popestruje tekmovanje za bralno značko in izredna aktivnost pevskega zbora, ki je bil v lanskem šolskem letu na medrepublicanskem tekmovanju nagrajen s srebrno medaljo.

M. U.

ŽALEC

MLADI DELAJO

TUDI LETOS ŠOLA ZA ŽIVLJENJE

Minuli ponedeljek je bilo v Zalcu zanimivo predavanje o mednarodnih odnosih, odnosih s sosednjimi državami in odnosih Jugoslavije s Sovjetsko zvezo. Mladim je predaval član komisije za mednarodne odnose pri CK ZKJ in predsednik skupščine občine Zalec Vlado Gorišek.

Komisija za klube pri občinski konferenci ZSMS Zalec pripravlja seminar za vodje klubov mladih, člane komisij za klubsko dejavnost in člane komisij za kulturo v osnovnih organizacijah mladih. Seminar bo sredi prihodnjega meseca v Preboldu.

Tudi letos je občinska konferenca ZSMS Zalec v sodelovanju z Delavsko univerzo pripravila šolo za življenje.

V letošnji program predavanj za mlade so vključili teme kot so: politika socialističnih sil do religije in klera, življenje in zakon, družbena samozasčita in SLO, pravice in dolžnosti občana, več zdravstvenih predavanj ter predavanje o lepota in zanimivosti podzemeljskega sveta. Šola za življenje se bo predvidoma začela že prihodnji mesec.

Občinska konferenca ZSMS Zalec je že razposlala razpise za letošnja republiška tekmovanja mladih za najboljšo osnovno organizacijo ZSMS, najboljšega mladega delavca samoupravljalca in najboljšega mladega inovatorja. Lani so v teh tekmovanjih žalski mladinci poželi lepa in visoka priznanja, zato upamo, da bo podobno tudi letos.

ŠENTJUR

PEVSKA ŽETEV

Občni zbor moškega pevskega zbora skladatelj Ivanc je bil vsebinsko bogat. Obsegal je analizo dela in uspehov v l. 1976., financiranje pevske kulture in program dela za tekoče leto.

Predsednik društva tov. Jakob Tanšek je podal izčrpno poročilo iz katerega je razvidno, da je zbor koncertiral samostojno kar 7-krat, 10-krat je pel na proslavah ob krajevnih in občinskih proslavah, radalje se je udeležil občinske pevske revije v Šentjurju in na Ponikvi ter medobčinskega pevskega srečanja v Rogaski Slatini. Nedvomno je največji uspeh zbora nastop na republiškem tekmovanju pevskega zbora v Mariboru, in sicer v tem, da je sploh prišel v hudo konkurenco elitnih zborov iz vse Slovenije; del zborovega programa je posnel radio Ljubljana.

Zbor financira Kulturna skupnost še prilično zadovoljivo, imamo pa občutek, da te relacije okoli financiranja še niso do kraja razčiščene. Nehote se vriva občutek, da imamo na eni strani tiste, ki kulturno delajo to so zbori, razne skupine itd. in tiste, ki to plačujejo, to je Kulturna skupnost. Mi pa točno vemo, da je uporabnik kulture naš delavec, ki za kulturo toliko in toliko daje. Kulturne diagonale na Ravnah so ta problem na eni in na drugi strani, da bo potrebno ta vprašanja razčiščevati še vnaprej.

Zelo lepa gesta zbora je bila, da so se na občnem zboru dostojno poslovili od dveh pevskega veteranov, ki nosita zlata Gallusova odličja, to sta dolgoletna člana zbora Hajnc Polde in Trebovc Franc.

Program za tekoče leto obsega obisk pobratene občine Užiška Požega, kjer bi koncertirali in navezali stike s tamkajšnjimi kulturniki. Nadalje je predvideno gostovanje na Madžarskem, pri enem izmed zborov, ki je že pel pri nas, to bi šlo v sklopu izmenjave zborov med državama. Prijavljeni so za radijsko tekmovanje, udeležili pa se bodo občinskih in medobčinskih pevske revij. Posebno skrb pa bodo posvetili dvigu kvalitete, za kar je jamstvo zborovodja Edi Goršič.

ERNEST REČNIK

UJV NA CELJSKEM OBMOČJU

USPEŠNI V SPOPADU Z ZLOM

KRIMINALITETA BISTVENO NE NARAŠČA VEČ

Pred dnevi so nam v prostorih UJV Celje posredovali podatke o njihovem lanskem delu, ki zajema enajst občin v pravzaprav dveh regijah — celjski in zasavski. Načelnik UJV Celje Igor Lotrič je uvočoma povedal, da so lani pričakovali težje varnostne ukrepe, vendar pa ta zdaj lahko podajo ugodno oceno varnostnih razmer, ki je zelo dobra. Kriminaliteta v bistvu sploh ni v porastu, to pa je tudi sad številnih akcij, ki so jih povzeli pri čimboljšem organiziranju in čimboljši učinkovitosti svojega dela.

»Varnostno situacijo smo v lanskem letu dobro obvladali« je bila misel Igorja Lotriča. »Seveda pa nas laniški rezultati ne smejo uspešati ter moramo pri izboljševanju našega dela nadaljevati z začetim. Premajhno število ustrezno zaposlenih v naših službah poskušamo nadomeščati z boljšimi in številnejšimi tehničnimi pripomočki, kar se je tudi lani izkazalo za uspešno. V lanskem letu

je bila tudi zelo prisotna družbena samozasčita, kjer smo pripravili kar 79 raznih predavanj, katera je poslušalo preko 3500 delavcev. Ob tem smo imeli še druge preventivne in opozorilne akcije, je, ki so jih izvajale naše službe. Velik napredek smo dosegli tudi pri varnostnih okoliščinah, ki jih imamo za zdaj 188. Vsaka krajevna skupnost ima svojo varnostno okoliš in je tako naše delo tudi po tej strani lažje.

V lanskem letu je na območju UJV Celje bilo storjenih 5170 kaznivih dejanj, od tega pa so jih raziskali 3725 ali 72 odstotkov. Razveseljivo je to, da so raziskani vsi težji primeri, med raziskanimi pa prevladujejo manjši, kot kraja koles in mopedov ter podobno. Lanska raziskanost je od raziskanosti v letu 1975 boljša kar za 2,7 odstotka in lahko sploh govorimo o najboljši raziskanosti v zadnjih desetih letih. Na področju gospodarskega kriminala je bilo storjenih 337 kaznivih dejanj. To šte-

vilo je vsako leto približno enako, lani pa je bilo celo za 10 primerov nižje kot leta 1975. Zal pa je lani bilo več kaznivih dejanj, kot prejšnjega leta, in sicer v službi in podobno. Tako so zabeležili 27 kaznivih dejanj grabežev, leta 1975 pa samo 12. Storjena je bila tudi velika materialna škoda v gospodarstvu in to kar za 11 milijonov din. Pri raziskovanju in odkrivanju teh primerov pa žal še vse preveč sodelujejo delavci z UJV sami, pogrešajo pa večjo prisotnost tistih, pri katerih pride do kaznivih dejanj.

Lani so zabeležili 788 tatvin, ropov, vlomov in grabežev. V upadanju so predvsem vlomov v blagajne, kraja blaga, vlomov v stanovanja, tovarne in delovišča, povečalo pa se je število vlomov v avtomobile in kraja dragocenih predmetov iz njih. Tu so krivi tudi lastniki avtomobilov sami, ki jih puščajo na osamljenih mestih, ki po točini so osvetljena, poleg tega pa jih niti ne zaklepajo. S tem

seveda krepko olajšajo delo tistemu, ki si želi nekaj prisvojiti. Lani so imeli pet razpisanih tatvin in vse so raziskane. Zelo so se zmanjšale žepne tatvine in to kar za 50 odstotkov.

V porastu so bili samo krvni delikti, in to za 94 primerov, tako da so jih zabeležili 648, med njimi štiri dokončne naklepne uboje (1,75 osem), 18 poskusov ubojev (16) in tri uboje iz malomarnosti (7). Vsi uboji so uspešno raziskani.

Povečalo se je tudi število požigov in požarov, ki jih je bilo lani 93 (prej 50), problematično pa je tudi mlado, letno prestopništvo.

O prometni problematiki tokrat ne bomo pisali, ker smo lanske stanje že objavili. Zaključek bi bil lahko takšen, da je bilo lani na tem občutljivem področju veliko narejenega, vse to pa nas obvezuje, da s takšnim delom nadaljujemo v skupno korist varnosti vseh nas.

TONE VRABL

CELJE

PRIMORSKI KRUH

Številni Celjani, ki so v zadnjem času opazili v celjskih prodajalnah kruha nove izdelke, menijo, da primorski kruh tekne. Pečejo ga v pekarni v Dobrni in z njim zalagajo trg Merxove trgovine.

Primorski kruh, novost in prijetna sprememba v vsakem gospodinjstvu, prodaja jo pod različnimi imeni in z različno težo. Lahko izbiramo med bobulami, tantarugami in molečnim kruhom, katerega prodajajo v obliki rogljev. Vse našete vrste pri-

morskega kruha tehtajo pol kilograma, kos pa stane 3,60 dinarjev. Navaden, bel primorski kruh pa tehta 0,70 kg in stane 7 dinarjev.

V prodajalni Ada v Zidanškovi ulici poišče primorski kruh takoj, ko ga pripeljejo, to pa se zgodi ob enajsti uri dopoldne. Dobro uro za tem že ni od sto kosov, kolikor jih dobe, nobenega več. To pa je najboljša izkaznica za nove izdelke kruha, ki je tako prijetno prinesel spremembo v vsakodnevni jedilnik Celjanov.

Z. S.

DROBIŽ IZ KONJIC

Zelo dolgo je trajalo obnavljanje stare vile v središču Slovenskih Konjic, kamor so se dokončno v preteklem tednu preselile družbenopolitične organizacije konjske občine.

xxx

Preselitev v obnovljene prostore Lambrechtinovega doma še vedno traja, starejši

oskrbovanci pa se za selitev odločajo sami.

xxx

Priprave na jesenski referendum so se v konjski občini že pričele, med prvimi pa bodo poskrbeli za prikaz sredstev, ki so jih potrošili v zadnjem referendumu.

Z. S.

JOŽE CELINŠEK

O MATERI NAJLEPŠE

KO SE ZBERO VNUKI, JE NA MOČ ŽIVAHNO



Pretekli teden, ko smo novinarji našega lista hiteli sem in tja po krajevni skupnosti Rečica ob Savinji, da bi staknili kar največ novic in dogodkov in ujeli utrip kraja, sem dobila prijetno nalogo, da obiščem Jožeta Celinška, starejšega. Da je najstarejši krajan, sem izvedela na krajevnem uradu in da mi bo prav gotovo povedal veliko zanimivih reči. In niso se zmotili!

Bil je mladen dan, izpod neba so se tu in tam privrtele drobne snežinke in v prijaznem domu Jožeta Celinška je bilo zato dvakrat toplo. Predvsem pa zaradi pristrčne gostoljubnosti Jožeta in njegove žene. Ob skodelici vroče kave smo poklepetali, kolikor nam je pač dopuščal čas.

Jože, tako pravi sam, je še iz prejšnjega stoletja. Tudi letnico rojstva je brez zadrege povedal. Rodil se je na dan 20. februarja 1889

v bližnjih Nazarjih. Tam je tudi preživel svoja otroška in mladostna leta. Spomini na zgodnjo mladost, pravi Jože, niso nič kaj lepi. Bil je nezakonski sin matere, ki jo je imel silno rad, a sta več ali manj životalila. Trdo je dvinila mati za skopo odmerjene rezine kruha, Jože pa se je moral, hočeš ali ne, ločiti od nje že kot sedemletni deček. Bil je pastir pri večjih kmetih. Tako si je služil kruh, tako se je preživljal in kopnel po materinem objemu. Kadar je le mogel, je odhitel k njej, saj jo je silno pogrešal. Srečanje z materjo, pravi, so mu še danes najlepši in najbolj topli spomini iz ranih otroških let.

Ko je nekoliko odrasel, a še vedno mu ni bilo več kot 14 let, se je zaposlil med delavci na žagi v Nazarjih. Tako je bilo vse do I. svetovne vojne in tudi potem,

ko je vojna vihra minila, se je vrnil na žago.

Med vojno pa je bil na fronti v Srbiji, pa v bitki za Dobrdo, kjer je bil tudi ranjen. Ko so se mu rane za silo pocelile, pa so ga poslali v rusko fronto, v Karpate in potem še dlje v Ukrajino. Skozi Ukrajino, je hudomušno pripovedoval Jože, so se enkrat kar osem dni podili za Rusi. Isto razdaljo pa so potem premostili v treh dneh, kajti gnali so Russe za seboj.

Pred matičarja sta z ženo stopila leta 1926 in si ustvarila dom in družino v Spodnji Rečici, kjer živita še danes. Devet otrok jima je privekalo na svet. Vsa leta sta se trudila, da sta jih dobro vzgojila v samostojne ljudi. Povprašam po vnukih. »Ej, te pa imam še posebno rada«, je dejal Jože in si v zadregi segel v srebrenase. »Ampak v tem trenutku zares ne vem natanko, koliko jih je. Ja, ampak kadar se zberemo vsi pod tole streho, je pa na moč živahno!«

Potem se je skozi pripoved spet vrnil v isti čas, ko tudi nam ni priznala vohra II. svetovne vojne. Hotel je v partizane, pa je bil tisti čas, ko je dejal, že v letih. Zato pa jim je po svojih najboljših močeh koristil doma. Ničkolikokrat je ponoči prepeševal partizane s čolnom iz enega do drugega brega Savinje. Postal je tudi član zveze komunistov in po osvoboditvi je opravljal vrsto funkcij in tako dajal svoj delež k ureditvi in razvoju naše družbe.

Veliko prijetnih, pa tudi veliko neprijetnih dogodkov se je zvrstilo v letih Jožetovega življenja. Zdaj pravi, da mu je pravzaprav lepše kot kdajkoli. Rad prebira predvsem časnike in si z novicami in dogodki krajša čas.

MATEJA PODJED

AVTOŠOLA CELJE

USPEŠNO LETO

IZPIT OPRAVILO 864 KANDIDATOV

Avto šola pri Zvezi šoferjev in avtomehaničkov v Celju že vrsto let žanje lepe uspehe. Ne le, da pripravljajo vse več tečajev iz cestno-prometnih predpisov, tudi uspehi kandidatov, ki jih za vozniški izpit pripravljajo na svojih tečajih, pričajo o plodnem delu. Sicer pa o tem najbolje govori Jože Ševčič. Lani je avto šola ZSAM v Celju obiskovalo 1600 kandidatov, ki so opravljali tečaje iz cestno-prometnih predpisov, se pripravljali za praktični del vozniškega izpita, se usposabljali za poklicne voznike ali za voznike — inštruktorje. Lani so pripravili kar 38 tečajev iz cestno-prometnih predpisov in tri razrede šole za kvalifikacijo poklicnih voznikov, ki jo je obiskovalo 120 kandidatov. 864 kandidatov, ki so se usposabljali v tej avto šoli je opravilo tudi praktičen del izpita — vožnjo. V prvem poizkusu je izpit opravilo 62 odstotkov kan-

didatov, ob upoštevanju ponovljenega poizkusa pa je bilo uspešnih 87 odstotkov kandidatov. To pa je izjemno visok uspeh.

Pogoj takšne uspešnosti je seveda resno delo v avtošoli. V svojih štirih učilnicah se ponajajo z najsodobnejšimi učnimi pripomočki. Poleg učnih tabel s cestnoprometno signalizacijo in križišči, so tu še nazorni pripomočki, prikazujejo delo motorja, način prestavljanja in podobno. Sicer pa vse pove že podatek, da so samo lani v opremo učilnic vložili 25 starih milijonov.

Avto šola ZSAM je v minulem letu s svojimi 20 vozili opravila 28.330 moto ur, kandidati pa je poučevalo 31 inštruktorjev. S svojimi uspehi in resnim ter poglobljenim delom se avto šola ZSAM nedvomno uvršča med najuspešnejše na območju.

BRANKO STAMEJCIC

ŽALSKI GASILCI

ZBOROVALI SO

V soboto je bila letna konferenca Gasilskega društva Zalec, na kateri so predvsem ocenili delo v minulem letu. Iz poročil predsednika Karla Strahovnika, poveljnika Martina Cilinška ter mladinskega referenta Rika Kopušarja je bilo razvidno, da je bilo delo uspešno in da so predvidene naloge v celoti uredili.

Med pomembne dosežke sodi nabava novega orodnega avtomobila TAM 2001 v vrednosti 220.000 din. Velik del sredstev je dalo društvo, del pa so prispevali tudi ob-

čani in delovne organizacije. Veliko dela je terjala proslava 95-letnice gasilskega društva Zalec.

Letos bodo nadaljevali z usposabljanjem kadrov, pridobivanjem novih itd. Sodelovali bodo tudi na tekmovanjih, nabavili potrebno orodje in opremo ter ustvarili čim boljše pogoje za skorajšnjo gradnjo novega doma. Seveda pa je tu še osnovna naloga — čuvanje družbenega in zasebnega premoženja pred požari, nesrečami.

T. TAVCAR

NAŠ KR

ŠMARTNO OB
PA JE RES NE

Pri zadnjem pogrebu, nerodnost, ki je bila, one, ki so se udeležili, začeli polagati rajno v greben pretrgala vsi sli drugo, pa se je Res čudno, da se je hujšega. Mislimo, da ki imajo na skrbi pol dajo vse potrebno, da ga ne bo zgodilo več, treba tudi naročiti, bolj skrbel, da vrvi ne Po uporabi, posebno bega vremena mokre, prej posušiti, šele nat hem prostoru. Pa tudi lo slabem stanju.

ŠMARTNO OB
LOVSKA OBL

Lovska družina »O Paki bo letos v p dneva borca proslavi novitve lovške druž združena s proslavo vitve organizacije Šmartno ob Paki, k no ob Paki in Gor nosti bo tudi sloves ga praporja. Če pa l ljalna dela na cesti C do takrat končana, b otvoritev asfaltirane kar bo za to. Naselje

STRMEC: POI
SVET

Poravnalni svet v sti Strmec dobro deli li tudi mnogi domač zatekajo k njemu in vico kar v domačem, da bi hodili na sodišče

Samo lani je por ravnal 27 primerov enega, uspešno rešil. navamo tudi preneka Navzlic temu jih reš dovoljstvo vseh, je nik sveta, Ivan Jezern

Med spori, ki jih rešuje, so neurejeni pa obrekovanja, žalje dobn.

CELJE: NOVA
STANOVANJ,

Ce bo šio vse po v Celju vseljivih sp Lani so načrtovali, c tev dogradili 417 sta ni dokončal na Lav bloka s 55 stanovan stanovanja vseljiva š Na novo pa naj bi diti — in tudi doko novanj. Dogradili pa ni pričeto gradnjo i: paj bo torej letos i novanj, za razliko od je bilo vseljivih le 362

Med novo pričeto vel stanovanj zgraje (trije bloki po 75 s z 20 stanovanji), v Z 56, blok s 34 in 20 niku bodo zgradili bloka s po 20 sta rtovano, bodo prva va že ob koncu avg večina pa postopom lje, največ spet šele rega leta.

ŽALEC: ZAN
PREDAVANJ

Komisija za medr občinski konferenci mladine Zalec je sku misijami in konfer zanimivo predavanj



PREDLOGI ZA IZLET

V Novem tedniku bemo, da že načrtujejo izlet žensk ob 8. marcu. Pravite, da bo letos prijava zahtevnejša, menite zaradi kuponov. Nič lažjega kot to. Saj nam je vsak četrtek prva pot na pošto, pa čeprav uro in pol peš hoda samo, da čimprej pridemo do NT, v katerem so vse novice iz okolice.

Za izlet še ugrabite kam? Če se vam ne bo zdelo odveč, naj povem še svoje mnenje. Bila sem z vami lani v Rovinju. Bilo je lepo. Samo, daleč je to, preveč časa se porabi za pot. Ker je to izlet za

kmečke ženske je težko. Zvečer, ko se je začelo mračiti je marsikatera pomislila, kdo bo nahranil svinje, krave, pomolzel, kokoši priprl in kje so otroci. Ko je pomislila, da se vrne šele naslednji dan zvečer, ji je bilo morda žal, da se je prijavila za izlet.

Predlagala bi ENO-DNEVNI IZLET, na katerega bi lahko povabili vse, ki bi šle in nobena ne bo razočarana. Kam? Pri tem vas ženske itak sleparijo. Po eni strani pravijo, da še nikdar niso bile na morju, po drugi pa zaupno pove: veš, bila sem sicer že večkrat na morju, vendar mi skupinski izlet ugaja, pa tudi poceni je, zato rada grem. Zdi se mi, da si kmečke ženske ne želijo preveč na morje. Kaj, če bi nas povabili — čeprav v Celje, v neko dvorano, kjer bi organizirali sproščeno veselje (kakšno igro, film, gledališko predstavo, recital)? Ali pa bi nas popeljali na Gorenjsko, morda na Brnik in Lesce kjer sta letališči? Vse bi debelo gledale, kako se letalo dvigne, kako pristaja, pa padalce. Pri »Joževcu« pa bi se nato razvedrili. Zelo rada bi bila z vami, ker res nimam

veliko možnosti. Moža sem že davno pokopala, sama preživljam štiri otroke.

Ne zamerite pisavi, vedite, da vam piše 57-letna kmečka gospodinja. Moj polni naslov pa naj ostane med nama.

Pripis: Ugodili smo vam, da ne objavljamo imena, povemo pa naj le, da pišete iz Javorja, p. Gorica pri Slivnici. Pismo smo, kot vidite, nekoliko skrajšali, izpustili pa nismo nič bistvenega. Po stregli ste nam s tehničnimi pomisleki in tudi predlogi. Za prihodnje, ko itak nameravamo »reorganizirati« šest (letos je peti) izlet, bomo vaše pismo spet vzeli v roke.

Nekaj pa smo tudi zdaj ugotovili. Da radi hodite z nami in da poznate že dobršen del slovenske zemlje in njene značilnosti. Prav zato pa je presenečenje in kaj novega, za vse težko zagotoviti. Vendar lepo pa je le na izletu, kajne?

ALI MI PRIPADA POKOJNINA?

Sem stalni naročnik Novga tednika, a ga bom žal moral odpovedati, ker ga ne morem več plačevati.

Star sem 73 let in sem nesposoben za delo. Delovne dobe imam priznane 20 let, 10 mesecev in 15 dni. Imam tudi priznane dvojnjo dobo v partizanih, kjer sem bil od 8. 11. 1944 do 15. maja 1945. Ko sem prišel domov sem našel oropan dom.

Po vojni sem se vključil v obnovo domovine in si tudi sam postavil nov dom. Leta 1958 sem hudo zbolel in napravil sem prošnjo za invalidsko pokojnino. Odgovorili so mi, da moram imeti 33 delovne dobe in da bom dobil starostno pokojnino. Ko bom star 65 let. Ko sem ta leta dopolnil sem ponovno prošil za starostno pokojnino. Odgovorili so mi, da moram imeti 25 let delovne dobe in da bom dobil kmečko pokojnino. Te pa spet nisem dobil, ker je medtem šel sin na delo v Štore, bil pa je tudi že gospodar. Ko sem šel na socialno zavarovanje v Celju so mi tam ob razložili, da nimam pogojev za starostno pokojnino, ker nisem bil po letu 1965 nikjer zaposlen.

Vse se mi tako zdi, da me imajo za norca in me zafrikavajo in krivica se mi godi.

VIKTOR KRAJNC, Zagorje 11

POT ZA PEŠCE
NA LAVI

Novo naselje Lava-Ostrožno ima doslej zgrajenih poleg mnogih privatnih hiš še 9 blokov in stolpnice. Vse te hiše, bloki in stolpnice gravitirajo na cestno križišče Dečkova cesta, Čopova ul., torej proti mestu. Urbanistični načrt ni predvidel nobenega izhoda na to križišče cest za pešce. Ljudje stanovalci si doslej iščejo izhod na križišče cest med privatnimi hišami. Seveda že večina privatnih lastnikov ta prehod na križišče cest kot najbližjo pot v mesto prepoveduje. Edina izhoda sta še sedaj na voljo pri kemični čistilnici Penca in pa ob garažah, ki so še v gradnji. Seveda, ker se ljudem mudi v službo, v šolo in po drugih opravilih, jim niti v glavo ne pade, da bi morali peš nazaj proti zahodu ca. 1/2 km daleč, da bi po cesti prišli do križišča cest kot najbližji poti proti mestu.

Pri kemični čistilnici Penca je med hišama ca. 8 m širine in bi se dalo določiti 2 m široko pot za pešce. Isto bi se dalo narediti ob garažah v gradnji.

ANTON NUNCIC

ODMEV

KJE SI, RESNICA

V novoletni številki smo objavili reportažo o slepi ženi Micki iz Gaja pri Smarju pri Jelšah. Nastala je iz istega vzroka, kot tale sestra: zaradi pisma, ki smo ga dobili. In kljub dejstvu, ki jih izpričuje prvo in drugo pismo, kljub izjavam Mickinih sosedov, še vedno tava v temi, križarimo po poteh brez cilja. Razlog je en sam: bojazen ljudi, da bi se zamerili, pri tem pa nihče ne pomisli, kaj se dogaja s sočlovekom. Ta človek mora ostati sam, nemočen in ob strani, ker se nikomur ne zdi vredno zameriti sosedom.

Nedolgo tega smo dobili novo pismo. Pisala nam ga je bralka I. L., ki se je tokrat za spremembo podpisala s polnim imenom!

»Micki se res godi krivica in to ne le sedaj, ampak že od vsega začetka, kar je pri Gajskih, piše. Ko sem bila nekoč pri njih, sem opazila, da imajo v dveh skledah pšenično moko za kruh, v eni pa ječmenovo. Dobila sem pojasnilo, da je ječmenova moka za Micko, ki tako ali tako ne ve, kaj je.«

Bralka, ki je pisala pismo, pove, da je Mickina gospodinja ženi sicer res »zrihtala« socialno podporo, da pa od tega denarja Micka nima dosti. Ko je ženska še sama hodila po podporo, si je kupila velik hleb kruha, da se je najedla, ostalo pa je morala dati gospodinji.

Tudi takšni domači prazniki, kot so kolone, gredo mimo Micke. Obleke, darilo RK, gospodinja razdeli sosedom, ki ji v zameno dajo karkoli.

»Škoda, da ste takrat, ko ste hodili tod naokoli, šli mimo naše hiše. Tam, kjer ste bili, vam zagotovo niso povedali resnice, saj jim Micka celo življenje gura po njivah in seveda ne zasuži, da bi rekli kaj slabega o njenih gospodarjih. Soseda, ki ste jo povprašali, ni upala govoriti.

Prepričana sem, da bi Micka, ki nima nikogar, morala dobiti prostor v novem domu!

In končno naša bralka pove še nekaj.

»Tudi sama sem se na socialnem pred leti potegovala za podoben primer, bila sem oskrbnica prav takšne sirote in kljub temu, da sem bila dostikrat na socialnem v Smarju, je moja varovanka do zadnjega ležala v slami v hlevu in le dva dni pred smrtjo so jo prinesli v hišo.«

Vsajršenje nadaljnje besedice bi bilo odveč. Preostane le še, da potrkamo na vest tistih, ki dan za dnem žive z Micko, ki vedo za njene križe in jo spremljajo na njeni poti in da povedo resnico in končno, da svoje naredi tudi varstvena služba v Smarju pri Jelšah. Prepričani smo namreč v nekaj: kjer je ogenj, je tudi dim. In v tem primeru se kadi.

MILENKO STRASEK

ŠENTJURSKA MLADEŽ

NA POHORJE

Tako zagosti, kot jo zna sneg v času zimskih počitnic otrokom, jo zna le malokdo. Ampak proti čudom narave se ne da ukrepati, na to temo je možno le izbirati in najti kakšno drugo možnost. Kot mnogi drugi otroci, so se tudi šentjurski v ponedeljek žalostno razšli izpred šole. Snega ni niti za ped več, toda nekateri nadobudniži in pravi optimisti so le priporočali s smučmi na rami. Kaj zdaj, so se vprašali na šentjurski šoli. Ukrepati je bilo treba hitro, kajti sneg je sila muhast in lahko ga v teh dneh brezsrčno pobere jugo še v višjih legah. Omeniti velja, da so se na šentjurski šoli prvotno odločili, da bodo smučarske tečaje organizirali kar na bližnjih pobočjih okoli šole, v nekoliko

slabših pogojih bi naj smučali na Resevni, na najslabše skoraj ni bilo računati, pa vendar. V ponedeljek so se odločili, da bodo nekaj otrok (približno 20) odpeljali na smuko na Pohorje. Priključili naj bi se otrokom iz osnovne šole na Ponikvi, kjer imajo šolski avtobus. Bolje nekaj kot nič, čeprav tako vsi ne bodo mogli priti na svoj račun, pa še v žep staršev bo treba seči po kakšen dinar. Če ne bo zavoljo počitnic in dragocenih krp snega prevelika gneča, so se zmedli, da se bodo trikrat o. l. peljali na pohorska pobočja. Otroci bodo smučali pod skrbnim varstvom smučarskih vadiateljev in se tako vsaj malo (škoda pa, da ne vsi) naučili bele opojnosti.

M. K.

ŽELIJO TELEFONE

S tem, ko je Šentjur dobil avtomatsko telefonsko centralo, je pridobil 240 novih priključkov. Vendar pa v programu izvajanja srednjeročnega plana razvoja PTT Šentjur v programih ni krajevnega omrežja na področju avtomatske telefonske centralne. Interesentov, ki bi že

leli imeti v svojem stanovanju telefon je vsak dan več, zlasti v predelu blokovne gradnje in samega centra.

Izvršni svet skupščine občine Šentjur je dal soglasje, da se ta mreža vključi v letošnji program. Seveda pa bodo svoj delež prispevali tudi občani sami.

M. P.

STE ŽE NAROČILI
NOVI TEDNIK

MALA ANKETA

NA PRANGERJU

Na kaj reči. Veliko problemov. Zato smo jih dali na pranger in najvažnejše med njimi obravnavali tudi ob zaključku letnega uredništva, na ustreznem časopisu, v sproščenem razgovoru, ki je več kot uspel. Sicer pa so tokrat o njih spregovorili domačini. Z njimi smo se pogovarjali v trgovini, na cesti in drugod.

Naš pranger je seveda mala anketa, ki je opozorila, da se v Rečici ob Savinji nekaj dogaja, prenika, da je konec mrtvila in cepetanja na mestu, da ljudje hočejo naprej in ujeti tisto, kar so izgubili in zamudili. V gospodarskem, komunalnem pogledu. In prav zato se je nakopičilo toliko nalog. Toliko problemov. Kdaj bodo prišli na vrsto? Tudi zdaj bo treba pogledati realnosti v oči in naloge spraviti v trdne okvirje. Drugače ne gre. V okvirje, ki bodo v skladu s finančnimi in drugimi možnostmi.

ANICA FIRST, prodajalka v Marketu: V našem kraju pogrešam organizirano zabavo. Za mlade je ni. In kadar si zaželim v kino, moram v Mozirje. Za nas, ženske, je nerodno tudi zaradi tega, ker tu v Rečici ni šivilj. Sicer jih imamo, pa delajo v Eltroju, popoldne, po rednem delu, pa se nočejo ukvarjati s to dejavnostjo. In tako smo v glavnem prisiljene kupovati konfekcijo, seveda, če se drugače ne znajdemo.



VLADO KOMAR, upokojenec: Več je problemov, ki bi jih morali rešiti. To velja tako za ponovno uvedbo popolne osemletke in še za marsikaj. Sicer pa bi slej ko prej morali asfaltirati tudi cesto od Rečice na Poljane. Gre za okoli tri kilometre dolg odsek, za cesto, ki je zelo slaba. Na Poljanah je okoli trinaest hiš. Ljudje bi radi prispevali tako v denarju kot tudi z delom ali materialom.



ANTON POLICNIK, upokojenec: Če bi imel možnost, da bi rešil kak problem, ki je značilen za naš kraj, bi se odločil za trafiko. Zakaj? Nekoč smo jo imeli. Tu, v središču kraja. Zdaj je ni več. Res je sicer, da časopise, cigarete, koleke in podobno lahko kupimo tudi v trgovini ali gostilni. Toda, navzlic temu, je to premuo. Trafika bi lahko dobro delala, če bi jo znova odprli v središču kraja.



JANEZ HREN, komercialist: Nič novega ne bom rekel, če rečem — popolno osnovno šolo. Tisti, ki so odločali o gradnji sedanjih osnovnih šol, so ravnali napak, da niso predvideli popolne šole. K tej šolski zgradbi zdaj ni moč ničesar dograditi. Popolna osnovna šola nam je potrebna, ker je mladih vse več. Ne samo otrok. Tudi mladih družin. Prav tako bi morali urediti trafiko pa smučarsko vlečnico in še kaj.



ANICA KRENKER, natakarica v gostišču »Dren«: V kraju in krajevni skupnosti se srečujemo z vrsto komunalnih problemov. Zlasti bi opozorila na kanalizacijo, ki je seveda ni. Slej ko prej bi morali urediti tudi odvoz smeti. Posode za smeti že imamo, zdaj bo treba napraviti le še korak naprej. In ne nazadnje, želja krajanov je tudi čimprej njeno ureditev ceste od Rečice do Zekovca.



Zaključek:

Če bi pod vsem tem potegnili črto, potem bi prav gotovo takoj pod njo prišla zahteva po vnovični uvedbi popolne osnovne šole. Popolna osemletka je zdaj več kot glasna zahteva. In potem ceste, kanalizacija in še kaj.

M. BOŽIČ

odnosih med Jugoslavijo in sosednjimi državami. O vsem tem je mladim spregovoril Vlado Gorišek.

Predavanje je bilo pravzaprav uvod v serijo predavanj, ki bodo med letom v okviru programa idejnopolitičnega izobraževanja mladih v žalski občini.

DARKO NARAGLAV

KOKARJE: »ZA GRUNT«

Pred letom dni je dvorana v Kokarjih spet začela služiti svojemu namenu. Poleg mladinskih prireditvev, igranja namiznega tenisa in drugega, je skupina članov dramske sekcije kulturno prosvetnega društva »Franc Pinčgar« pod vodstvom Anice Škotnik nastudirala igr »Za grunt«. To je drama v štirih dejanjih. Uprizorili jo bodo v nedeljo, 6. februarja ob 15. uri. Igralci pričakujejo zadovoljiv obisk, saj so tudi lani z Meškovo igro »Matij« dosegli lep uspeh. Z njo so imeli kar osem predstav.

FRANC FLERE

PREBOLD: GASILCI IN ZABAVNI VEČER

Da bi zbrali nekaj sredstev za dejavnost, zlasti pa bi radi poleg obstoječega gasilskega doma zgradili še prostore za gasilski avtomobil ter prostore, v katerih bi se shajali na svojih sejah in konferencah, bodo člani gasilskega društva Gornja vas pri Preboldu organizirali v soboto, 29. t. m. v dvorani kooperacije zabavni večer z nastopom Vokačev, Alfija Nipiča in drugih.

M. K.

PREBOLD: TEKSTILCI V VELESLALOMU

Pretekli teden se je na smučarskih terenih na Prvinah, kjer stoji Com Zveze borcev NOV Zagorje ob Savi, zbralo okoli 40 tekmovalcev iz tekstilne tovarne Prebold, da se v okviru športnih iger in 135-letnice obstoja tovarne pomerijo v veleslalomu. Manjkalo pa tudi ni navijačev.

Ceprav je na teh igrah in tekmovalnih važno predvsem sodelovanje, tekmovalnega duha ni manjkalo.

Rezultati. Mlajši člani: Jože Teržan (Pietenine), 2. Franc Markovič (Tkanine), 3. Marjan Stebarnak (skupne službe). **Starejši člani:** 1. Ivo Dežnikar, 2. Franc Goropevšek, 3. Kori Kočevar (vsi Tkanine). **Članice:** 1. Mojca Pečovnik. **Veterani:** Robi Brinar (Tkanine).

V ekipnem ocenjevanju so zmagale Pietenine pred skupnimi službami in Tkaninami.

Najboljše se bodo udeležili smučarske tekmovalnice v Kranjski gori.

DARKO NARAGLAV

CELJE: ZLATI ZNAK ZA ITC

V združenem podjetju ITC že nekaj let aktivno deluje planinsko društvo, ki je pred leti pričelo pripravljati množične izlete pod naslovom »Transverzala ITC«. Pred dvema letoma so prvič obiskali deset planinskih vrhov in za uspešno opravljene vse pohode podelili bronaste značke. Lani so vnovič opravili deset izletov in podelili srebrne znake transverzale ITC, letos pa bodo vsi planinci, ki bodo opravili letošnjo transverzalo, dobili zlate značke. Tudi letos so planinci pripravili zanimiv program izletov. Ti bodo, kot vsako leto, popeljali planince na nekaj zanimivih gora, pa tudi na nekaj vrhov in mest znanih iz NOB. Prvi izlet bo že prihodnji mesec, ko bodo pripravili zimski vzpon na Stol. Aprila bodo odšli na Nanos, maja na Golico, junija na Ojstrico, julija na Pokljuko in Dolič, avgusta na Peco, septembra na Kozjak in Zavcarjev vrh, kjer je bil ubit Djuro Đaković, za zaključek pa bodo odšli še na izlet na Gorjance.

Ker so pri teh izletih vselej koristno združili s prijetnim, ni čudno, da se izletov planincev ITC v povprečju udeležuje nad 80 delavcev. Vsekakor gre za koristno in zanimivo akcijo.

sb

REČICA OB SAVINJI

PREDNOST HMELJU

ČE KMET HOČE, LAHKO DOBRO ŽIVI

Zgornjesavinjska kmetijska zadruga, zadruga enota Rečica, ima zaposlenih 78 ljudi, njena dejavnost pa je v pretežni meri osredotočena na proizvodnjo hmelja. Velja predvsem za sektor lastne proizvodnje. Na tem območju je 34 ha hmeljišč, celotne ameljarske površine pa je 58 ha. Ukvarjajo se tudi z ribezom, ki ga imajo dva hektara, na Ljubnem pa ga je nekoliko več: 10 ha.

V aktivnosti zadruga enote spadajo tudi nekatere uslužnostne dejavnosti, kot so usluge avtoparka, strojnega parka in pa mehanične delavnice, ki so zlasti pomembne zaradi uslug, ki jih nudijo kmetom kooperantom. Franc Miklavc, vodja sektorja lastne proizvodnje:

»Vsi vemo, da je hmeljarstvo zadnja leta nekoliko v krizi in zato je razumljivo, da smo morali o tem razmišljati tudi mi. Uvedli smo novo tehnologijo, stare sorte bomo zamenjali, na vrsto pa bo prišla tudi melioracija. Razvojeniti nameravamo kakih 10 ha. Nekaj novosti bomo naredili tudi v naši mehanični delavnici, saj postaja premajhna. Vedeti je namreč treba, da je v dolini že okoli 800 traktorjev in da bo število še raslo.«

Cetudi Franc Miklavc ni zadolžen za delo izven lastne proizvodnje, je vendarle na-

vrget nekaj misli o tem. Izvedeli smo, da se na območju Rečice kmetje v glavnem ukvarjajo z proizvodnjo mleka in pitanjem mlade govede. Glede teh panog je po njegovih besedah na območju lastne proizvodnje Rečica najmočnejši teren. Nekaj kmetov se ukvarja tudi z vzrejo kokoš nesnic in pitanjem piščancev, čedalje močnejše pa koraka v dolino kmečki turizem. Na voljo so krediti, večjih težav ni. Za konec je Franc Miklavc povedal še, da bodo v letošnjem letu uredili tudi kmetijsko apoteko.

Tako o kmetijstvu na rečičkem koncu Franc Miklavc z uradnimi očmi. Zapis pa seveda ne bi imel prave teže, če o tej, tako pereči problematiki ne bi dali svoje besede tudi kmetje.

Rudija Dolinarja, kmeta iz Sentjanža, smo dobili kar v trgu, ne da bi ga bilo treba iskati. Za hip pogledimo v osebno izkaznico njegove kmetije.

Dolinar ima okoli pet hektarov pašnikov in njiv pa še kakšnih sedem hektarov gozda na zelo grdem terenu, kot pravi sam.

»Od lesa ne dobim nič, se ne izplača. Prevoz in spravo bi me veljala več, kot bi dobil zanj.«

Naš znanec se ukvarja z živinorejo. V hlevu stoji štiri-

rinajst glav živine, predvsem krave molznice in pitanci, hlev sam pa je popolnoma moderniziran. Edino, kar mu še manjka, so silosi, vendar teh ne bo gradil. Vsaj zaenkrat ne.

»Sam sem, otrok nimam, saj ne vem, za koga bi delal. Naj pa še enkrat drugi delajo zame,« je dejal v razgovoru. Tako nekako meni tudi o kmečkem turizmu.

»Takšna reč, veste, potrebuje čelga človeka, mlade ljudi, midva z ženo pa ne zmoreva več.«

Beseda je nanesla, da sva spregovorila o mleku. O novih cenah pa o starih. Dosedaj Dolinar ni bil zadovoljen. Če pa bodo cene res takšne, kot pišejo, potem bo v redu.

»In še nekaj,« je dejal, »napišite to, povejte. Ne gre mi v glavo, da more biti kvaliteta mleka tako zelo različna. Pogledajte, če mi mleko analizirajo v hlevu, enkrat na mesec, je kvaliteta boljša, na zbiralnici pa je slabša. Kaj je krivo temu? Morda površnost pri jemanju vzorcev toplega mleka, kaj, vas vprašam?«

Kmet iz Sentjanža pravi, da bi bilo vse lepo in prav, če bi že enkrat stabilizirali odkupne cene za govedo, da bi končno že dobile svojo pravo padobo.

»Pohvaliti moram odkup. Tukaj je vse v redu, dobro organizirano, zlasti pri odkupu plemenskih živali, ki še kar imajo ceno. Če bi uredili cene, bi marsikdo z veseljem redil govedo.«

Ko sva si skoraj že rekla nasvidenje, je zamahnil z roko in me priklical nazaj.

»Se to dodajte, če hoče kmet pri nas delati, če ima zemljo seveda, lahko dobro živi.« MILENKO STRASEK

CELJE

VABILO NA PLES

Občinska Plesna šola Celje, ki jo že dolga leta vodi Lojze Borinc, ni pozabila na svoje ljubljence. Organizirala je začetni plesni tečaj tako dobro, da ga je treba samo pohvaliti. Udeležilo se ga je preko 500 tečajnikov, kar da vedeti, da si mladina zelo želi plesne izobrazbe. Za zaključek tega tečaja bo v soboto, 29. t. m. ob 16. uri izveden ples v sproščeni obliki s kvizom, raznimi igrami ipd. Vršil se bo, prav tako kot tečaj, v telovadnici

ŠMARJE: NALOŽBE V KMETIJSTVU

Gotovo je kmetijstvo poleg gospodarstva tista panoga, v katero se v šmarški občini največ vlaga in — sodeč po načrtih šmarških kmetijcev, zapisanih v resoluciji o izvajanju družbenega načrta razvoja občine — bo tako tudi v prihodnje.

Prednost bo dobil predvsem razvoj tržne proizvodnje zasebnih kmečkih gospodarstev, zato bo kmetijski kombinat Hmezač — TOZD Kmetijstvo Šmarje pri Jelšah v letošnjem letu vložil v preusmerjanje kmetij 80.778.000 dinarjev. Pretežni del teh sredstev je namenjen za adaptacijo in gradnjo govejih hlevov (62 kmetij), silosov (100 kmetij), gradnjo hlevov za bekone in plemenske svinje (22 kmetij), nabavo kmetijske mehanizacije (54 kmetij) in ustanavljanje kmetijskih strojnih skupnosti (13 kmetij). Zanj jih je torej kar 251 kmetij, kar je za kozjansko obsoletsko šmarske razmere kar precej.

Po mnenju strokovnjakov in sestavljalcev načrta razvoja naj bi se proizvodnja mesa povečala za skoraj polovico današnjega obsega, za okoli 15 odstotkov proizvodnja mleka, za nekaj manj kot 100 % pa naj bi se povečala proizvodnja grozdja.

K temu sodijo tudi melioracije, ki naj pridobijo za občino nova, plodna zemljišča. Samo v Sentvidu in Pristavi naj bi meliorirali za okoli 197,8 hektarov zemljišč.

Da uspeh ne bi izostal, bo treba poskrbeti, da bodo zasebni in družbeni sektor čimbolj povezani, zlasti še pri proizvodnji in prodaji, vložena sredstva pa tembolj racionalno uporabljena.

mst

RDEČA DVORANA V VELENJU

prireja

VELIKO PUSTOVANJE

19. 2. 1977 s pričetkom ob 20.00

Zabavali vas bodo:

ansambel Pro arte s pevcem

Čobijem in

Fantje treh dolin.

Vstopnina 120 din.

Prodaja vstopnic v upravi Rdeče dvorane Velenje vsak dan od 7. do 14. ter od 16. do 19. ure.

Zavod za zdravstveno varstvo Maribor
TOZD Socialna medicina in higiena
Maribor — Prvomajska 1

objavlja
prosto delovno mesto:

ADMINISTRATORKE

za nedoločen čas, za 4 ure dnevno za Poslovno enoto DDD Celje

POGOJI: ustreznost popolna srednja šola z nekaj prakse.

Ponudbe, kolkovane s kolikom 1 din upravne takse, pošljite na naslov: Zavod za zdravstveno varstvo Maribor, Prvomajska 1.

OBČNI ZBOR



VRANSKO

ZBOR PRIJATELJEV MLADIH

Pod predsedstvom Dominika Verbiča se je letos prva seja zveze društva prijateljev mladine odvijala na Vranskem. Eden izmed sklepov v lanskem letu je namreč bil, da se bodo člani občinske zveze društva prijateljev mladine sestajali v različnih krajih občine, ker bodo na ta način lažje reševali društveno problematiko.

Prve seje na Vranskem se je poleg predsednikov in tajnikov osemnajstih društev žalske občine udeležilo tudi nekaj predstavnikov društev.

nopolitičnih organizacij, med njimi tudi sekretar konferenice SZDL Ivo Robič ter Vinčo Jug, član komisije za varnost prometa pri občinskem odboru in drugi.

Občinska zveza društev prijateljev mladine je bila za svojo dejavnost v preteklem letu pohvaljena, zlasti pa se je izkazala pri organizaciji dedka Mraza, ker so bili posebne pozornosti deležni delavci iz sosednjih republik.

V letošnjem letu se je ustanovila nekaj novih občinskih društev, zato so med delovne naloge letošnjega leta zapisali tudi seminar, kjer se bodo z novimi nalogami seznanili predsedniki in tajniki.

V mesecu oktobru bo ob 25-letnici ustanovitve DPM Zalec osrednja proslava v Preboldu. Sprejeli pa so tudi sklep, da bodo s tako obliko sestankov nadaljevali, ker je pokazala, da je uspešna. Ena prihodnjih sej občinske zveze DPM bo na eni izmed podružničnih šol v žalski občini.

ALOJZ KRONOVSEK

TVD Partizan — Gaberje Celje, Mariborska 42.

Prihodnjo soboto, 5. februarja, pa se bo ob 15.30 pričel nadaljevalni plesni tečaj, ki bo trajal vse do konca maja. Tečaj bo obsegal latinskoameriške ples: cha-cha-cha, rumba, samba, rock and roll, nova smer bita — philadelphia, hustle (nov ameriški ples) ter izpopolnjevanje standardnih plesov. Poučeval ga bo, prav tako kot začetnega, diplomiranih plesni mojster Ludvik Simončič iz Maribora.

Občinska Plesna šola Celje pa pripravlja še eno presenečenje. Sredi februarja bo organizirala tečaj za zakonce in odraslo mladino. Starost ne bo predpisana, lahko se boste vključili vsi, od 25. do 70. leta. Program bo prilagojen vsem, res vsem, ki se žele naučiti lepega, estetskega plesa.

Tečaj se bo odvijal v telovadnici TVD Partizan Gaberje Celje, poučeval pa ga bo profesor Simončič.

Družabni ples je sodobna oblika rekreacije in razvedrila. Plesni gib, usklajeni z glasbo, dopolnjujejo splošno ugleženost človeka. Ples vzbudi čut za ritem, posluh za glasbo, smisel za estetsko telesnega gibanja in lepega vedenja v družbi.

DARJA GLANCNIK

NOVI
tednik

KUPON ŠT. 4

100 ZENSK — BRALK NOVEGA TEDNIKA NA IZLET
Ta kupon izrežujete in vseh pet, objavili jih bomo vsak teden, priložite prijavi za izlet — če se boste odločili potovati z nami!

Neustrezno nagrajevanje?

Igor Belle, predsednik ZSAM Celje: »Res je, da je vse večje ekološko onesnaževanje, ki ga povzročijo prometne nesreče cistern, ki prevažajo nevarne tekočine. Na celjskem območju so bile lani tri takšne nesreče. Čeprav ni prijetno govoriti o tem, sodim, da je vse nesreče, ki so povzročile ekološko onesnaženje, zagrešil s svojimi napakami človek — voznik, kot posameznik. To naj ne zveni kot opravičevanje, je pa dejstvo, ki opozarja, da bo o teh vprašanjih treba z vozniki več govoriti. Predpisi za prevoze nevarnih snovi so tako strogi, da do nesreč ne bi prihajalo, če bi se le vozniki držali črke zakona. V vozilu morata vselej biti dva voznika, oba posebej izprašana za ukrepe v primeru razlivanja ali podobnih nesreč z nevarnimi snovmi. Na vsakih 30 ur vožnje je potrebnih 8 ur nepretrganega počitka. Kazen za neupoštevanje takšnih določil pa je do 20.000 din. Iz prakse vemo, da se vozniki določil ne držijo. Vozijo prehitro, pogosto je v cisterni tudi samo en voznik in podobno. Sodim, da je za to kriv uveljavljen sistem nagrajevanja v prevoznikiških podjetjih. Vozniki so plačani po prevoženih kilometrih ali po prevoženih količinah tovarov. To pa vsaj za prevoz nevarnih tekočin ne ustreza. Vozniki zato hitijo in nesreče so pogostejše.

Poleg tega ukrepa, ki zahteva spremembo načina nagrajevanja, zagovarjam še dosledno spoštovanje predpisov, bolj urejeno prometno signalizacijo, izogibanje konicam v prometu in boljše zavarovanje prevozov. Ne razumem, da pri takšnih vozilih ni obvezna rumena rotacijska luč, ki opozarja na poseben prevoz. Ne razumem, da so še vedno dovoljeni tudi prevozi s prikoličarji — navadno se namreč prva prevrta prikolica. Ne razumem, zakaj je intervencijska oprema vozil tako slaba.

Sodim, da čaka ZSAM veliko nalog pri urejanju teh vprašanj. Mi moramo osveščati voznike, spodbujati njihovo previdnost in prispevati k boljši prometni signalizaciji vsaj na vodno-varstvenih območjih.

Če bi spoštovali zakone

Marjan Ašič, predsednik IS skupščine občine Celje: »Zahteve po večji ekološki varnosti segajo v Celju že desetletja nazaj. Zal je bilo vse premalo narejenega. Povem naj, da zakonodaja ustrezno rešuje vse probleme varstva narave. Zal se zakonov ne držimo in tu je osnovni razlog ogroženosti naše narave. Ni mi znan primer, da bi proti kršilec ekoloških predpisov sprožili kazenski postopek z drastičnimi zahtevami. Kljub temu sodim, da je osveščenost o problemu nečistega okolja v celjski občini močna. Zato tudi sem prepričan, da bomo za varstvo narave v prihodnjih letih naredili več kot v preteklosti. Pri vseh investicijah zahtevamo strokovne elaborate o ekološki varnosti proizvodnje, pa se še vseeno pripeti, da smo izigrani.

Kar zadeva onesnaževanje zaradi prometnih nesreč, zame ni dilem. Treba je določiti rok, od kdaj naprej prevozi okolju nevarnih snovi ne bodo smeli več na cesto, ampak le po železnici. Tej pa je treba pomagati, da bo sposobna za hitre prevoze, v mestih pa urediti distribucijsko mrežo. Zal v praksi tega ne upoštevamo, resnično lahko na naših cestah srečamo vozila, ki prevažajo »čudaa«. Kaj več ne bo mogoče narediti, saj vemo, da je v prometu le odločilen človeški faktor. Vse ostreje se zastavlja vprašanje intervencijskih enot z ustrezno opremo, ki bi lahko posredovale v primeru, ko do nesreče vendarle pride. Naš izvršni svet je že zahteval od industrijskih organizacij odgovore, kakšne nevarne snovi vse se v Celju uporabljajo. Tako bo na osnovi tega štab civilne zaštite lahko dobil vsaj osnovne razkuževalne kemikalije. Sem zagovornik žalskega predloga, naj bi v Sloveniji ustanovili dobro opremljeno posebno intervencijsko enoto, ki bi lahko najustrežneje ukrepala v primeru ekoloških nesreč.

Malomarnost, kakršno srečujemo pri varstvu okolja, je prav šokantna. Naj le omenim neurejene sanitarne deponije, slabo vzdrževane čistilne naprave in slabo odgovornost ljudi, ki jih upravljajo. To je prava tehnična slepota.

Kar zadeva medobčinsko sodelovanje pri reševanju teh vprašanj, smo naredili še premalo. Medsebojno se obtožujemo, sami pa ne naredimo do-

JE VARSTVO OKOLJA LE PUHLO BESEDIČENJE?

ZAKON MED SMETMI

»Hodil po zemlji sem naši in pil nje prelesti«, je zapisal poet. Danes bi takšne misli le težko še kdo upravičeno spravil na papir, pa čeprav ta veliko prenese.

Okolje, narava, onesnaženje, ekologija, malomarnost, vse to so besede, ki jih imamo vedno pogostejše na ustih. kaj pa smo za svojo naravo, za očuvanje prirodnih lepot, zdravega okolja, ki nam zagotavlja obstanek, resnično naredili. Odgovor je krut in kratek: malo, če sploh kaj.

Zakonodaja je jasna, tudi ustavne pravice ljudi do zdravega in čistega okolja poznamo vsi, pa vendar smo pri obravnavanju problemov ekologije še vedno malomarni, nedosledni in pretežno deklarativni. Stanje, kakršno je, vzbuja strah. Terja ukrepe, akcijo, s katero bo mogoče naprej. Vizija osiromašene narave, puščobnih in mrtvih rek, ustekleničene pitne vode in plinskih mask na obrazu je sicer res še nerealna. Pa vendar je. Ali resnično delamo na samouničevanju? So problemi zdrave proizvodnje res predragi in za nas nedosegljivi. Ali pa gremo po lažji poti, kljub nevarnosti, ki nam na njej preti.

Koliko je kriva družba? Koliko človek kot posameznik? Kaj je mogoče poleg ustrezne zakonodaje, ki pa se je le redki držijo, še storiti, da bomo ekološko varni? To so bila vprašanja, ki smo jih zastavljali sogovornikom. Iz pestre palete odgovorov pa je nastala dokaj jasna slika o vzrokih malomarnosti in ekoloških nesreč, pa tudi jasen sklop odgovorov na vprašanja, kaj lahko za naše okolje, za nas in naravo, od katere smo odvisni, naredimo.

V tej reportaži nas je zanimalo predvsem dvojce: kako zagotoviti ekološko varnost v industrijski proizvodnji in kaj storiti, da bo manj nesreč pri prevozi nevarnih tovarov.

vojl. Medobčinsko sodelovanje bi moralo biti osnova vsem ekološkim programom.

Milko Turk, upravnik Petrola Celje: »Nevarne snovi, zlasti pa gorivo, se mora prevažati. Dokler železnica ni sposobna prevažati hitro, moramo pač uporabljati cestni prevoz. Pri tem pa prihaja do nesreč, ki so lahko katastrofalne. Osnova pri teh prevozih bi morala biti ostrejša osebna odgovornost voznikov in njihova disciplina. Vsa vozila imajo vgrajene tahometre. Vemo, da je najpogostejši razlog nesreč prehitra vožnja. Tahografi jo za beležijo, kontrolne službe pa proti voznikom, ki prekoračujejo dovoljeno hitrost, le redko ostro ukrepajo. Pri nas že nekaj let ni bilo nesreč. Odgovornost smo zaostri, tako-kontrolne so redne in ostre.

Med ostalimi ukrepi, s katerimi bi zagotovili varnejše prevoze, pa naj opozorim še na ustreznejšo prometno signalizacijo vsaj na vodno varstvenih območjih, kjer bi morali biti opozorilni znaki na vsakih nekaj kilometrov. Tudi na področju vzgoje in osveščanja voznikov še nismo naredili vsega, saj preradi spodbujamo njihovo hajko za časom in s tem hajko za denarjem.

Osebna odgovornost

Ivan Glušič, predsednik komisije za varstvo okolja pri IS Zalec: »Če govorimo o večji varnosti prevozov nevarnih snovi, bi morali po mojem mnenju storiti zlasti naslednje: vse težje prevoze bi morali preusmeriti na železnico. Cisterne naj pretežno vozijo ponoči, ko je promet redkejši. Poostrižiti bi morali nadzor nad spoštovanjem omejitev hitrosti. Več pa bi bilo tudi treba storiti za osveščanje voznikov. Tudi prometna signalizacija je še preveč slaba, saj praktično ni opozoril, da je vozilo v vodno-varstvenem območju.

Glede ukrepov, če že pride do nesreče, pa sodim, da bi vsaj na območju morali imeti skupno intervencijsko enoto, ki bi bila vsestransko usposobljena in dobro opremljena. K opremi štejem tako črpalke kot kemične spojine za nevtralizacijo različnih strupov. Kdo naj bi takšno ekipo ustanovil in opremil, pa je po mojem predvsem stvar dogovora prevoznikov, uporabnikov nevarnih snovi, cestnih podjetij in vodne skupnosti.

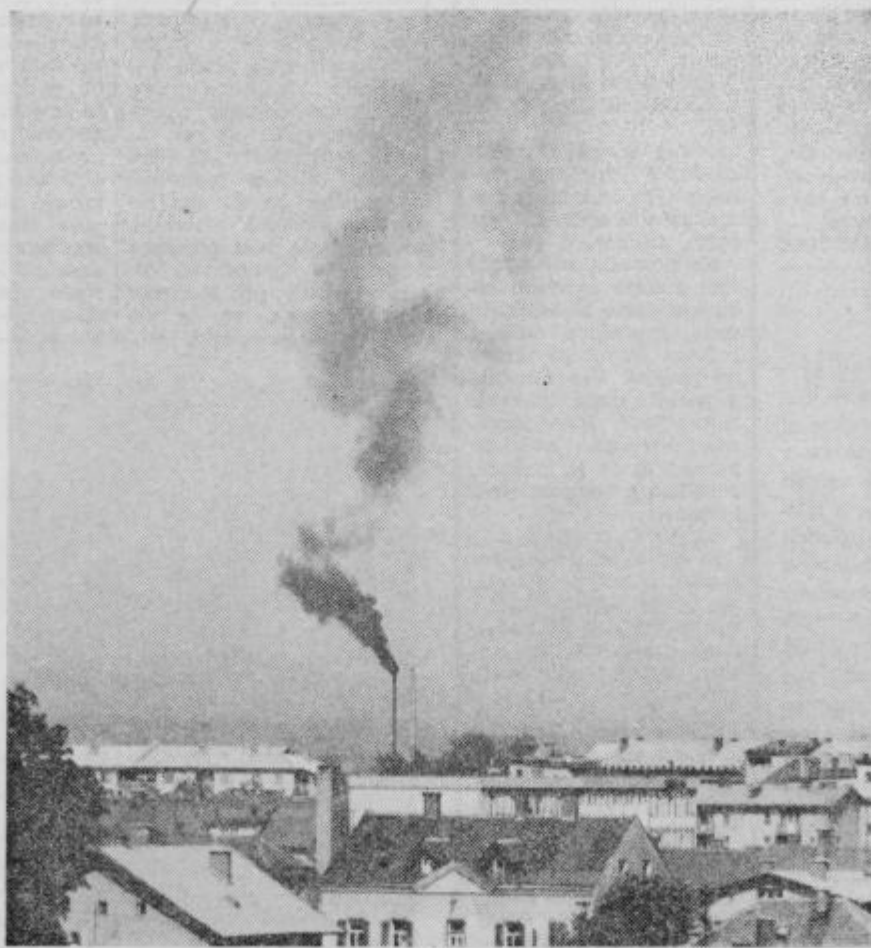
Ce govorimo o hujšem, tako imenovanem industrijskem onesnaževanju, pa je treba povedati, da smo naredili mnogo premalo. V bistvu podpiramo onesnaževanje, ko izdajamo tovarnam, ki niso zagotovile ekološko čiste proizvodnje, obratna dovoljenja. Skrajni čas je, da se pričnemo dosledno držati ostrih zakonskih predpisov. Treba pa je dvigniti tudi osveščenost vseh delavcev o problemih ekologije. Začeti je treba prav pri delavcih v proizvodnji in na tistih delovnih mestih, kjer skrbijo za ekološko varnost. Takšni delavci morajo biti visoko zavedni in osebno odgovorni za preprečevanje napak. Znanstvene institucije verjetno ne bi težko razvile naprav, ki bi lahko zvočno ali vizualno signalizirale nevarnost onesnaženja, razlivanja, nefiltriranja in podobno. Tudi to bi bil spodbuden ukrep za varstvo narave, saj bi pravočasni signal o nevarnosti onesnaženja olajšal hitro in učinkovito intervencijo.

To je bilo le nekaj mnenj. Verjetno bi jih lahko poiskali še več, čeprav bi najbrže bila podobna. Dejstvo je, da smo pri obravnavanju vprašanj ekologije malomarni. Da v tovarnah vidijo le končni izdelek, stranski, strupeni produkti zanje niso pomembni.

Dejstvo je tudi, da smo naredili premalo. Tako za osveščanje ljudi, odgovornih delavcev, voznikov itd. Ni mamo niti intervencijskih enot in opreme. Torej smo slabo pripravljeni na morebitne ekološke katastrofe. Igramo se s svojim obstojem. Približujemo si strahotno vizijo, opisano v uvodu.

In zato ne bi smeli poznati več sentimentalnosti, ne bi smeli več sprejemati plehkih opravičil in kvaziznanstvenih elaboratov, ki zagotavljajo ekološko varnost, pa prinesejo le nov vir onesnaževanja. Odločno se je treba spoprijeti s problemi ekologije. Odločno in brezkompromisno. Konec koncev delavci ne financirajo izgradnje novih tovarn zato, da bi jih te zastrupljale. Od deklarativnosti in poplave besed je treba preiti v akcijo. Zanje imamo vse zakonske predpise in osnove. Le držati se jih je treba. To pa ne bi smel biti več problem.

BRANKO STAMEJCIC



Z VOZIČKOM ZA PRIBOLJŠKOM

CUNJARKA CILKA

Le kdo jo v naselju ob Dečkovi cesti in Novi vasi v Celju ne pozna? Prirasla nam je k srcu, zato ji kdo včasih stisne tudi kaj takega, kar še ni za odpad.

Približno vsakih štirinajst dni se oglasi in pozvoni ravno v času, ko odhajamo v službo. Nervozni hitimo, pa nas s svojim odkritosrčnim obrazom zaustavi Cilka, »naša Cilka« ter nas prijazno povpraša, če imamo kaj za odpad. Z vsem je zadovoljna, četudi je to samo ena prazna steklenica ali dva stara časopisa. Največkrat ji pomaga tudi otroci iz naselja, ki ima Cilko rada, ker je tudi z njo neskončno vlijudna in jo razoroži v hipu, ko naklepa novo vragolijo. Celo na voziček ji otroci pomagajo naložiti in jo tudi pospremiti do naslednje hiše. Tu Cilka ponovi vlijudno in prijazno jutranjo prošnjo in z novim svežnjem pod roko odhiti k vozičku. Ko je poln papirja, stare pločevine, steklenice, polomljenih stolov in železa, krene po Mariborski na Surovino, kjer iztrži svoj vsakodnevni priboljšek, včasih pa je tudi samo topli obrok, edini v dnevu. S polnim vozičkom različne ropotije »zasluži« po enega do dva stara tisočaka, odvisno pa je, kaj pripelje.

S praznim cvilečim vozkom odhiti potem proti domu, ki je majhena hišica, postavljen na streljaj od Mariborske ceste, čuva pa jo hud pes.

Ko smo Cilko obiskali, ga je zaprla v edini prostor, kjer živi, v drugem delu majhne hiške pa prebiva njena hči. Cilko smo potegnili od želte in že je hitela odvezovat gumijast predpasnik, ki si ga nadene v ta namen. Mraz je pritiskal in zunaj nas je zeblo, zato smo klepetali v kuhinji Cilkine hčere, ki je še poležavala v postelji, čeprav je kazala ura takrat že enajsto dopoldan. V prostoru je bilo mrzlo, iz sobe je hropel kašelj in Cilko je tudi tu zeblo. Potožila je, da ji ma primanjkuje drv in res smo videli samo staro šaro, ki služi Cilki in hčeri za ogrevanje skromnih prostorov.

»Naša Cilka« ali uradno Lucija Romih se je rodila na Zgornji Hudinji pred 62 leti. Kaj je delo in kaj se pravi boriti se za vsakdanji kruh ve že iz malega. Mama je kmalu umrla in Cilka je prevzela gospodinjstvo, ko je bila še otrok. Kot dekle se je zaposlila v Emajlirki in si tu služila kruh skoraj deset let. Potem je šestnajst let pomivala posodo in okusila trdo gospodarjevo pest. In potem je še šestnajst let »pedenal«, s čimer Cilka misli in sama tudi tako imenuje delo gospodinjske pomočnice. Tudi zidarjem je stregla, takrat pa je imela tudi še moža. Pred enajstimi leti ji je umrl in ko je ostala sama, je začela razmišljati, kaj bi počela, da bi si lahko izboljšala dolge dneve, ki jih je

začela prešteti ob nizki pokojnini. Nekaj manj kot dve sto starih tisočakov dobi, zato ji pride prav vsak dinar, ki ga nabere s pobiranjem odpadnih stvari. »Kadar sem na terenu,« pravi Cilka, »redko jem toplo, najraje pa vgriznem v klobaso. Od mesa imam sploh vse rada.«

Pozimi, ko se cvileči vozek, v katerega je vprežena Cilka, bolj redko prikaže v njenem »becirku«, pa Cilka odide h kmetom po ščetine, ki jih skrbno zbira in tudi dobro gredo v denar. Ima že nekaj stalnih strank, kakor poimenuje Cilka ljudi, ki ji prihranijo svinjske ščetine.

»Ko sem začela pred enajstim leti hoditi od hiše do hiše ter pobirati vse, kar so drugi odvrgli, nisem mislila, da bom tako dolgo vzdržala. Skrajša mi je pomagal tudi brat, potem pa je umrl in sama sem ostala. Kogice nimam, kar sama vozim voz. Če bi imela oslička, ne bi smela z njim na glavno cesto, tako pa lahko grem. Nihče mi nič ne reče. Od začetka sem bolj pobirala stare cunje, zdaj pa jih ljudje nimajo več veliko, komaj da zaslužim ime, da sem cunjarka.« Ob tem se Cilka nekam otožno zasmee, verjetno ji misli za kratek hipce uidejo v tiste čase, ko je bilo potrebno manj vleči voziček, ker je bil poln cunj, te pa niso bile težke. Zdaj ima največkrat naložen papir, ki je težak in ne iztrži veliko zanj.



Močno mora potegniti in da leč vleči, na starost pa moči zmanjkuje.

»Tako dolgo bom še hodila naokoli, dokler bom zdrava in dokler bom mogla. V prsih me nekaj ščiplje in tudi močno kašljam. Zdagrem malo na teren, prišla pa bom, ko bo malo topleje. Kar pripravite mi kaj,« nas za slovo poprosi Cilka in njen otož-

ni glas nas spremlja še dolgo.

Velike roke vtakne pod pazduho, z nogami, obutimi v visoke moške čevlje, pa stopica, ker jo zebe. Popravlja si predpasnik in ruto, izpod katere se vidi osiveli lasje. Živi iz dneva v dan in leže z mislijo, da bo jutrišnji lepši. Si za pogum zvečer privoči kozarček? Se je osami-

la sama? Hčerka živi za drugimi vrati, Cilko pa varuje pes, edino bitje, ki razume tudi tedaj, ko človeški razum odpove.

Na pomlad bo spet prišla. Nabrali bomo cunje, papir in steklenice. Kar je nam odveč bo pobrala cunjarka Cilka, v zameno pa bo pustila kosček svojega srca.

ZDENKA STOPAR

TABLETOMANIJA

IZOGIBAJMO SE

Bolečine so neprijetne in so mnogokrat pokazatelj na neko bolezensko spremembo v našem organizmu. Lahko se pojavijo samo na površini, lahko je ostro omejena na en sam del telesa ali pa izžareva daleč v okolico in celo v globino. Velikokrat pri tem boli tudi glava, in zoper to nam je dala farmacevtska industrija cel niz zdravil, ki jih imenujemo analgetiki. Po raba teh tablet je ogromna in narašča iz leta v leto. Večina se jemlje brez vsakega pravega vzroka oziroma zoper tako imenovani histerični glavobol, ki se kaže v tem, da boli vsak las na glavi, okrog nje stiska obroč in ljudem se zdi, da jim bo glavo zdaj zdaj razneslo. Ali pa nesrečni zobobol, ki je posledica nehygiene ustne votline. Zoper takšne in tudi namiljene bolečine roka kaj kmalu seže po tabletah. Ponekod zalijejo tablete še z alkoholom, da s tem povečajo analgetični učinek. Kaj kmalu pa ena tableta ne pomaga več in jih je potrebno več, da bolečina popusti. Zakaj? Zato ker se je organizem že navadil na učinkovine v tabletah in pojavila se je tako imenovana toleranca, ko je za doseženje analgetičnega učinka potrebna doza, ki je velikokrat večja od običajne, fiziološke. To stanje se razvije sicer počasi, z večanjem števila tablet, in doseže včasih takšno stopnjo, da človek resnično zboli, če nima svoje tablete. Velikokrat mora biti ravno neka določena tableta oziroma zunanji videz igra tu zelo veliko vlogo. Tako na primer plivadoncu ne pomaga nobena druga tableta, pa čeprav ima isto sestavo kot plivadon, itd. In takih ljudi je zelo veliko v naši sredini. Včasih se zdi, kot da so jim te tablete nu-

ja za življenje, nadomestek za vsakdanjo hrano in težko jih je odpraviti, če mu izda le eno škatlico tablet.

Ker so pri nas skoraj vsi analgetiki istega sestava, bi bilo dobro, če si nekoliko bolj podrobno ogledamo posamezne zdravilne substance, oziroma njihove dobre in slabe lastnosti. Običajno gre za majhne količine aminopirina, kofeina, fenacetina, kodeina in včasih tudi fenobarbitona oz. njemu podobne spojine, ki se med seboj dopolnjujejo. Niso škodljive, če jih jemljemo občasno, če pa je jemanje tablet zoper bolečine razvada, so škodljive. Zlasti, če po njih segajo mladi, doraščajoči ljudje, ter tako uničujejo svoje zdravje.

BORIS JAGODIČ

VEČ
BRIGADIRJEV

Pri Občinski konferenci zveze socialistične mladine v Šentjuri so s 15. januarjem pričeli z evidentiranjem mladih, ki se bodo v poletnih mesecih udeležili mladinskih delovnih akcij. Med mladimi, tako po šolah ali delovnih kolektivih, vlada vse večji interes za delo v brigadi. Vse več in vse bolj pogumno se za delovne akcije odločajo tudi dekleta. Predstavniki iz Občinske konference prihajajo med mlade v posamezne krajevne skupnosti in se skupaj z njimi pogovarjajo in jim predstavljajo delo in življenje v brigadah, ki bodo prav v šentjurski občini letos zaživele v kar največjem razmahu.

M. P.

GOSPODINJE:
POZNATE OV-
SENE KOSMIČE
IN NJIH
UPORABO?

Roko na srce! Ali imate ovsene kosmiče stalno na zalogi? Ali ste ena izmed tistih, ki smatra ovsene kosmiče izključno kot hrano za dojenčke in pozabljajo, da tudi odraslim ovseni kosmiči čudovito teknejo, če jih znate pravilno pripraviti?

Na škotskem uporabljajo kosmiče vsak dan kot mi moko ali krompir, v Veliki Britaniji pa je kosmičeva kaša obvezen zajtrk številnih Angležev.

4 dkg surovega masla, čebula, 5 dkg ovsenih kosmičev, paradižnikova maza, juha iz kock, sol, paprika, sladkor.

Na surovem maslu počasi dušimo narezano čebulo, dodamo kosmiče, jih malo popražimo, vendar pazimo, da čebula preveč ne porjavi. Vse zalijemo s paradižnikom in enim litrom juhe. Juho posolimo, potresemo z rdečo papriko in če je prekislja, osladimo s ščepecem sladkorja.

30 dkg moke, 10 dkg kosmičev, mleka po potrebi, sol, 4 jajca. Nadev: 35 dkg surove skute, 3 žlice sladkorja, malo smetane, rozine, rum, vanilin sladkor.

Moko in kosmiče razmešamo v mleku, dodamo sol in rumenjake ter trd sneg beljakov. Iz testa spečemo palačinke in jih napolnimo s pripravljenim nadevom. Za nadev skuto pretlačimo, posladkamo, dodamo kislo ali sladko smetano, toliko, da se dobro maže, ter odišavimo z rumom in vanilnim sladkorjem.

ALPINIZEM

TURNO SMUČANJE

V program alpinistične dejavnosti je povsod po svetu kot samoumevno vključeno tudi visokoalpsko smučanje t. imen. turni smuk. Pri nas je ta smučarsko-alpinistična kombinacija šele na začetku svojega razvoja, oz. je v zadnjih letih celo manjša kot pred vojno in takoj po njej. Večina alpinistov, med njimi tudi ekstremni plezalci, zmotno mislijo, da smučanje pač ne spada v alpinizem. Pozabljajo, da je v besedi alpinist združeno precej več elementov kot samo plezanje. Predvsem tega naziva ne more nositi človek, ki je samo mojster kopnega plezanja, zimski alpinizem in smučanje pa sta mu nepotrebna dodatna obremenitev in včasih tudi preveliko tveganje. V alpinističnih odsekih in tudi pri Planinski zvezi Slovenije, se te pomankljivosti zavedajo, zato

je v programu alpinističnih šol tudi visokogorsko smučanje kot obvezna učna snov. Tudi pri ocenjevanju vzponov se turni smuki upoštevajo ob vsakoletni bilanci kot opravljen plezalni vzpon. Vse to z namenom, da se poudari vrednost turnega smuka, ki zahteva predvsem dobro kondicijo, primerno smučarsko osnovo, obvladovanje orientacije in spusta po velikih strminah. Pri naših alpskih sosedih dajejo na to zvrst »alpinizma« velik poudarek, o čemer prič povabilo italijanske alpinistične zveze, ki je predlagala sodelovanje z našimi alpinisti prav na področju turnega smučanja.

Na celjskem področju za organiziranje turnih smukov sicer ni idealnih pogojev, v pošteb pa pridejo smuki: Mozirska—Raduha, Skarje—Korošica—Vodole—Luče, Ko-

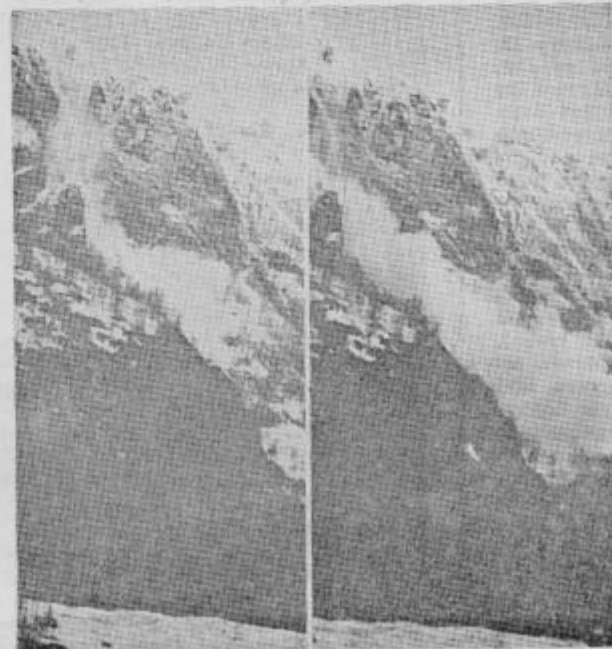
rošica—Velika Planina. V rednem letnem koledarju pa so že utrjeni znani smuki v Julijskih in to Triglavski smuk, Sedmera jezera—Krn, Vogel—Komna—Sedmera jezera—Triglav—Krna in več krajših, ki se jih lahko udeležijo tudi povprečni smučar-planinec pod strokovnim vodstvom. AO Celje bo v aprilu organiziral za poizkus turni smuk za planince in alpiniste na poti: Podvolovlek—Vodole—Korošica, Skarje—Logarska dolina. Razpis bo objavljen pravočasno.

Alpinizem je dobil v zadnjem času še eno disciplino, ki ni nič manj nevarna in atraktivna, zato pa včasih povsem nesmiselna: spusti z zmajem (deltaplanom) z vrhov v dolino. »Nov svetovni rekord« v takem poletu so dosegli Avstrijci v Hindukušu, kjer sta se Gelswinkler in Bergmann spustila z višine 6900 metrov. Spust je bil opravljen v sklopu alpinistične odprave na Nošak (7492 m). Prejšnji rekord so imeli Američani na Mount Mc Kinley z višine 6190 metrov.

Razmere v hriboh se niso dosti spremenile. Še vedno obstaja nevarnost plazov, sneg je delno utrjen le na južnih in vzhodnih pobočjih. Na sliki: Prvi plaz pod Travnikom. Slike so posnete v razmaku 1 sekunde. Tak plaz lahko doseže hitrost do 300 km na uro.

ZAHVALA

Lenki in Jožetu Banovšek, ki sta našla večjo vsoto denarja in ga v celoti vrnila lastniku, se za tako humano in pošteno dejanje iskreno zahvaljujem. Tone Siemensek, Jazbine 16.



ODMEVI

V OSPREDJU SO DIHALA

Da imamo takšno ozračje v Celju je k temu gotovo pripomogel vse gostejši avtomobilski promet. Tovarne, ki neprekinjeno spuščajo v ozračje velike količine dima. V zimskem času pa kurjenje peči za ogrevanje stanovanj in morda še kaj, v kar se človek niti ne pogloblja. Kako se pa počutimo mi Celjani pod takšnim ozračjem, nam potrjuje članek v eni izmed decemberskih števk NT pod naslovom »V OSPREDJU SO DIHALA«. Pisec ugotavlja na podlagi zbranih podatkov, da so bolezi dihal med prvimi vzroki za odsotnost velikega odstotka delavcev z dela. To bi Celjane moralo bolj kot skrbeti.

Ze dolgo čutim potrebo, da bi nekemu izrazil svoje spoznanje o vplivu slabega zraka na moje zdravje. Zdej mi je dana možnost, da potrdim ugotovitve pisca, da resnično takšen zrak, kot ga vdihavamo zadnja leta v Celju, močno vpliva na slabo počutje in zdravje človeka. Precej časa je že, odkar sem začel odpirati vrata zdravstvenih ambulant z željo, da bi našla pomoč za izgubljeno zdravje. Ni me sram tega priznati, kajti bilo je potrebno. Vendar z žalostjo in grozo sem vsako leto znova ugotavljala, da na moje slabo počutje ne vpliva samo moja kronična bolezen, pač pa tudi nečist zrak, ki ga vdihavam. Kako sem prišla do tega spoznanja.

Rojena sem na podeželju in tako sem se vračala nazaj v rojstni kraj. Takrat, ko sem zbolela, pa še pogostejše. Ugotavlja sem, da se v čistem zračnem okolju mnogo bolje počutim in že po nekaj dneh izgine utrujenost, glavobol in druge težave. Tako delam še danes, kljub temu, da se mi je bolezen popravila, vendar čutim, da celjsko ozračje še vedno slabo vpliva na moje zdravje. Tu bolj životarim. Ko je prehudo, zopet odidem v domači kraj ali kam drugam po čist zrak, da si zagotovim novih moči za nadaljnjih ne-

kaj dni življenja v Celju. Rekl boste, kaj pa potem delal v Celju. Tudi jaz si pogosto zastavljam to vprašanje. Vendar, ko mlad človek gre od doma v mesto ne pomisli na posledice, ki se potem skozi življenje nakopijo in ogrožajo normalno človekovo okolje. Ustvariš si družino, dom, sprejmeš mesto za svoje in ne razmišljaš, da bi odšel. Če bi se človek lahko preselil kot polž s svojo hiško, bi se prav gotovo. Tako bom ostala zvesta svojemu domu, Celju in onesnaženemu zraku. Vendar se bom po svojih močeh borila proti temu zlu in pridružila vsem tistim, ki želijo, da bi Celje postalo čistejšo in bolj zdravo.

Človek današnjega časa, obremenjen s fizičnim ali umskim delom, ki ga tok življenja potegne v neprestano dejavnost, bi moral živeti še toliko bolj v urejenem in čistem okolju. Lažje bi premagoval vse napore, ki mu jih življenje narekuje. Tako je pa ravno obratno. Vse preveč hitro se aklimatiziramo in ne razmišljamo o svojem življenjskem prostoru, ki nas obdaja in kakšen je. Vendar naša pljuča, srce, ledvica, živci, itd. — ti se nočejo privaditi na tuje vplive iz okolja. Z odporom sprejemajo vse, kar je njim neznanega in nezdravega. Dokler nam pošteno ne zagodejo, ko človek zboli in se zruši. Da je tako res so zbrani podatki o odsotnosti z dela zaradi bolezni v celjski regiji dovolj govorno potrdilo, da ljudje iščejo pomoč. Najbolj pa se človek prepriča sam, kadar išče pomoč pri zdravniku, kjer v prepolni ambulanti čakaš na svoj vrstni red.

Ne kričimo samo ljudje, tudi živali. Govedo v okolici Teharij predčasno oboli, odadajo ga v klavnico. Drevje bolešno zre v nesimpatično naravo. Jelše ob Voglajni nasproti Cinkarne izumirajo, vsako leto jih manj ozeleni. Te požagajo in skurijo. Rastline na vrtni, rože nimajo prave rasti in po listih dobivajo rdeče rjave pege. To

se v čistem zračnem okolju ne dogaja. To so ugotovitve, ki potrjujejo, da je nekaj v našem okolju treba storiti. Mislim, da je čist zrak po potrebi in pravica, da ga človek uživa v takšni obliki, kot mu je bilo po naravi dano. Prav tako čista voda studenčnica, ki je človeškemu organizmu nujno potrebna. In sonce, ki skoraj več ne more do nas. Zato nazaj k naravi, k ZRAKU — VODI — SONCU, da bi bili bolj odporni proti sovražnikom našega zdravja!

Naši zdravniki naj mi ne zamerijo, če jim svetujem, da bi za kakšno uro prej končali svoje delo, se vsedli skupaj in razpravljali, kako vplivata nečist zrak in voda na človeški organizem in zdravje. Uspeh ne bi izostal, nam pa bi mnogo koristil. Enako bi spodbudila gozdarje in agronome, morda še koga, da bi si spomladaj ogledali rastline v mestu, zlasti jelše ob Voglajni.

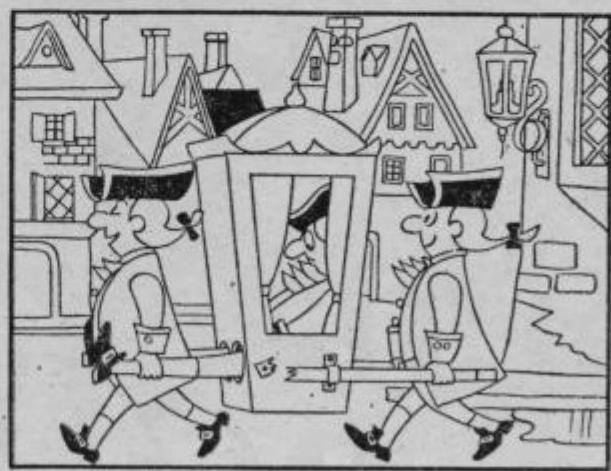
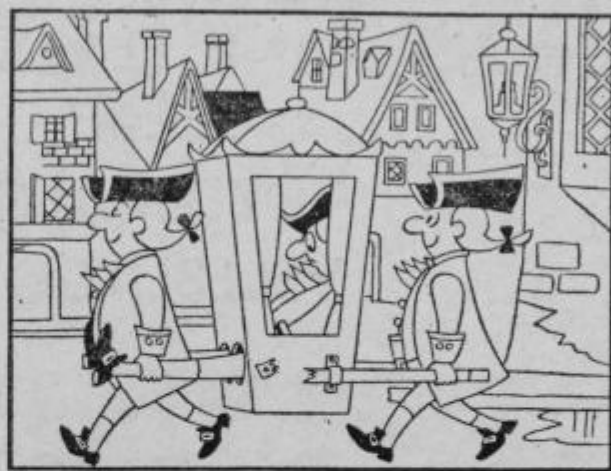
NARAVA DAJE — ČLOVEK JO UNICUJE.

V prvi vrsti so k temu poklicani občinski družbeno politični dejavniki, ki imajo dolžnost, pravico in možnost zagotoviti občanom zdravo okolje. V kolikor bi bilo na tem področju več načrtnega in premišljenega dela ter dosledno spoštovanje dogovorjenih norm, bi posledice gotovo bile milejše. Glede na to, da smo pred nekaterimi novogradnjami v naši občini, ne bi smeli dopustiti, da se ponovijo stare napake, ko smo zaradi pomanjkanja investicijskega dinarja opustili izgradnjo čistilnih naprav. Moja velika želja v tem letu je, da bi odgovorni v občini, v delovnih organizacijah in vsi občani spoznali, kakšne ukrepe bo treba storiti, da bo Celje izgubilo to:

»SIVO BELO MEGLENO ZAVESO, ki kot ČRN VRAN vsak dan, poleti kot pozimi PREZI NAD NAMI in nam STEJE MESECE, DNEVE, mi pa KRICIMO, a REDKI NAS SLIŠIJO.

JOŽICA JELENC

Nagradna slikovna uganka



Sličici se razlikujeta samo v dvajsetih podrobnostih. Katerih?

Nagradni razpis

Med reševalce, ki bodo pravilno rešili nagradno slikovno uganko, bo žreb razdelil tele nagrade:

1. nagrada: 300 din
2. nagrada: 200 din
- 3.—6. nagrada: 100 din

Izrezek z rešitvijo pošljite na naslov: Uredništvo NOVEGA TEDNIKA, 63000 Celje, Gregorčičeva 5. Na pisemski ovitek napišite NAGRADNA SLIKOVNA UGANKA. Pri žrebanju bomo upoštevali vse rešitve, ki bodo v uredništvu do četrtega, 3. februarja.

BREZ BESED



ANEKDATE

General de Gaulle je opozarjal svojega življenjepisca: »V svojem delu pripovedujete, da sem kot poročnik služil v regimentu tedanjega stotnika Pétaina — to ne drži. Manj pravilno pa je, ko trdite, da Pétain praktično nisem poznal, ker častniški protokol ne dovoljuje osebnih stikov med osebami, ki imajo v hierarhiji različne čine. No, to je napačno.«

Presenečen je dvignil soga-vornik obrvi.

»Zelo preprosto,« je nadaljeval de Gaulle, »saj sva imela s Pétainom ista dekleta.«

Francoski slikar Dominique Ingres je odgovoril učenca, ki ga je vprašal, kako naj portretira:

»Kadar boste portretirali dvajsetletnico, jo naslikajte takšno, kakršna je, štiridesetletnico pa naslikajte takšno, kakršna je bila.«

Malce domišljavi italijanski igralec Tino Rossi je potoval v London z vlakom, ne z letalom.

»To delam iz previdnosti,« je pojasnil prijatelju, »kadar koli se letalo raztrešči, je med žrtvami vedno kakšna slavna osebnost.«

Rešitev iz prejšnje številke

KRIZANKA

Vodoravno: Ostržek, skomine, trtar, —g—, ban, PL, —z—, —l—, boj, AP, puš, Tovariš, eter, čč, Grk, —j—, —e—, lč, mur, —j—, dural, Amerika, južnjak.

MALA KRIZANKA

Vodoravno: recept, omarrar, par, SM, Astra, strn, or, alt, Bolgar, Asmara.

FRAN ROŠ

ZVESTA ČETA

22

Bili so na nočni vaji. Z južne fronte je rahlo brnelo. V mlakino, črno temo je drehtalo svetil rumeni mesec in bliskalo so se iz njega bele hlače nadporočnika Negimana, ki je begal od moša do moša. Pričakovali so napad sovražnika, ki ga je predstavljala druga stotinja.

Sredi ravni je stal širok hrast in tudi tja je bil postavljen moš na stražo. A zdaj se ni nihče ganil ob drevesu. Pač, v travi je negibno ležal vojak, toda z licem obrnjeno v tla.

»Tu, na tako važni točki spite? V sovražnikovi bližini! Ne ver-jet-no! Vaše ime?«

Dvignila se je visoka postava. Bil je Ivan Meglič, izmučen in sam se je bil zamislil v dalje tu sredi mirnih trav, v topli noči.

»Nisem spal, samo glavo sem povsila.«

»Spali ste! Ime? Ne potrebujemo vas več! Tako jo hočem predlagati gospodu stotniku, da vas vrne polku.«

In dalje skozi temo so skakale bele hlače.

Na večer pred Ivanovim odhodom so zelnici krenili v krmo. Prvi je odpadel od njih. Sam pojde svojo pot, ki mu je prinašala vse nevarnosti. Postal je nevaren gosti avstrijskega častnika, toda zato je bil vreden, da pojde s prihodnjo stotnijo v ogenj.

V jutru se je odpeljal. Bil je bridek udarec, poln krutih znamenj za bodočnost. Četvorica je bila okrnjena. Dan je sledil dnevu z novimi težbami brez prestanka.

Poletje je bilo vroče in skoro brez dežja.

Večere so presedeli v krčmi, peli so le malo, odkar so bili brez Ivana.

Tisti večer je vstopila gruča Čehov in prisledila k slovenskim tovarišem. V sosednji sobi so glasno prepevali Nemci. Slovani so trkali s čašami, oponašali psovke oficirjev in govorili o prihodnosti, ki mora biti pravična. In so zapeli »Lepo našo domovino«. Iz src je vrela pesem.

Tedaj je vstopil Rus Jegor Petrovič, vojni ujetnik, ki je delal zdaj tu na posestvu krčmarice.

Dvignil se je sloki Čeh Zdeněk, napil je bratu Rusu in trčil z njim. Vsi so mu sledili. Potem so mu nasuli cigarete in ga tolažili, da se skoro vrne v veliko Rusijo. Jegor Petrovič se je blažen smehljaj in se zahvaljeval.

Neki Nemec od graškega polka je iz sosedne sobe pogledal semkaj, hrup ga je bil privabil, no, in potem je Jegor Petrovič odšel. Blizala se je deveta ura, vsi so vstajali od miz. Zunaj je grmelo, nevihta se je blizala. Komaj so legli na slamnjace, je pričelo liti na vso moč in ni nehalo do jutra.

Ta dan niso odšli na vaje, bil je napovedan pouk za ves dopoldan.

Stotnik Salzer je zgodaj vstopil v šolsko sobo. Bil je razburjen, drhtel mu je obraz z naočniki vred. Slikal je pojocje in preteče s katedra:

»Največja sramota, ki more doleteti vojaka, je ujetništvo. Vojni ujetniki so kakor arestanti. Razgovori z njimi so prepovedani. Sirovo sicer ni treba z njimi ravnati, sočutje pa je tu odveč. Samo mrtvemu sovražniku gre čast. Zgodilo pa se je, da je sinoči več enoletnikov moje stotnije bilo v družbi vojnega ujetnika, z njim so pili in mu dajali cigarete. To je sramotno! Bodoči avstrijski častniki so se bratili z arestantom! V ovadbi so navedeni Zdeněk, Dosedla in Travnar. Stopite pred mene! Izključeni ste iz šole. Fuj, panslavisti!«

Odkorakali so v pisarno. Izdali niso nikogar izmed ostalih, večino očitkov so tjili, a ovadbe niso mogli ovreči. Nadporočnik jim je pregledal kovčge, prebrskal knjige in pisma. Tudi Verina pisma in dopisnice je prijel v roke.

Zvečer so odhajali k vlakom, s kovčgi in vsem orožjem. Tovariši so jih spremljali. Pred kolodvorom so peli.

Prvi se je poslovil Milan, ki je odhajal na fug:

»Se danes poiščem Ivana. In potem pojdem njegovo

pot. S prvo stotnijo za njim. Morda se vsi snidemo tam zunaj. Ali konca vojne ne dočakamo vsi. Bogovi zelencem niso naklonjeni.«

Brez besed sta se vračala Tine in Polde. Legla sta. Ob deveti uri so tovariši prinesli Miloša Belšaka. Napil se je bil do nezvesti in je stokal leže.

Pozno v noč sta si šepetala Tine in Polde. Sama ne ostaneta več tu, sta sklenila:

»Vseeno je, če pogineva tu ali tam zunaj. Treba je poizkusiti z boleznijo, da se rešiva vsaj v pisarno. Najini telesi ne smeta biti gnojilo za uspevanje avstrijske bodočnosti.«

Minilo je štirinajst dni. V vsej tej dobi sta živela brez hrane le ob vinu in črni kavi. Vse naporne vaje sta vzdržala. Polt jima je orumenela, posušila sta se do kosti. Bolešno so jima sijale motne oči, pot ju je oblival. Zvečer jima je že druga čaša vina zameglila glavi. Pridušeno sta klela tiranijo, ki zaradi nje ugonablja zdravje in mladost.

Oslabela in na videz bolehnata sta se z veselo slutnjo vozila pred komisijo. Izrečeno je bilo, da sta uporabna le za lahke pisarniške posle.

Tako sta si omilila bodočnost in radost jima je bila velika ob misli, da zapusti zdaj oficirsko šolo in njene oblastnike, da oddata orožje morda za vselej.

Citala sta liste. Uspešna ruska ofenziva Brusilova je spet zavojevala Bukovino in vzhodno Galicijo. Poročila s fronte so javljala pregrupacijo čet. Italijanski napad, ki je osvojil porušeno Gorico, je spet miroval. Antantne čete so v strašnem boju počasi prodirale ob Sommi od jarka do jarka. Romunija se je pripravljala, da poseže v vojno. Borba je bila na višku. Ivan in Milan bosta vržena v njene najhujše dneve. O, da bi imela kaj sreče!

Poslali so ju v staro, domače mesto, ki se je kopalo v sopari, njegove stare ulice so bile kakor včasih. O, samo ulice. Zakaj ljudje, kar jih je bilo še tu, so s trudnimi srci in trpkimi lici hodili po vsakdanjih, prevsaddanjih potih. Ali še so živeli patrijoti, ki niso hoteli povesti glav.

Milan je bil tu sam. Ivan je bil odšel pred tednim dni s stotnijo na fug k Soči, v pekel. Dan pozneje je bila dospela Anica in Ivana ni več našla.

Dovolili so Milanu, da je dan dopusta preživel v Sentjanžu. Mrk mu je bil oče, zajokane so bile materine oči. Ni bilo poročila o usodi Cirilovi in zdaj je za njim odhajal še Milan.



EXPORT - IMPORT

TEHNO-MERCATOR

CELJE

TOZD MALOPRODAJA

VELEBLAGOVNICA T

15.1.-15.2.1977

posezonska
RAZPRODAJA

30-50%

*USNjena in

TEKSTILNA GALANTERIJA

*ŽENSKO IN MOŠKO PERILO,
PLETENINE

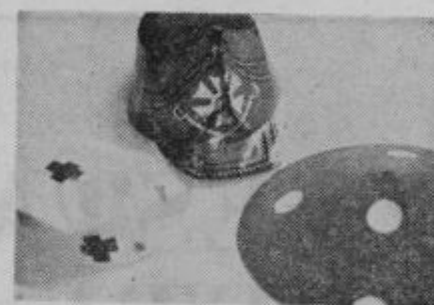
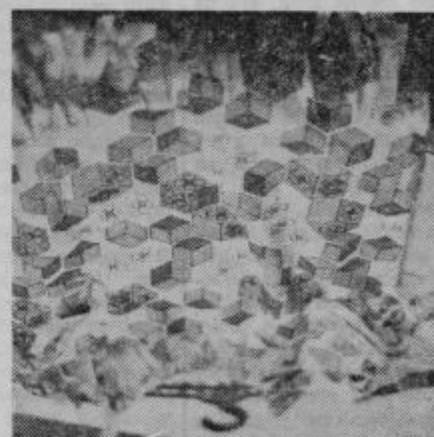
*MANUFAKTURNO BLAGO

*ŽENSKA, MOŠKA
IN OTROŠKA KONFEKCIJA

*ŠPORTNA KONFEKCIJA

**PRIPOROČA**

Ko boste prišli v Veleblagovnico T v Celju, vam bo oddelek takoj na desni strani v pritličju pritegnil pozornost s svojo živopisno urejenostjo. Niste se zmotili — pust bo kmalu pred vrati. Toda Tehnomercator je mislil na vas: za vse je poskrbljeno. Za kostume, klobučke, kape, kraljeve krone, smešne obleke, čudne maske. In za vse, kar sodi zraven: debel nos, čudna očala, brki, ki jih čez leto ne nosimo in še kaj. Vsega vam ne bomo zaupali. Pridite v Veleblagovnico T in si oglejte. Pa kupite. Pust bo kmalu, da vam ne uide! Naše slike seveda prikazujejo samo delček tistega, kar boste videli v Veleblagovnici T. Paša za oči vas čaka.



AKTUALNI PROBLEMI TELESNE KULTURE

TEŽAVE S FINANČNAMI

KAKO BO S SEDMIMI IZPUŠČENIMI DRUŠTVI

Na skupni seji IO TKS in predsedstva ZTKO občine Celje so podrobno obravnavali realizacijo programa za leto 1976 in ugodno ocenili napredek tako v množičnosti, tekmovalnem športu in izgradnji novih športnih objektov.

Tudi program za leto 1977 zagotavlja lepe smernice uveljavljanja portoroških sklepov — nadaljnje utrjevanje množičnosti z razširjenostjo dejavnosti za kategorijo predšolskih otrok, ŠSD, TVD Partizan, vadbe v TOZD, bogatitvi trm iger in akcij, pristopu selekcij za kvalitetnejši napredek v tekmovalnem športu v prioritetnih panogah in igrah (atletika, rokomet, košarka, nogomet), uvedbi pionirskih športnih šol v nogometu in hokeju na ledu, uveljavljanju novega tekmovalnega sistema z nastopi

selekcij, pristopu organiziranja in delovanja regijskega strokovnega centra za vzgojo novih strokovnih kadrov, nadaljevanju izgradnje športnih objektov in igrišč, še zlasti v krajevnih skupnostih, izvajanju rednega tekmovalnega sistema in vrsti prireditev, izletov, pohodov ter drugih množičnih telesnokulturnih manifestacij. Tako zastavljen program pa terja izdatna finančna sredstva, ki jih ob dokaj nizki prispevni stopnji in velikih obveznostih TKS Celje do združevanja sredstev na republiški ravni ni moč zagotoviti za izvajanje rednega programa. Predstavniki obeh vodstvenih zvez za telesno kulturo so zato sklenili, da bo treba programe osnovnih organizacij ponovno pretehtati in zagotoviti sredstva za tisti del programa, ki zagotavlja utrjevanje osnov-

nih smernic razvoja telesne kulture. Zlasti za področje tekmovalnega športa bo treba zagotoviti dodatna finančna sredstva, ki bi jih naj dobili s sklenitvijo posebnega samoupravnega sporazuma TKS s TOZD na območju občine Celje iz naslova za reklame (10 odst. namenjenih sredstev bi naj služilo za reklamiranje dejavnosti TOZD preko športnih prireditev in tekmovanj!).

Se vedno pa ostaja problem financiranja nekaterih društev, ki so širšega družbenega pomena, odprti in ga TKS ne more pokrivati. To so predvsem AERO klub, košaristični klub, GRS, šahovski klub, taborniški odred II. grupe odredov, klub celjskih študentov, center za mladinski turizem, občinska plesna šola in mladinski klub.

K. JUG

TKS IN ZTKO

NOVI PROSTORI

Z današnjim dnem so začeli delati v novih prostorih člani strokovne službe Telesno kulturne skupnosti Celje in Zveze telesnokulturnih organizacij Celje. Doslej so imeli svoje delovne prostore v Gledališki 2, zdaj pa jih imajo v hali Golovec.

V njej so dobili tri prostore, ki so si jih takole razdelili:

v sobi številka 69 je računovodstvo (tel. 26-229), v sobi št. 70 so strokovni tajniki (tel. 23-275) in v sobi št. 71 sekretar TKS Mirko Kolnik (tel. 24-906).

Torej v vednost vsem športnikom, športnim delavcem in ljubiteljem športa ter tudi rekreacije: strokovni službi IO TKS in ZTKO sta zdaj v hali Golovec!

SMUČANJE: ZNAČKE BELEGA ZAJCA

Zadnjo soboto in nedeljo so številni smučarji uživali na Golteh v dobri smuki. Prizadevni celjski zbor učiteljev in vaditeljev smučanja pa, je v nedeljo letos prvič ponovil tekmovanje za zlato, srebrno in bronasto značko BELI ZAJEC, ki je pritegnilo kar 40 smučarjev. Tokrat je bila bera kar dobra. Zlato značko je osvojilo 17, srebrno 13 in bronasto 16 smučarjev. Pri moških je najboljši čas dosegel Liseč z 1:13, vsega le 2 sekundi slabšega od rekorda proge, ki ga ima v posesti Vili Koržija, pri smučarkah pa je Tatjana Feidnova postavila nov rekord proge z 1:25 (prejšnji rekord je imela v posesti Bojina Veber z 1:33).

Tako je bilo sedaj po štirih letih obstoja tega tekmovanja na progi 1.100 m z višinsko razliko 206 m, ki poteka po čudovitih terenih od vrha Starih stanov do Morave, podeljenih v osmih tekmovanjih 122 zlatih, 95 srebrnih in 82 bronastih značk BELEGA ZAJCA.

Ponovitev tekmovanja bo tudi prihodnjo nedeljo ob 10.00 s startom in prijavo na Starih stanov. Ljubitelji smučanja, ki so že večkrat v obvladavanju smučarskih likov na snegu, bodo vsakogar lahko preizkusili svoje znanje v tem svojevrstnem tekmovanju.

K. JUG

UMETNOSTNO DRSANJE: PRVI NASTOP

Marljivi športni delavci pri HDK Celje so pripravili medobčinsko prvenstvo Celja v umetniškem drsanju. Nastopilo je mnogo mladih tekmovalcev. Med pionirskimi je v skupini »C« zmagala Mateja Aubrecht, v skupini »B« Nataša Zabukovec in v skupini »A« Metka Hladin. Pri pionirjih je v skupini »C« zmagal Matej Pankerc.

Zanimive so bile tudi borbe mladink. V izenačeni borbi je zmagala Jolanda Savernik pred Niko Blagotinskič in Vanjo Skečko. Pred celjskimi umetniškimi drsalci je še republiško in državno prvenstvo ter tekmovanje za pokal Stanka Bloudika. Tudi tu lahko pričakujemo uspeh.

J. K.

ODJUGA POKVARILA TEČAJE

Nenadna odjuga je marsikje prekinila v semestrskih počitnicah načrtovane in že pričete smučarske tečaje za šolsko mladino. V njihovi trenutno ni zadovoljivih snežnih pogojev za množično poučevanje smučanja. Treba se je odločiti za smučišča na Golteh, Rogli, Lisci in drugih planinskih predelih. Ta oblika smučarskih tečajev je vsekakor dražja, ima pa svoje neprecenljive zdravstvene vrednosti. Večina vodstev šol še čaka na ugodnejše snežne pogoje v domačih krajih. Mladina PSC Celje izkorišča semestralne počitnice za smučarske tečaje na Rogli, tudi na Golteh srečujejo izbrane šolske skupine, dočim so v smučarski občini, predvsem na Kozjanskem nekaj dni lepo smučali kar na domačih terenih.

Postanek tudi pri Glaziji in Merusu. Prvi tečaj je že zaseden. Drugi tečaj se bo pričel naslednji ponedeljek in bo trajal do petka. Cena 480,00 din pa je ugodna, saj je v tem znesku vračunana vožnja, gondola, sistem vlečnic in smučarski učitelj. Morda pa se bodo nekateri odločili za to sistematično obliko smučanja.

K. JUG

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

KOŠARKA:

TEŽAVE S SODNIKOM

V XI. kolu so Celjani gostovali v Karlovcu proti Zeleničarju, kjer sta jim slaba sodnika Lotrič iz Ljubljane in Teskera iz Zagreba dobesedno ukradla zmago. Celjani so dobro zaigrali v I. delu, ko so si priljubili že 15 točk prednosti, vendar so domačini to razliko znižali na koš razlike. V II. delu, ko so bili Celjani boljši in večinoma vodili, pa sta sodnika s svojimi odločitvami in materialnim kršenjem pravil iger zapečatila usodo gostov. Rezultat 103:101 za domačine je bil izsiljen v zadnjih minutih igre. Sodnika sta v II. delu ocenila domala večino akcij Celjanov za prekrške. Tako sta že v začetku drugega polčasa izločila iz igre najboljšega Celjana Pipana, nato pa postopoma še vse prvo petorico — Kralja, Subotiča, Stefana in Mihaela. Ne glede na takšen razplet se se Celjani srčno borili in šele v zadnjih sekundah tekmo izgubili. Vođa potovanja tov. Branko Martič je med drugim dejal, da so bili Celjani v tem srečanju mnogo boljši od domačinov, da so vso tekmo držali niti v svojih rokah, da pa je nemogoče zmagati tudi če si boljši, v kolikor igraata proti ekipi tudi oba sodnika. To je bila že vnaprej zrežirana tekma. Igralci Celja so bili zaradi takšnega načina sojenja izredno prizadeti. Vložili so protest proti izidu zaradi materialneag kršenja pravil igre, ki sta jih večkrat povzročila sodnika. Kakšen bo razplet tega protesta je težko oceniti, saj je tudi delegat te tekme bil domačin. V Karlovcu so se izkazali vsi igralci. Najuspešnejši pa so bili: Sabolčki 27, Gole 18, Pipan 16 in Trobiš 12 košev.

V soboto se bodo Celjani doma spoprijeli proti vodilnemu moštvu v tej ligi split-skemu Dalvinu. Igralci obljubljajo dobro igranje in obratno tradicijo v nepremagljivost na domačem terenu. S 16-timi točkami so še vedno na 8. mestu.

Elektra je v republiški ligi šele po podaljškem doživela poraz proti Braniku v Mariboru s 86:88 in je trenutno z 12-timi točkami na 6. mestu v SKL.

K. JUG



Dvojica med marljivimi celjskimi kajakaši, ki jih tudi tokrat ni mrzla Savinja ovirala, da ne bi redno vadili. Levo Milan Ambrož, desno Stane Ambrož.

KAJAK—KANU

ZIMA NI OVIRA

Te dni smo obiskali Društvo za šport na vodi Nivo Celje. To so naši vrli kajakaši in kanuisti, ki so že letos nastopili na novoletni regati po Savi in dosegli lep uspeh. To je društvo mladih športnih zaljubljenecov, katerim tudi zima ni ovira, da ne bi imeli v teh mrzlih zimskih mesecih redne treninge na vodah mrzle Savinje.

Obiskali smo brata, Milana in Staneta Ambroža, ki sta skupaj s svojimi sotekmovalci redno na Savinji. Od njih smo izvedeli marsikaj zanimivega o tej mladi selekciji, ki pa ima že bogato tradicijo v Celju. Toda po prvih rezultatih, ki smo jih beležili po vojni v Celju, je prišlo do zatulja. Ta lep šport pa se je ponovno razvil, potem, ko je OZD Nivo, dala priložnost mladim, da so se v njihovi selekciji vključili v športno

tekmovanje. In ti mladi tekmovalci imajo svoje načrte, skrbni in cilje:

Milan Ambrož: »Letos bomo imeli v Celju dve večji prireditvi. Že 30. aprila bo tradicionalni republiški spust od mosta pri Grižah pa vse do našega vadišča, to je do izliva Ločnice v Savinjo. Tu bodo nastopili vsi najboljši kajakaši Slovenije in Hrvaške. Pozneje, jeseni pa bodo priredili memorialni spust in slalom tekmovanje v spomin na našega prerano umrlega in vestnega člana ter dolgoletnega tajnika Stava Rožanskega, ki je preminul pretekli mesec. Sicer pa se bomo udeležili vseh tekmovanj v Sio. veniji.»

Stane Ambrož: »Trenutno imamo 21 članov v selekciji. V svoje vrste bi lahko vključili še več mladine, toda po-

manjkanje čolnov je največja ovira, da ne dosežemo še več. Je uspehe in da bi privabili več mladine. Posebno primanjkuje kanujev in čolnov za najmlajše. Z vsakim novim čolnom bomo privabili nove člane. V ta namen bosta dva naša člana letos opravila trenerski in vadišelski tečaj in tako bomo pripravljeno, da ob boljšem stanju našega »voznega« parka občutno povečamo naše članstvo. Tu pa pričakujemo tudi pomoč naše družbe.»

Tako je pri celjskih kajakaših. Mladih fantih in dekletih. Ti so vedno bolj uspešni. Posebej Majda Pevnik, ki je bila lansko leto kar dvakrat druga na republiškem prvenstvu, pa tudi ostali so redno med najboljšo petnajsterico v Sloveniji. Le tako naprepi.

J. KUZMA

V BOJ ZA NASLOV

Od jutri pa do nedelje bo v Celju državno prvenstvo za mladinske ekipe, kjer bo nastopilo osem republiških in pokrajinskih prvakov. Organizacijo tekmovanja je prevzel Rokometni klub Celje, ki bo tudi nastopil s svojo mladinsko ekipo. Celjski mladinci so na lanskem državnem prvenstvu osvojili drugo mesto, letos pa upajo celo na najvišje. Pred tekmovanjem jih je novi trener Niko Markovič popeljal v Novo mesto, kjer se bodo poskušali čim bolj pripraviti za težko in kvaliteto tekmovanje, ki bo

brez dvoma tudi velika vaba za vse ljubitelje rokometne igre.

Brez dvoma bo tekmovanje kvalitetno, saj bo nastopila cela vrsta igralcev, ki že nastopajo v prvi zvezni ligi ali pa so celo že oblekli dres z državnim grbom. Torej od jutri pa do nedelje bo v hali Golovec zanimivo rokometno srečanje, kjer bodo brez dvoma igrali eno vodilnih vlog celjski naraščajniki. Vlado Bojovič, državni reprezentant, je povedal: »To je izredno perspektivna ekipa, katero od-

likuje homogenost in želja po še večjih dosežkih. Vendar moramo kljub temu biti previdni in ne na vso silo zahtevati preveč. Tudi ostale ekipe so kvalitetne, brez obremenitve in torej... odločali bodo drobni momenti.»

Začetek tekmovanja bo jutri ob 16. uri, v soboto bodo tekme dopoldne od 8. do 12. in popoldne od 16. do 20. ure, zaključek s finalno tekmo pa v nedeljo dopoldne med osmo in dvanajsto uro. Celjskim igralcem želimo, da bi uspeli!

TONE VRABL

CELJANI V FINALU

V dvorani Golovec so v soboto in nedeljo nadaljevali z dvoranskim zimskim prvenstvom Slovenije. Celjski rokometni klub so si v »A« skupini že zagotovili prvo mesto. V derbižu so namreč premagali drugouvrščeno ekipo Sevnice 21:17, mimo tega pa še Minervo 27:16, ter bodo tako skupaj z magovalcem ljubljanske skupine odločali o končnem zmagovalcu zimskega prvenstva Slovenije.

Minerva iz Griž je v drugem srečanju premagala Slo-

venjgradec 24:18, medtem ko so Soštanjčani izgubili proti Brežicam in premagali Branik.

Po petem kolu je stanje na tablici: Celje 10, Sevnica 8, Minerva, Brežice in Soštanj 6 itd. V skupini »B« tudi ekipi Tehnocomercator in Trim Team iz Celja nadaljujeta z uspehi. Mladi igralci Tehnocomercatorja so prvi, Trim team drugi, Kovinar iz Štor pa šesti. S prvenstvom so pričele tudi članice. Prvi rezultati so pokazali, da soveške favoritinje predstavnice

Velenja in Smartnega. Presemetile so mlade igralke Slivnice pri Šentjurju, ki so prikazale zrelo igranje, premagale Oljko s Polzele in minimalno izgubile z Brežicami 10:11. Dve novi ekipe s celjskega območja — Oljka in Slivnica — pa potrjujeta, da bo tudi ženski rokomet kmalu prodrl med najboljše.

V skupini žensk vodijo igralke Velenja in Smartnega s 4 točkami, Slivnica je peta, Oljka pa sedma.

J. KUZMA

M

OGLASI

PRODAM

KORENJE od 1000—1500 ter prikolico za težje motorno kolo ali lažji avtomobil, prodam. Cena po dogovoru. Ivan Lubič, Sentjurgert 20 pri Smartnem v Rožni dolini.

PRASICA za zakol prodam. Domača reja, Anton Grobelnik, Galicija 54, Zalec.

DRSALKE št. 29 in dodatno peč Gorenje prodam. Celje, Poljule, Heroja Bračiča 26.

KAVC, dva fotolja in posteljo, prodam. Vincenc Kramžar, Celje, Trubarjeva 4.

ZASTAVA 750, letnik 1970 in traktor Stayer 18 KM prodam. Anton Klavžar, Breze — Trobni dol 45.

PRASICA za zakol, 120—150 kg, lažjo traktorsko prikolico za hribe, prodam. Jože Pevc, Slatina 10, 63332 Ponikva.

SANKE, nosilnost 500 kg, prodam po ugodni ceni. Marija Zupanc, Delavska 18, Celje.

OBRACALNIK »Troska Poljčanski, za kosilnico BCS, prodam. Vengust, Vodruž 4, Sentjur.

PRALNI stroj »Gorenje« do bro ohranjen in lopo sedežno garnituro ugodno prodam. Ogled po 15. uri in ob nedeljah, Celje, Tkalska 5, stanovanje 3.

PRASICA za zakol, teža 130 kg, prodam. Brinovec, Gotovlje 54, Zalec.

SKODO 1000 MB, letnik 1967 prodam. Registriran do 15. junija 1977. Jože Strožer, Rakovlje 27, Braslovče.

VHODNA vrata — hrast, prodam. CGP Delo, Trg V. kongresa 10.

DNEVNO sobo, rabljeno, preprogo, dobro ohranjeno, po zelo ugodni ceni prodam. Zinka Kunštek, Vrnčeva 25 D, Celje.

RENAULT 4 (karambolirana leva stran), registriran, v voznem stanju prodam čelga ali po delih in AMI 8, letnik 1971, Jože Čebular, Polžanska gorca 1, 63240 Šmarje pri Jelšah.

KRAVO, 9 mesecev brejo — vozno, prodam. Franc Jesešek, Dobje 28, Dramlje.

ROČNO motorno žago, znamke »Stihl«, prodam. Slavko Peplink, Podgaj 5, Ponikva.

ENOSTANOVANJSKO hišo z vrtom, ugodno prodam. Franc Kos, Bukovčičak 86, Teharje.

PRASICA za zakol, 110 kg, prodam. Koštomaj, Lépovec 4, Skofja vas.

KOZOLEC, 6-teniski, poceni prodam. Avgust Likeb, Založe 35, Polzela.

PGD Griže ugodno prodam kombi IMV v voznem stanju. Informacije pri tajniku društva Ludviku Jurhar, vsak dan.

RADIO »Soča« UKV starejši letnik, poceni prodam. Steblovnik, Radeče, V Parku 1, tel.: 061 819-043.

TRAKTOR »Paskvalis«, letnik izdelave 1969, prodam. Cena po dogovoru. Vojnik 204 — Gmajna.

NEMSKE ovčarje — mladiče, čistokrvne z rodovnikom prodam. Anton Praznik, Sošanj, Cesta talcev (pri spomeniku).

KRAVO po drugi telitvi in telico, 19 mesecev staro, prodam. Plahuta, Celje, Lopata, nova hiša.

KOSILNICO »Alpina« prodam. Informacije pri Jože Salej, Sentjur ali telefon 741-186.

PEC, termoakumulacijsko, 3 kW, še pod garancijo ugodno prodam. Dobrčeta vas 35, Sempeter v Sav. dolini.

POSESTVO, 12 ha, na sončni legi, z vsem inventarjem, obdelava s stroji (dostop z vsakim avtomobilom do kmetije). Pismene ponudbe pod »V okolici Laškega«.

RENAULT 4, letnik 1972 in mercedes 180 D, generalno popravljene motor, pločevina, elektrika. Oba registrirana do 1978, ter motor za mercedes 180 D, razstavljen, z dokumenti, prodam. Cena motorja 2500 din. Božo Pasašić, Podgorje 21, Sentjur pri Celju.

AUSTIN 1300, letnik 1971, generalno urejen, ugodno prodam. Jože Potočnik, Kersnikova 45, Celje.

ZARADI rušenja hiše ugodno prodamo 32 m žične ograje (16 dvometerskih okvirjev) dvojno pomivalno korito, manjšo kredenco, pol. avtomatski pralni stroj, ročno sadno škropilnico, šte. dilnik, sobno pečko, manjšo kredenco, star predalnik 1 in pol KM enofazni motor. Griže, Migojnice 1.

RAZNO

FOTOAPARAT »Yashica« z optiko 1:1.4 in vgrajenim elektronskim svetlomerm, prodam. Zupanc, Kersnikova 8, Celje.

SPIKES nove ženske hlače modre barve št. 42, poceni prodam. Miklavc, Prešernova 11.

AMI 8, letnik 1972 ugodno prodam. Tel.: 063 710-713.

SKODO, letnik 1969, ugodno prodam. Telefon 24-135.

VW, letnik 1966, v zelo dobrem stanju prodam. Cena po dogovoru. Anton Arzenšek, Zalag 3, 63222 Dramlje.

AVTO AMI 8, prodam zelo ugodno. Letnik 1972, prevoženih 47.000 km. Matevž Gorišek, Goričica 20, Sentjur.

2 T sladkega sena, 1 t pese za krmo živine, prodam. Cene po dogovoru. Ribič, Miklav. škj hrib, tel.: 21-586.

FIAT 124, odlično ohranjen, salonične plošče in okna Jelovica, prodam. Gracer, Ulica bratov Vošnjakov 6.

CEMENTNO strešno opako čokoladne barve, popolnoma novo, kompletno za eno streho, zelo ugodno prodam. Vprašajte v bife »Park« Celje, Maistrova 2, tel.: 21-763.

DIVAN, 70 cm x 180 cm, do bro ohranjen prodam. Ogled mogoč od 15. do 19. ure. Celje, Grčarjeva 2.

ELEMENT kuhinje »Tina«, skoraj nov, shrambeno omaro, prodam. Zdenka Agrež, Simončičeva 6/IX, stan. 69.

GARAZO v podaljšku Kersnikove ulice (Dolgo polje) prodam. Ing. Alojz Čater, Vojnik 323, novo naselje, ali telefon 21-610 od 6. do 14. ure.

PARCELI na lepem kraju, voda, elektrika, prodam. Praznik, Stanečova 16.

STARO violino in bas kitaro, prodam po ugodni ceni. Cankarjeva 9, na dvorišču — Pestner.

ENODNEVNE piščance, bele, težke, rjave nesnice, ter grahaste plimutke dobite od 8. februarja dalje ob torkih od 14. do 20. ure na domu ter ob sredah in sobotah na tržnici. Umetna valilnica Henrich Vinter, Lopata 55, Celje.

KUPIM

STARO kmečko leseno ali zidano hišico, čim bližje Celja, kupim. Ponudbe pod oznako »Do 40 kma«.

KOSILNICO, malo rabljeno, kupim. Bečesko. Jože Smole, Predenca 4, Šmarje pri

Jelšah.

DVE gumi 670 — 14, kupim. Ponudbe pod oznako »Takoj«.

AVTO kupim na ček do 30.000 d.n. Ponudbe pod oznako »Celje«.

TRAKTOR Steyer 15—18 KM v brezhibnem stanju, kupim. Stefan Maučec, Orova vas 9, Polzela.

STANOVANJA

DVEMA dijakinjama — nekadičkana oddam komfortno sobo. Pismene ponudbe pod oznako »Mirna«.

SOBO v Celju oddam. Ponudbe na upravo lista pod oznako »1. februar 1977«.

LEPO opremljeno sobo s posebnim vhodom, souporabo kopalnice, centralno ogrevanje, oddam intelektualcu. Pismene ponudbe pod oznako »Otok«.

NOVO garsonjero na Lavi, zamenjam za večje staro stanovanje v mestu. Ponudbe pod oznako »Garsonjera«.

MLADA zakonca z enoletnim otrokom iščeta sobo in kuhinjo v Celju ali bližini Celja. Pismene ponudbe pod oznako »Nujno«.

DIJAKINJI medicinske šole iščeta sobo s souporabo kopalnice, v bližini bolnice. Marija Zlebnik, Sentvid 4, 63325 Sošanj.

V OPREMLJENO sobo in kuhinjo sprejemem mamega stanovanca, delavca ali študenta. Pismene ponudbe pod oznako »Takoj vselji. voz«.

ZAPOSILITEV

HONORARNO zaposlitev išče elektrikar z vozniškim izpitom B kategorije. Ponudbe pod oznako »Elektrikar«.

ZIDAR sprejme vsa zidarska dela za leto 1977. Informacije pri Anton Zagar, Gorinja vas 29, Prebold.

OSAMLJENEMU, ostarelemu in bolnemu kmetu (kmetici) ki ima manjše posestvo v okolici Celja, brez nasledstva, nudim vso pomoč pri kmečkih delih in gospodarstvu — fant star 27 let. Ponudbe pod oznako »Gospodar, naslednik, kuhar«.

USPEŠNO si odpravite ko. restroli in preprečite poapnenje žil. Celje, Ljubljanska c. 80.

ISCEMO samostojno upokojenko, ki bi v okolici Celja

bila pripravljena prevzeti gospodinjstvo pri starejšemu in zdravemu vdovcu. Opremljena soba in hrana zagotovljena, ostalo po dogovoru. Ponudbe pošljite pod oznako »Miren — urejen doma«.

OPOZORILO

Antonija Hudej, Sercerjeva 14, Velenje, opozarjam pred nakupom premičnin in nepremičnin od Blaža Hudeja z Janškovega sela 12, Vinška gora, ker sem lastnica polovice vsega imetja.

Odbor za medsebojna razmerja

Doma oskrbovancev
Novo Celje — Zalec

objavlja

prosto delovno mesto

TAJNIKA ZAVODA

POGOJ:

višja šolska izobrazba pravne ali upravne smeri oziroma popolna srednja šolska izobrazba z najmanj 10 let prakse na enakem delovnem mestu. Za delovno mesto je predvideno 3-mesečno poskusno delo.

Kandidati za objavljeno prosto delovno mesto naj vložijo prošnjo na gornji naslov v 8 dneh po objavi.

»MINERVA« ZALEC
tovarna za predelavo
plastike in kovin
Zabukovica

objavlja
delovno mesto

VODJA PRODAJE

POGOJI:

— višja šola komercialne, ekonomske ali kovinske smeri
— 3 leta delovnih izkušenj pri delu v komerciali
— moralnopolitične vrline

Ponudbe z dokazili o strokovnosti in življenjepisa z opisom dosedanjega dela pošljite splošni službi podjetja v 10 dneh po objavi.

Ponudbi mora biti priloženo potrdilo o nekaznovanju.

KULTURNA SKUPNOST OBČINE CELJE

razpisuje

JAVNI NATEČAJ za scenarij filma o Celju

Scenarij filma o Celju naj bi prikazal celotni delovni in življenjski utrip Celja danes — ljudi, delo, gospodarske rezultate, samoupravno organiziranost, ustanove, okolje in prirodo.

Utrip Celja danes naj vsebuje tudi razvoj in revolucionarnost delavskega mesta z najpomembnejšimi dogajanj iz preteklosti.

Dolžina filma ne more presegati 25 minut.

Posebna komisija bo tri najboljše scenarije nagradila, in sicer:

I. NAGRADA	5.000 DINARJEV
II. NAGRADA	3.000 DINARJEV
III. NAGRADA	2.000 DINARJEV

Tekste pošljite na naslov: Kulturna skupnost občine Celje, 63000, Muzejski trg, do 30. marca 1977.

Predloženi teksti naj bodo opremljeni s šifro. Avtorstvo se dokazuje s kopijo originala.

stop

— vaš TV vozni red

Odbor za medsebojna razmerja delavcev

**SLOVIN, TOZD VITAL,
CELJE**

razglašja
naslednja prosta delovna mesta:

Za polnilnico Coca Cola v Žalcu SEKRETARJA

— višja izobrazba upravne, pravne ali organizacijske smeri z 2-letnimi delovnimi izkušnjami

Za obrat Mestinje OBRATOVNEGA KNJIGOVODJO

— ekonomska srednja šola in 3 leta delovnih izkušenj.

Za obe delovni mesti je predvideno poskusno delo.

Kandidati naj svoje vloge z dokumenti in kratkim opisom dosedanjih delovnih izkušenj pošljejo v roku 10 dni po tej objavi na naslov: SLOVIN, TOZD VITAL CELJE, Kocbekova 5.



KUPUJTE IZBRANO, SVEŽO KAVO



KRONIKA

SLG

Cetrtek, 27. januarja ob 19.30: Pavel Lužan »Zlati časi, lepi krasje« — gostovanje v Zagorju; ob 19.30: F. X. Kroetz: »Moška zadeva« — gostovanje v Kranju.

Petek, 28. januarja ob 19.30: »Zlati časi, lepi krasje« — premiera za premierski abonma in izven; ob 19.30: »Moška zadeva« — gostovanje v Kranju.

Sobota, 29. januarja, ob 17. uri: »Zlati časi, lepi krasje« — za abonma Prijatelji gledališča; ob 20. uri »Moška zadeva« — gostovanje v Novi Gorici na Goriškem srečanju malih odrov 77.

Ponedeljek, 31. januarja, ob 19.30: »Moška zadeva« — gostovanje v Kranju.

Torek, 1. februarja, ob 16. uri — A. Miller: »Salemske čaravnice« — gostovanje v Hrastniku; ob 20. uri isto delo, prav tako v Hrastniku.

Sreda, 2. februarja, ob 20. uri: I. Cankar: »Pohujšanje v dolini šentflorjanske« — gostovanje v Velenju.

KINO

UNION: do 31. januarja ameriški barvni film »Iskala je srečo«

od 1. februarja dalje ameriški barvni film »Ubijalec iz Rillingstonskverra«

METROPOL: do 31. januarja francoski barvni film »Ugrabitev Michaela Jansonas«

od 1. februarja dalje italijanski barvni film »Razuzdanci«

DOM: do 28. januarja ameriški barvni film »Velika parada komedije«

od 29. januarja dalje ameriški barvni film »Kako skriti truplo«

TV SPORED

NEDELJA

8.10 Poročila
8.15 Za nedeljsko dobro jutro: Revija mladinskih pevskih zborov, barvna oddaja
8.50 625
9.50 I. Silone: Vino in kruh, barvna nadaljevalka
10.35 Skopi puščavo in goščavo, mladinska barvna nadaljevalka
11.25 Mosaik
11.30 Kmetijska oddaja
12.30 Poročila (do 12.35)
12.50 Smuk za moške, posnetek iz Morsin
13.55 Helsinki: Evropsko prvenstvo v umetniškem drsanju — barvni prenos revidije najboljših
Krišem krazem
Morda vas zanima
Okrogli svet
Poročila
17.30 TV šahinik
18.05 Dan, ko so se tresla tla — barvni film
19.15 Risanika
19.20 Cik-cak
19.30 TV dnevnik
19.50 Tedenski gospodarski komentar
19.55 Propagandna oddaja
20.00 Učitelja razrednega pouka v 4. razredu
TV Beograd
20.55 Skopje — barvna oddaja iz cikla Mesta
21.25 TV dnevnik
21.40 Slovenska popevka 76 — glasbena oddaja
21.55 Sportni pregled

Oddajniki II. TV mreže:
14.50 Nedeljsko popoldne
19.30 TV dnevnik
20.00 Zabavno glasbena oddaja
21.00 24 ur
21.20 Celovečerni film (do 22.30)

PONEDELJEK

10.10 TV v šoli (Bg)
12.10 TV v šoli: Matematika, Ali ste vedeli (do 12.50) (Zg)
16.10 Smuk za moške — posnetek iz Morsin
17.10 Glasbeni etičban: Studio »Vrtece«
17.20 Skrivnosti globin — serijski barvni film
17.45 Obzorik
18.00 Prvih 365 dni v otrokovem življenju, barvna oddaja
18.25 Mosaik
18.30 Dogovorili smo se
18.45 Mladi za mlade
19.15 Risanika
19.20 Cik-cak
19.30 TV dnevnik
19.55 Propagandna oddaja
20.00 Fran Škof: Gospod s Preseka, predstava SLG Celje
21.20 Propagandna oddaja
21.25 Kulturne diagonale
21.55 Mosaik kratkega filma: Gojzarji
22.10 TV dnevnik

Oddajniki II. TV mreže:
17.15 TV dnevnik (Zg)
17.35 TV koledar (Zg)
17.45 Otroška oddaja (Zg)
18.00 Živel je car (Bg)
18.15 Branje (Titograd)
18.45 Mladi za mlade (Bg)
19.30 TV dnevnik (N. Sad, Zg II)
20.00 Sportna oddaja (Bg II)
20.30 Notranjepolitični pregled (Bg II)
21.00 Dnevna kronika (Zg II)
21.30 Celovečerni film (do 22.40) (Zg II)

TOREK

8.00 TV v šoli: Razvoj delavskega gibanja, Neša obala, Zemeljska rotacija, Nemščina, TV vrtec (do 9.45) (Zg)
9.55 Pohorje: Slalom za ženske — zlata lisica, barvni prenos (do 11.30)
11.55 Pohorje: Slalom za ženske — zlata lisica, barvni prenos (do 13.15)
14.00 TV v šoli — ponovitev (do 15.30)
16.05 Slalom za ženske — posnetek s Pohorja
17.05 Volk, petelin in botra lisica, barvna oddaja iz cikla Zverinice iz Romije
17.35 Pika Nogavička — serijski barvni film
17.55 Obzorik
18.10 Glasbena oddaja
17.40 Mosaik
18.45 Po sledih napredka — barvna oddaja
19.15 Risanika
19.20 Cik-cak
19.30 TV dnevnik
19.55 Propagandna oddaja
20.00 Diagonale
20.30 Barvna propagandna oddaja
20.35 H. de Balzac: Blis in beda kurtizan — barvna nadaljevalka
21.35 B. Bartok: II. godalni kvartet
22.05 TV dnevnik

Oddajniki II. TV mreže:

17.15 TV dnevnik (Zg)
17.35 TV koledar (Zg)
17.45 Japonska — dokumentarni film (Sa)
18.15 Dokumentarni film (Zg)
19.30 TV dnevnik (Sa, Zg II)
20.00 TV drama (Bg II)
21.00 24 ur (Bg II)
21.20 Zabavno glasbena oddaja (Zg II)
22.35 Znanost (do 23.00) (Bg II)

SREDA

8.10 TV v šoli: Umetnostni muzej, Filmski jesek (do 9.00) (Zg)
10.55 Pohorje: Veleslalom za ženske — Zlata lisica, barvni prenos (do 12.45)
14.10 TV v šoli — ponovitev (do 15.00) (Zg)
15.30 Veleslalom za ženske — posnetek s Pohorja
17.15 Narodna: Mlada Breda
17.30 Etruščanski muzej — barvna oddaja iz cikla Italijanski muzeji
17.55 Obzorik
18.10 Od zore do mraka: Slike z razstave
18.40 Mosaik
18.45 Pogovori o glasbi: Glasba in revolucija
19.15 Risanika
19.20 Cik-cak
19.30 TV dnevnik
19.55 Propagandna oddaja
20.00 Film tedna: Tui sin
21.35 Propagandna oddaja
21.40 Včeraj, danes, jutri — O nasilju, barvna oddaja
22.35 TV dnevnik

Oddajniki II. TV mreže:

17.15 TV dnevnik (Zg)
17.35 TV koledar (Zg)
17.45 Mali svet (Zg)
18.15 Socialistična revolucija v Jugoslaviji (Zagreb)
18.45 Narodna glasba (Bg)
19.30 TV dnevnik (Zg II, Priština)
20.00 Isavi: Idoli (Zg II)
vmes približ. ob 21.00 Dnevna kronika (Zg II)

CETRTEK

8.00 TV v šoli: Atlantski ocean, Klavir, Od Sutjeske do Gatskega polja (do 9.00) (Zagreb)
14.00 TV v šoli — ponovitev (do 15.00) (Zg)
17.30 Mala čebelica, barvna oddaja
17.45 Risanika
18.00 Obzorik
18.15 Mosaik
18.20 Poljudno znanstveni film
18.45 E. Rostand: Cyrano de Bergerac
19.15 Risanika
19.20 Cik-cak
19.30 TV dnevnik
19.55 Propagandna oddaja
20.00 Humoriistična oddaja
20.30 V živo: Znanje in delo vmes Poročila

Oddajniki II. TV mreže:

17.15 TV dnevnik (Zg)
17.35 TV koledar (Zg)
17.45 Babičin vnuč (Bg)
18.15 Vzgojna posvetovalnica (Zg)
18.45 Ali morda veste (N. Sad)
19.30 TV dnevnik (Zg II — TI)
20.00 Madame Bovary — serijski film (Zg II)
20.50 24 ur (Bg II)
21.15 Aktualna oddaja (do 22.00) (Bg II)

PETER

8.10 TV v šoli: Matematika, Celinski gozd, Obisk na pošti, Ruščina, TV vrtec, Dnevnik 10 (Zg)
10.00 TV v šoli (do 12.10) (Bg)
14.10 TV v šoli — ponovitev (do 15.45) (Zg)
17.10 Krišem krazem
17.25 Pisani svet, barvna oddaja
17.55 Obzorik
18.10 Čez tri gore: Mi smo pa v Selah doma, II. del barvne oddaje
18.40 Mosaik
18.45 Mavrovo, barvna oddaja iz cikla Narodni parki
19.15 Risanika
19.20 Cik-cak
19.30 TV dnevnik
19.55 Tedenski notranjepolitični komentar
20.00 Propagandna oddaja
20.05 J. Broszkiewicz: Kopernik — I. del barvne nadaljevalke
20.55 Propagandna oddaja
21.00 Razgledi: Avstrija
21.30 Barvna propagandna oddaja
21.35 Ulice San Franciscas — serijski barvni film
22.25 TV dnevnik

Oddajniki II. TV mreže:

17.15 TV dnevnik (Zg)
17.35 TV koledar (Zg)
17.45 Otroška oddaja (Bg)
18.15 Turizem (Zg)
18.45 Dnevnik 10 (Sar)
19.05 Kulturni pregled (Zg)
19.15 Literatura (Zg II)
19.30 TV dnevnik (Zg II, Skopje)
20.00 Prijateljsko prepričevanje (Zg II)
21.00 Dnevna kronika (Zg II)
21.15 Glejte glasbo (do 22.15) (Bg II)

SOBOTA

8.00 Mala čebelica, barvna oddaja
8.15 Narodna: Lepa Vida
9.30 Jole, Jole, barvna nadaljevalka TV Titograd
9.00 Zverinice iz Romije: Mravlji in muren, barvna odd.
9.20 Skrivnosti morskih globin, serijski barvni film
9.45 Psihologija dela: Ali so nesode pri delu res samo nesreče?
10.05 Dokumentarna oddaja
11.35 J. Broszkiewicz: KOPERNIK — ponovitev I. dela, v barvah

12.15 At. Anton: Smuk za moške — barvni prenos (do 13.40) (EVR — Lj)
16.10 Svetovno prvenstvo v bobu — posnetek iz St. Moritza
16.10 Košarka Brest: Partizan — prenos v odmoru propagandna oddaja
17.40 Obzorik
17.55 Mosaik
18.00 Kiš in Torbi — mladinski film
19.15 Risanika
19.20 Cik-cak
19.30 TV dnevnik
19.50 Zunanjepolitična tema tedna
19.55 Propagandna oddaja
20.00 Vojniško dovoljenje — barvni film
21.30 TV dnevnik
21.45 625
22.25 Enrico Marcias — zabavno glasbena oddaja v barvah

Oddajniki II. TV mreže:

17.50 Sedem dni (Bg II)
18.15 Narodna glasba (Bg II)
18.40 Zagrebška kronika (Zg II)
18.55 Ljudje iz kolone (Bg II)
19.30 TV dnevnik (Zg)
20.00 Poljton (Zg II)
20.30 G. Verdi: Rigoletto — I. dejanje (Bg II)
21.30 24 ur (Bg II)
21.55 Dante — serijski barvni film (do 22.45) (Bg II)

PROMETNE NESREČE

PESEC NA SREDI

FRANC KOŠAK, 26, iz Velenja je vozil po Partizanski cesti v Velenju, in to zelo hitro. Dohitel je pešca, 22-letnega SEADA IMSIROVICA iz Pesjega, ki je hodil ob sredinski črti, zato ga je Košak zbil in po skoraj 40 metrih ustavil. Takrat je Imširovič padel s pokrova avtomobila in obležal mrtve.

MOTORIST PO LEVI

Skozi Kristan vrh je vozil z osebnim avtomobilom JOZE DROFENIK, 23 iz Ljubljane in pred seboj zagledal motorista IVANA LOTRICA, 33, iz Kačjega dola, ki je vozil povsem po svoji levi strani. Drofenik je močno zaviral, vendar je kljub temu prišlo do trčenja, pri čemer se je motorist težje poškodoval.

POVZROČIL NESREČO

Iz Sentjurja proti Botričnici je vozil z osebnim avtomobilom ANTON KUMPERGER, 26, iz Sentjurja. V desnem ovinku je dohitel pešca, DRAGA KOPA, 46, iz Sentjurja, ki je hodil po svoji desni strani. Med srečevanjem je Kumperger zapeljal preveč v desno in zbil pešca ter takoj nato odpejal naprej. Drago Kop se je lažje poškodoval po levi roki. Milčniki so kasneje ugotovili, da je približno 300 metrov pred omenjeno nesrečo Kumperger povzročil še drugo, in sicer se je zaletel v leseno klop ter pri tem poškodoval avtomobil, pa tudi tu ni ustavil. Dobili so ga v gostilni Bohorč, še prej pa je v bližini skril poškodovan avtomobil.

IZSILJEVAL PREDNOST

Po Vodniškovi ulici v Celju je pripeljal do križišča z Gregorčičevo voznik osebnega avtomobila IVAN JURAK, 52, iz Celja in tu zavijal v levo, pri tem pa izsiljeval prednost kolesarki MARIJI LEBAN, 39, iz Celja. Kljub temu, da se je Lebanova umikala, jo je voznik zbil in tako se je kolesarka pri padcu lažje poškodovala.

ROJSTVA

CELJE
26 dečkov in 19 deklic
SENTJUR PRI CELJU
1 deček in 1 deklica

POROKE

CELJE
Poročilo se je 11 parov
SENTJUR PRI CELJU
MARJAN RAZTOČNIK, 28, strojni tehnik in JOŽICA STRELEC, 25, kermijski tehnik, oba iz Sentjurja.

ŽALEC

Poročila sta se dva para, med njimi DRAGO NOVAK, 22 in BARICA BAČAK, 20, oba iz Loznice pri Žalcu.

SMRTI

SENTJUR PRI CELJU
KAREL USNIK, 80, preužitkar, Tajhte; KARL CMOK, 80, upokojenec, Hruševca in MARIJA LESNIK, 74, upokojenka, Proseniško.

ŽALEC

IVANA DRUSKOVIČ, 76, gospodinja, Brode; ANGELA KMETIČ, 59, gospodinja, Polzela; ANTON SVAB, 77, upokojenec, Matke; JULIJANA KOROŠEC, 76, upokojenka, Gomilsko in TATJANA ŠTEFANIČ, 22, delavka, Goltovlje.

R A Z P I S NAGRAD »SLAVKA ŠLANDRA« za leto 1977

Po 2. členu poslovnika razpisuje komisija za nagrade »Slavka Šlandra« pri skupščini občine Celje

NAGRADE »SLAVKA ŠLANDRA« za leto 1977

Nagrado »Slavka Šlandra« lahko dobi:

- delovna skupnost ali delovna skupina
- družbenopolitična organizacija — društvo
- delovna ali druga organizacija za izredne uspehe dela in druge pomembnejše dosežke na vseh področjih ustvarjalnosti in za dela, ki imajo splošen pomen za družbeno skupnost in še posebej za občino Celje. Enako lahko dobi nagrado
- posameznik

za prej navedene uspehe oziroma za pomembne rezultate v življenjskem delu.

S tem razpisom vabi komisija za nagrado »Slavka Šlandra« delovne in druge samoupravne organizacije, družbenopolitične organizacije, društva in občane, da pošljejo predloge z utemeljitvijo za podelitev nagrad »Slavka Šlandra« za leto 1977 najkasneje do 31. marca 1977.

Komisija za nagrade »Slavka Šlandra« pri skupščini občine Celje.

Komisija za kadre

Osnovne šole »Antona Aškerca« Rimske Toplice

razpisuje
prosto delovno mesto

UČITELJA razrednega pouka v 4. razredu

nadomeščanje delavke, ki je na porodniškem dopustu.

DOM — BIRO, Podjetje za vzdrževanje in gradnjo Šmarje pri Jelšah objavlja naslednja prosta delovna mesta:

1. ORGANIZATORJA montaže toplovodnih naprav
2. ŠTIRI INSTALATERJE toplovodnih naprav
3. TRI VODOVODNE INSTALATERJE
4. PET PLESKARJEV
5. ŠEST KERAMIČARJEV
6. ŠTIRI STAVBNE KLEPARJE
7. DVA VARILCA

Posebni pogoji:
pod 1.: strojni tehnik energetske smeri s 3-letno prakso pri montaži toplovodnih naprav ali VKV delavec in 5 let prakse pri montaži toplovodnih naprav. Osební dohodek od 4300 do 5000 din. Družinsko stanovanje po dogovoru
pod 2.: kvalificirani instalater centralnih ogrevanj z 2-letno prakso. Osební dohodek 3000 do 3500 din
pod 3.: kvalificirani vodovodni instalater z dveletno prakso. — Osební dohodek 3000 do 3500 din
pod 4.: kvalificirani slikopleskar z 2 leti prakse. Osební dohodek od 3000 do 3300 din
pod 5.: kvalificirani keramičar z 2 leti prakse. Osební dohodek od 3000 do 3300 din
pod 6.: kvalificirani stavbni klepar z 2 leti prakse. Osební dohodek od 3200 do 3550 din
pod 7.: delavec s tečajem za avtogeno varjenje. Osební dohodek od 2700 do 2900 din.
Ponudbe naj kandidati pošljejo na naslov: Podjetje za vzdrževanje in gradnjo DOM—BIRO Šmarje pri Jelšah št. 6, kadroviski sektor.

TIHOTAPSTVO S PTIČI

Tako kot pri nas, imajo tudi v Avstraliji najrazličnejše odbore. Med najbolj zanimive sodi parlamentarni odbor za borbo proti tihotapcem, ki so odkrili novo donosno vejo svojega dela — nezakonit izvoz eksotičnih ptic, prevsem papig.

Večino pernatih prijateljev pretihotapijo v kovčkih z dvojnimi dnom ali v specialno sešiti obleki. Že na prvi tranzitni postaji — v Singapuru, lahko vsak bister trgovec dobi 8.000 dolarjev za parček govorečih papagajev. Čisto navaden zeleni papa-

gaj velja že kar 700 dolarjev. Razumljivo pa je, da veljajo v Evropi te ptice še mnogo več, kar pa seveda spravijo v žep domiselni prodajalci.

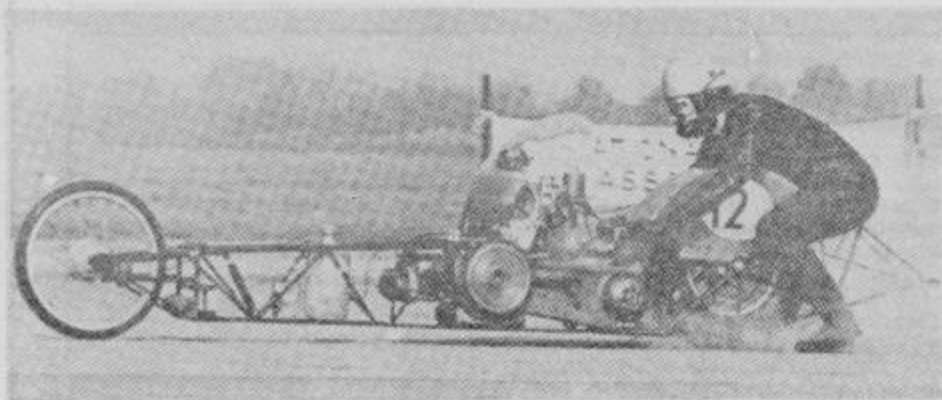
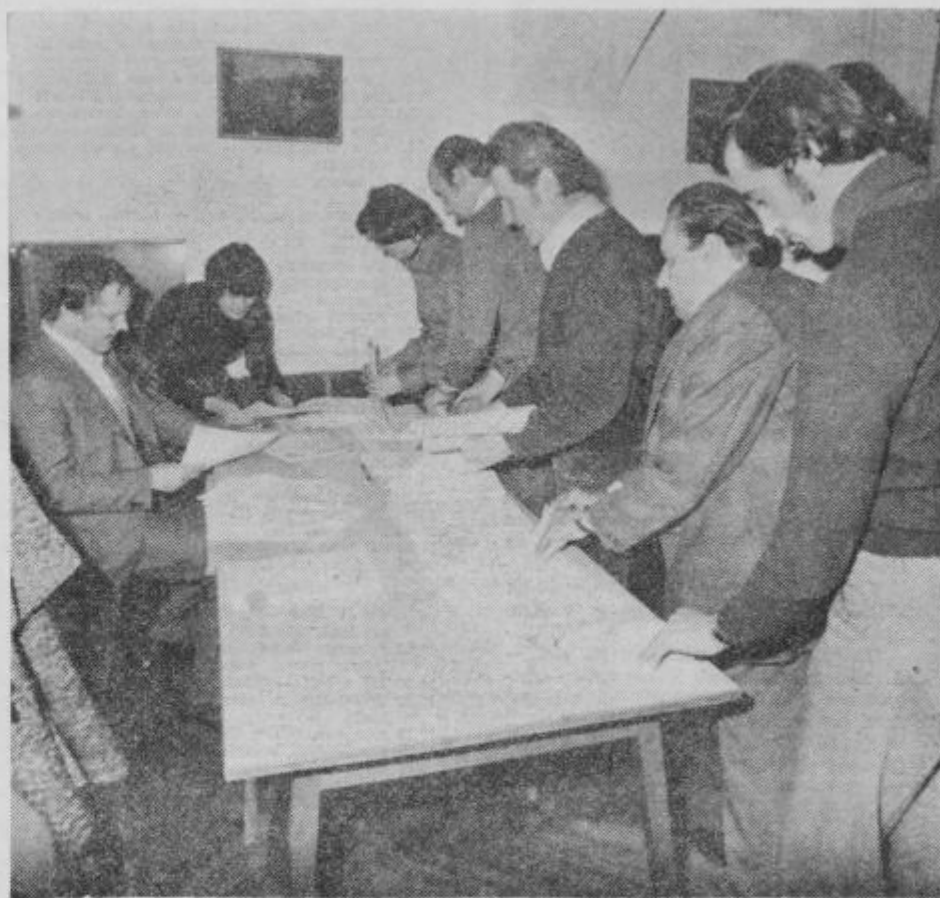
Takšen kurtirski posel opravljajo tako imenovani turisti iz držav Zvezne republike Nemčije, Švice ali Nizozemske. Preiskava je pokazala, da zračni most Avstralija-Singapur samo eden od načinov tihotapljenja ptic. Glavni posel je namreč v rokah sindikata tihotapcev iz avstralskega podzemlja, ki organizira prevoz »blaga« z ladjami ribičev ali pa kot tovor prinašajo direktno na velike prekoceanske ladje. Po nepopolnih podatkih prinaša to prekuščevanje milijone dolarjev.

Kot eden prvih ukrepov za borbo proti tem tihotapcem so Avstralci organizirali specialne carinske enote, ki imajo nalogo patrolirati v avstralskih teritorialnih vodah.

ZARES HITRA VROČA PEČ

Na zahodu imajo hitri motocikli vzdevek »vroča peč«. Med takšne vroče peči sodijo tudi posamezni izdelki tovarni ali pa klubskih delavnic. Gre za izvenserijske motorje. Dragster je eden takih tipov. Gre za motorje, ki potegnejo kar se da hitro z mesta in pri startu dosežejo čim večjo hitrost. Američani

Clive Waye je izdelal 4 metre in 27 centimetrov dolg motor, ki je v devetih sekundah dosegel povprečno hitrost 225 kilometrov na uro. Če bi seveda hotel voziti v tej hitrosti eno uro, bi mu pod zadnjico razneslo njegovo »vročo peč«. Tako pa zdaj radovedno čaka, kdo bo zrušil njegov rekord.



CIKLOSTILNI NT

Ko je nekaj članov uredništva minuli teden priredil v Rečici ob Savinji vletke uredništva, smo se domenili, da bomo s pomočjo komisije za informiranje pri krajevni skupnosti poskusili izdati »rečiško številko Novega tednika«. Od osme ure zjutraj do opoldneva smo zbirali po Rečici novice, spraševali krajanke o problemih, ki jih tišijo. Po opoldanskem odmoru se je posebna soba v gostišču »Drena« spremenila v uredništvo (na sliki). Nastali so članki, intervjuji, novice — skratka začel je nastajati časopis, ki sta ga dve dekleti prepisali na matrice, ga razmnožili in kakšne tri ure za tem smo družno spenjali strani v 16 stranski ciklostirani časnik, kakršni so bili starejšim občanom znani iz časa NOV, ko je slovenska beseda prihajala iz tajnih partizanskih tiskarn in krajevnih tehnik. Seveda je bila vsebina Novega tednika v ciklostilni tehniki sodobna od prve do zadnje črke. Vsebovala je poleg ilustracije slikarke Lize Lik 17 novinarskih sestavkov, med temi trije izpod peresa treh občanov moškega občin.

Rečičani so videli, da lahko ob priložnostih tudi sami naredijo časopis, novinarji pa smo se preiskovali v pogojih, takih, kakršni so približno bili v času ko je pisana beseda bila važnejša od oblike v kakršni je prišla ljudem v roke.

PREVEČ RIZIČNO

Miha Smola pride na zavarovalnico in se želi zavarovati. Uradnik izpolnjuje anketo in vprašuje:

- vozite avto?
- Ne.
- Vozite motor, moped?
- Ne.
- Ste torej pešec?
- Da.
- Žal nam je. Pešcev že zdavnaj ne zavarujemo, je preveč riskantno.



FILM ČRNEGA HUMORJA V ZDA

TRČENJE

Ameriška igralka Ursula Andress, ki ji ne gre odrekati tudi njenih zunanjih atributov privlačnosti, igra v najnovejšem filmu »Trčenje« voznico rešilnega avtomobila. Ker ljubi hitrost, moške in avanture, je razumljivo, da filmska zgodba dobiva kljub potokom solz, ki jih gledalci iztočijo med predstavo, značaj črnega humorja. Bill Crosby je njen partner, film pa je že v Evropi, kamor ga pošilja ameriška hiša Peter-Yates.

Na našem posnetku Ursula Andress med dvema vošnjama...

KITAJSKA IN ZNANOST (3)

BOSOPETI ZDRAVNIKI

ZATO PA JIH JE 5 IN POL MILIJONOV

Takšen razglas predsednika Maa je bila vzpodbuda za ustvarjanje institucije takomenovanih »bosopetih zdravnikov«. Inicijativa se je rodila v eni od komun sanghajskega predmestja.

Maloštevilni zdravniki in medicinske osebe so poleg rednih delovnih obveznosti v službi sprejeli še eno: poučevanje kmetov in dajanje medicinskih nalog letem. Tudi oni so bili — prav tako kot kmetje — plačani po učinku. Ti ljudje so nadaljevali svoje osnovno delo na polju, vendar so vedno našli čas za pomoč svojim bolnim tovarišem. Ti so jih z ljubeznijo imenovali »bosopeti zdravniki«. Treba pa je povedati, da to niso bili medicinski pomočniki. Naredili so ne-

kaj tedenski in večmesečni tečaj v eni izmed bolnic, nato pa od časa do časa odhajali na izpopolnjevanje svojega znanja.

V vsaki brigadi in komuni so postali glavni higienski delavci in dajali pomoč pri navadnih poškodbah, nenevarnih boleznih, cepitvenju itd. To so bili ljudje, ki so vodili velike akcije za izboljšanje najrazličnejših vzrokov epidemij in boleznih, vzrokov, ki smo jih zapisali v prejšnji številki.

Od začetka akcije do danes se je število bosopetih zdravnikov izredno pomnožilo in jih je sedaj približno pet milijonov in pol. Kar tretjino predstavljajo ženske. Poleg tega je tu še dva milijona

in pol profesionalcev, ki se ukvarjajo izključno z medicinsko zaščito, 290.000 od teh pa jih ima visoko medicinsko ali farmacevtsko izobrazbo.

Zapisati pa je potrebno, da zdravstvena zaščita na Kitajskem ni brezplačna, kot bi kdo pomislil. Imajo sistem kotizacije in plačevanja, ki je odvisen od kmetijskih in delavskih kolektivov. Tako na primer, na kmetijskih območjih plačujejo na človeka po štiri juane letno, kar predstavlja približno 40 dinarjev. Bolniški stroški se gibljejo med 10 in 30 dinarji, pomembnejši kirurški posegi pa veljajo 300 dinarjev. Zdravniki imajo plačo od 700 do 2000 dinarjev mesečno, povprečen zaslužek delavca pa je 600 dinarjev.